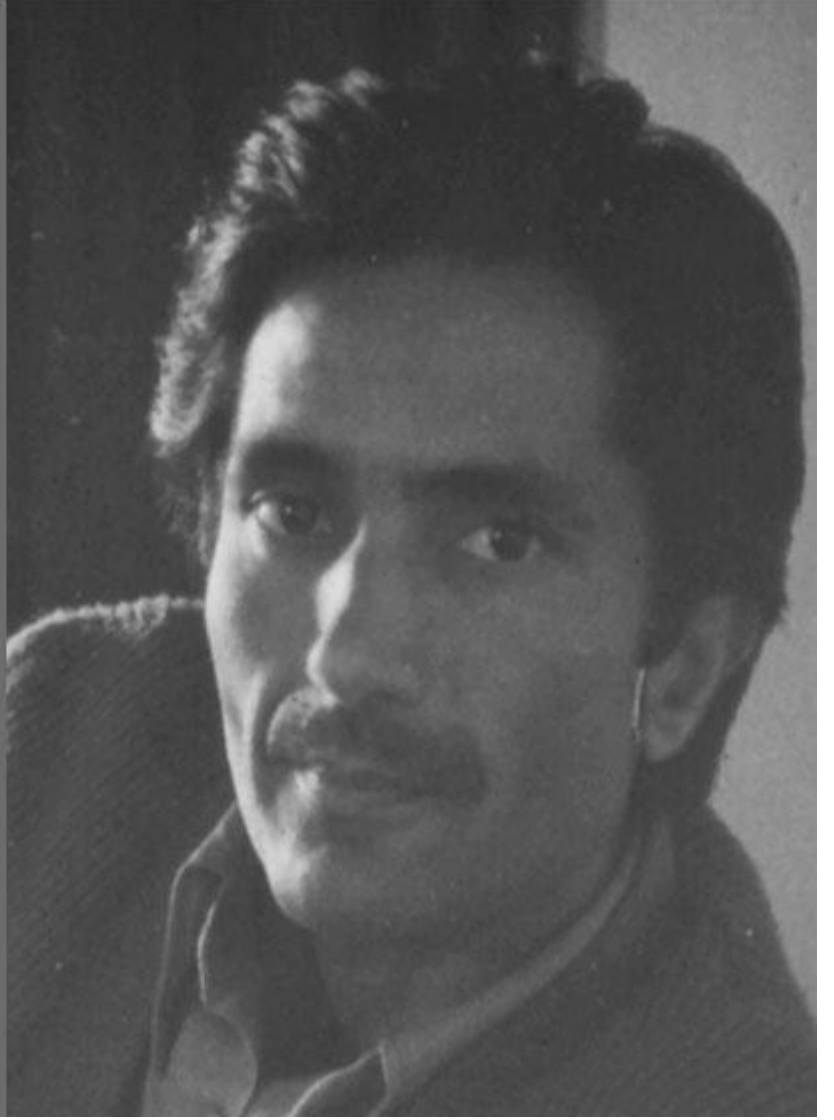

CAHİT ZARİFOĞLU

CAHİT
ZARİFOĞLU

TÜM
ŞİİRLERİ

TÜM ŞİİRLERİ

Hazırlayan

Sefa Arslan

HIZLA AKAN MIZRAK

Sabahtır
 Alkışlar gecenin
 Sıcak damları sükûn yapılarıyla
 Aydınlatır bir ucundan
 Kahvaltı sofrasında çay tasını

Düzgün uysal
 Işıklı bir de ağız
 Gizlice götürür hücreyi bütüne
 Ve akla her gelen telgraf telinde
 Öpüşür iki güvercin
 İncelmiş ve yumuşamış gagalarıyla

Bu geçen mızrak
 Kalın kararlı
 Atanın değer biçilmez atıyla
 Kuşkusuz yolunda gerek

Mızrak geçer ışığı
 Geçer geceyi dolduran karanlığı da

SAÇ

Zili - siz geldiniz -pamağınız durunca
 a saçlısı biraz karşınızda
 Ama durun uzun zaman önce
 daha sizinle karşılaşmadan
 dört köşeli
 kavşaktaki odada
 çok uzun daha dikdörtgen
 masa duruyor.

Korkuyu herşeyden çok orda
 Bir de zil sesinizi alınca
 Daha size banyoyu
 Havasız banyoyu açmadan
 Korkuyu götürüp kilere
 Kum torbasının içine tutuyor.

Oyuncak saklı gelişinizle
 küçük yamyam ağızlı
 yassı alnını
 her gülüşün içinde tutan
 yontma biçimiyle a saçlısı
 karşınızda hemen

a saçlısı
daha herşeyi anlaşılmadan
daha siz ona aydınlanmadan
geçici bir bilardo alanında
kuzgun hançerli
sakal gibi el içen
donuk
solgun kaçışlı
sevmeye ve sevdirmeye

bir erke biçimi geyik salmış
a saçlısı
durunca güvercinli kapıda
mesela oldukça bir viyanadan
meçhul bir bayın göğes yaslanan şapkasıyla
elverişli çay sergisi

SEN KUŞ OLUR GİDERSİN BİR TRENLE

Uzun bir geçmişimiz var
Hiç yorulmadan
En azından bir kere
eğlenceli beşik

ha biz varız
ha biz maskeli balo
Saygıya durup üstün bir gecede
Bir sır payı katlayıp
sade bir kahveden
Keyifsiz bir detayın hkmüyle
ha biz yokuz
ha biz seferde

Ya bu kez ölenleri görmeliysek
Ya sen kuş olup gitmeliysen bir trenle

Parka dolalım
Park bizi alır önce
Seyrimizden bir sabah kazanır
Eğri fakat daha çok eğrilmez bir şoförle
Sayısız rampaya katlanır
ya güneşten daha zengin
sofraya diz çökeriz
ya sen kuş olup gitmeliysen bir trenle

Oysa sergimize kuşlar gelir uzanır.

TAŞ GEMİ

I

biraz yukardan
taş et
ot mu yoksa
taşetot
alır şaşmadan
gündüzden geceye geceden gündüze
ve bütün geleceklere
çağırır şimdiden ve el koyar
ne varsa
ne dökülse küreden

güneşi çıkarırken toprak
bir de süsler koşturur insanoğlunun
bir günlük atını
sıcak el üfler güneşi karnında köpükleriyle
bir göl huzurundan tutşup
başlar yanmaya
ve seslenir yüce dağ
serin
toplar kartalı yılanıyla

atlasın omuzlarından gencecik kayalar
eğildiler bir mermerin önüne

koşunuz ak saçlı bulutlar
denize yakın
bir çakılın kızgın yapısında
güneşle ilk kez selama durmuş
narin gövdeli soylu karınca

II

baş köşede
bak nasıl
denizin tanrıça köpüklerinden
bir de mermer balık
bir karanlık şehre
üstün nöbetçilerle giriyor

bunu gelecek çocukta olmak için
beklemek daha sonra
önce sipsivri bir başın
balçıkla Afrodite
merdiven dayayıp çıktığı
ağaçların huzurunda
onlar ne diye çocuklarını
balçıklara

III

rüzgâr da koşar
nasıl sever misiniz
ya kim bilir hangi sevincin
hangi gerçeğin çiçeği
göz nuru
hangi hangi geleceğin
ağacı gelir dize
çılgınlık gibi mutlaka
ışıklı imkan içinde

Sol burna mıknaatıslı demir halka
acıklı hapşırır diye belkemiğinin
durmadan mutlu geçmişini

Ananız ve babanız
balalan ağızlarıyla
onurları durmadan azalır.Döllenirler
ve başımızın içi cenaze

bir cama bin çekiç
başınız cenaze
canlı tabutlarınızla
kutupsuz kıblesiz
hangi putun önünden geçmektesiniz

IV

Can akıldan geçerken üstün gemi
gelir yaslanır bir direğe
kızkardeşini kanıyla diz kapağını
göbeğine bir haç getirip gölgesine
aleksandirina usulü ağlayıp
nereden nereye ün saldı

Su demek ki taşın çakıl cinsinden
zamanla toprak
incecik zar kesmekte
çok 'mahirdi'
Ona
İlyada nasıl kendine benzetip
bakmışsa bugüne

gün ışığında bütün limanların
nasipsiz gemiye
sanki başka liman duruşu gibi
tanrıya yabancılaşmış
canların güneşi

V

Ne demek şu beyaz göğüslü
ince yapılı dansöz atlarla
iki lata uzanmak
kutsamak için
svinç getiren
büyük yorgunlukla sevinç getiren
durmadan değışen ve yeniden gelen

kambur
o lezzetinde iştahlar getiren
köpükten kör balığı

... kutlanmaz göl ve toprak
temiz bir bilgiyle geçilir ellerine
su ekmek ama bir çift böcek
bir biri alnından
biraz tepeye
gerçekten biraz da tepeye
ne diye 'gidiyorlardı'

Düştür bağırır şimdi şarkıya
onlar eğilip geçiyorlar
gelir okyanus ayaklarına
En derin anlamlı tepenin
elleri şarap ağzında gülünce
Başları bir baş dönme anaforunda
yaşamakla erkekçe kaybediyorlar
ölüme "mahcup"bir rölans
damarlarında koşan toprakla süslenip
ışığa pas diyorlar
intiharla gizlenip
hatırlarken çocukların sevinçle
ve babalarıyla ilk boy resimlerini

VI

biz işte hepp soylu yapılar

ıslak taş gemide huysuz
uzakta ilk gülün akrebiyle sevişmekten
bi tek sarı ve sarsılmaz sesine güvendiğimiz
kanaryayı katlettik

ZAMANA YAY GERİP OK ATMAK

şarkı ve oyma dudak
Sağlam gözleri
Ve yandan bakılınca
Uzun yüzünde kabartma bir deniz

Bütün kuşlarla gidilir yanına
 Sıhhat'i bir hava seçilir dolaptan
 Bakılır en arkaya durmuş evin
 Acısız aynasına

Bu yaşamak sezonu çok memnun
 Yay gerip ok atan

BERDUCESİ -- 1962

a
 Dehşetli üşüyor
 ansızın gözbebeklerinden alturka kurtulmuş
 yoksas saçları bütün saçları dünyaya akıyor
 aksarayda ve üç kulaç derinde
 beklemek daha başka sırtüstü yatıyor
 bütün azaları kirlenmiş
 günahlarından işlenmiş apayrı tüyleriyle
 kızgınlığından tavşan dokunulmazlığı bir sahne mutlaka
 ve galiba
 karnının bir bölümünden sonsuz ürperiyor

topyekun bahriyeden ve murtazadan
 çırılçıplak saçlarıyla gizleniyor
 delikanlı kuçaklardan hoşlandığı kadar
 derin yataklarda anlaşılmış
 haydarpaşadan binip kurtalanda
 trenden iner gibi bir kız

beklemek daha başka şey
 sen benim kızlığını bildiğim
 kiliselerden kaçmış yağmur gibi gözyaşlarıyla
 minareler gibi tutuldun
 sır vermez dip odalarına atıldın kahramanlığın
 başkalarına kalırsa her an dokunulmaktasın
 bunca tanışıklığımız varken
 sana dair
 bana söz düşmüyor eğer düşerse
 benimle kutsaldır
 buna rağmen
 başından bir maceradır geçmiş
 bin türlü makam geçmiştir derim

b
 yaratılmanın bir yoksulluğu da gereklilik
 bir de
 öğünmüş gibi değil oysa kuşların
 ikimizi gece yirmi dört cephelerinde gözlemesi ustalıklı
 yüzde yüz bir tanımazlık sorunu

her yanın dudaktır üstün bezelye taneleri
 senin kır çiçekleri ayarında laleliğin
 mayland'da hiç ama aşk değil
 bir tutam göz ağrısı
 aşk değil
 kana bulanmış bir yürek
 bir etek serüveni
 sonuç zavallı ilkbahar giyotinleri
 güneşin ilgisiz damarlarıyla yapayalnız bir keder
 sendeki santa luçiya gözleri
 benimkisi harzemşah

c

saygılı dudaklarınla yarıştım
 ince bir ilgi yaşarım kıvranımlarında
 gözleriyle 'harikulade' yaş bulutları
 yürek safındaydım sen bin mil uzaktan koska

göz değil aşk
 aşk değil bin çeşit göz

bunca çıldırdım hem ilgisiz
 koridor görüp ölüyorum
 çizmeli tülbentli kız
 saçlarında yirmi yedi yıl lodos
 laleliden otobüse biniyor
 kimbilir nerede oturuyor
 her çizgisi ezmeyle bilenmiş
 üz 'aziz' bakışını yakaladım
 bin yıldır cephe taramış

hep blek börd bir gözdeyiz
 sıra kimin
 benimse - rölans

ÇÖLDE GİZLİ BEZGİNLER

bir çiçek bahçesinde geceye durgun kalışın yağmur sıcağı gibi
 öptüm sonsuz gidişinden. saçlarının seyriyle seni

yolları aşklara davul çalıp çağrılmış yalnızlarla dolduran
 akreplerdir duygunun. karanlık ordulara güneşsiz sokulan

bunlar canlanınca ne ateş kirli taşlar ne böcek
 şakakların sıcağında kuytu bir ses büzülüp ölecek

sabahsız kuşlara koşarsa durur mu evreni omuzlarında
 bahar şenlikleriyle. sürdüren ellerini yığın borularında

şaşkınlıkla başladı bu atlar bu savaşlar insan buluşlarından
burda biter düğün. gidilir mi evin soğuşuna çölün sıcağından

gemilerimiz saklanır.ağzımızda bir aşk kaçıışı vardır buluşmaların
saplandık tadına.durduk alnında yüreğe vuruşların

yollar sellere gider. açılır parklar artık kuşlar dağılır
bir aşkı gözyaşlarıyla bulvara çağırmak hiç keseye mi kalır

çizildi yalnızlar. senin gelişin ne de süvari köprünün diplerinde
geçer üstümüzden yağmur alan donanmalar. kürek sesleriyle

koşu bitince aşk bir yorulmadır kaçılmaz kırbacından
sayılır günü geçmiş anlar boşalan hangi tüfeğin arkasından

oturur iki bakış ormanından gerilip bir masayı kollar
uzayıp uzaya giden akrebe katlanıp zincire gelmeyen yolcular

bu bizim sesimiz denizlere ateş gibi eller açılır ortasından
su konuşmaz toplanmaz kuşlar. Ne kazandık yaşamamızdan

biz harcandık anam hem kelimesiz kapandık
sevgi ektik. Sonsuz seçtik. Beğendik. Ama toprağı kazandık

sevinçle kaçın kurtulun ölümlerinizle.Yalnızlıkla ben kaldım
sevindiniz işte alın kurtulun. Aha size son atım

AÇIK AÇIK ÇAĞIRIR AŞKINI

1

Çabuk akan tez giden
ilk geyik avında ölenler
çarpıntı başlarıdır insanlığın

Uzakta.Ta burada
Ünlü bir can sıkıntısını
Ufalar bir zümrüt sakal

Yeldeğirmeni
ve uçuşan leylekler
beyaz saçlı atın
kar yıllığını rüzgar hallerini
kahraman atın
madalya anına bitişik
dört nala koşan sesi
oradan uzaktan ta buradan

siyah
 çatık kaşlı gelincik tohumlarına
 benzer sezişliriyle
 gelişir yapılı kaygılar

2 bir ayıp giyotin
 çün ağaç sağa dönmez
 soldan kuşatılır
 çün ağaç şaşırır
 ağaç ölür
 Ama sapına kadar
 Bilhassa büyük
 Erkek
 Tam erkek bir el
 Yani kolun ucuna kadar gelmiş de
 Yumruk bile olmuş

ve bilhassa bu büyük bir el
 beynelmilel bir sabah seli
 katlayıp büküp yapma çelikleri
 gündelik insanı kaldırıp
 bir de tanrıya şarkısını söylerse

Belirli bir yapısı
 belli bir geçmişli olan
 nereye değdiğini bilen
 düğün yapısı fırçasıyla
 toprak ve topraktan sonrasını
 aynı çığlığı atan
 ve karalar içinde

3 haydi

şu kaçır su durur mu
 gök içimizden bir zenci çağırır
 zenci zenci
 bir büyük geniş başlı
 şikayet mi ne olur

açık açık çağırır aşkını
 burda mı daha mı uzakta
 bütün bir geceye
 dayar alnını

öyle ki alın
 mübarek bir şeydir

ORASI NERESİ BURASI BİR ADAM

Korkuyu kapışır taşlar
karanlık kendine çekince perdeyi
göz hüznle odayı kapar
el uyur ve akvaryumda balık
resmi çekilmiş nehir

Böyle bir çiçek vardı
Rüyamdaki geçit büyüüp büyüüp
Büyüyüp büyüüp büyüüp
Espası bir tek gece
Ezip el tutan
Alnını bütün bir duvara dayıyan
ve sesleri bir orman büyüklüğünde
güneşe yol yapan çocuk
güreşip bütün gelişleriyle
gecikmiş bir deniz feneri

Saati yalvarır hızla
Şafağı çoğaltır kan akan damar
Adım zorlar kapıya çağrılan
En korkulan gerçeği
Bir boyun eğişle girilen
böyle bir çiçek vardı
kılcal kökleri
çağın sarsıntı duvarlarından
burası bir adam
bir aşk çapında
bir çeşit hapisane tutulan
akıp giden su uyanınca adam
suyu geçmek isteyen karınca
bir taşın alevinden basarak ellerine
kaçınca adam
bırakmaz eşyasını da uykuda.

SEVMEK DE YORULUR

Bir adam bir kadın var içimde iyice anladım
Bana bunu sessizce anlatıyorlardı
Bir yerde onların yönlerinden
alımlı bir zarf katlanmıştı uzaktaki
bulvarların geceye vurdukları
çağırmasız kır günlerini zararsız akrepleri

uzunlamasına yaşayıp yatay bir çocukla kalkan
 bir sürü alışkanlıklar taşıyan
 insanlığımızın gülüşü yalnızlar çarşısında
 çağrılmış gümüş seslerini aynadaki yüzlerin
 başkası sevsin diye en seçkin yerine
 bir şal gezdirirdi
 insanlığımıza birşey getirirdi yalnızlara

Bir sen varsın hep saçların ağzın
 Bir merdiven hücresinde
 uzak çağrışımlarla koşardın ya bensem
 senin sonsuz gelişinle
 saçından tanıyor gülüşünden kaçıyor
 eğilip başını içlerimden geçtiğin zaman
 uzağa bir yolcuya karşı çıkar gibi
 Artık gecikmiş alışıldığım gidişinle
 davranılmaz üstünde durulmaz
 hiçbir tüfeğe gelmez kekliksem

Yüzün soygundan geçmiş öyle bir yerde
 durmuş ki bakışın boynun bozgun
 üstünden bir nehir geçer gibi
 ya gecedir ondan ya bulanık sudan
 bir hasta gibi ağrıyorsun

Gelişini aldım onu nasıl harcadım
 Denizden bulanıp okyanusa
 Selam çakan vapurun
 Aman o ne güzel o nasıl
 Sevindik adımına birden parka çekildik
 Ve birden nasıl bayram bıyıklı
 Bir yayılım herkesin yaydığı bir merhabayla
 Eğip başını içlerimden gittiğim zaman
 Uzağa bir yolcuya çıkar gibi

Selini üstüme çektin önce
 camdan bir mektup dolabının
 üstüste sayısız koridorunu yüzüme yakın
 başını duvara deşdirmiş bir benzetişle
 jozef ka benzeri bir bakışındı
 ya da konuşmayı kesip aman sen
 öyle bir gittin ki benimle

Piknik beni sana verdi önce

Gelişen güneş yalnızlıktan
 bir göze
 Eski ellerin
 Ve çağlarınla birşeye uzanmış etin
 Ve hançerinle zamana saf durmuş
 Son gidişindir bu

Bunların hepsi beni çağırıyorlar sevinçlerimden
 Biri denizdir uzun boylu gürültüsüyle
 zaten hangisi kavak zürafası değil
 biri bütün yan odaları bekler
 kuşkulu geçer camlardan
 ve birekır yerini bir koridor bekçisine

Haydi sen bütün onlara git benimle
 Son sigaramdın
 Gidişin antinikotin

Birden birşey mutlueşit piyano çalıyor
 Elleri iki çeşit durgun
 Gerçi çımıyor gelenlerin karanlığa duranların
 Suya inen sesleri

Tam şimdi denizinle
 bir çakıl taşına yaklaşıyor
 kuma çok yakın bütün kesitleriyle
 bakıyor ve bunalıyorsun

Tam şimdi ipe koşan
 beni elleriyle alkışlayan
 ağrıyan bir gün geliyor

CAN ERİĞİ İLK İZ

Yumuşak canına ve ince çizgisine
 Huzur akıtan düş sesi
 Ve halkalanmış yüreğinin bir yerine
 Lekesiz güneş çizgisi

Bu yaşlı bir ırmak asıl bundan sonra
 Bir öğle sonrası menekşeden rampaya
 Kıvrıkcık göğüsleriyle eğildiler
 Geçti yalnızlık bir serüven konuştular
 Bir fidan bulup diktiler ırmağa

İçinin bir yerine köşeli bir taş gibi
 Ad veremedi geçişine can eriğin
 Pembe duruşuna horoz rengi öpücüklerle
 Ve bir an bir duygulu adam
 Mola verdi yanlarına

İlk acıtan diken
 Can eriğine yaklaşan yeni bir dünya treni
 Sahipsiz noktalarda durdular

İki ay geçici karanlık
 Ve bir güneş çizgisi yine bir öğle sonrası
 Havuzlu
 Ve unutulmaz çimenli
 Dört duvarlı bahçede
 Kurşun gibi kesin
 Tüy gibi yumuşak
 İpince gelişi can eriğinin

ÇOCUĞAN

bu bir geç kalıştır.
 akşam duruşlarında
 alna vuran ürpertinin
 direklere benzeyen düzenli
 gizlenik adamında bir kadın
 bir geç kalıştır

taş kapıdan ürkek bir güvercin
 aşağı sokaklara uçuşan saçlarıyla
 ilk akşam vuruşuna kadar
 ardında gizlenir bütün seslerin

bu koşu büyür elbet
 geçmiş bilinen çehreler sırasından
 açıkça saçları belirir
 bir gözleri bakar
 dudakları gizlenir ağzına

burada yoğun bir savaştan
 inmek gerekiyor
 Taşlarla koşuyu
 en yakın sonuna
 örtmeli
 güçleri buğudan atları
 kırbaçlarla
 kavga gider yol uzayınca
 bitirir şarkıyı şapkayla
 şaraba sabahsız
 uzanan ellere
 bir keklik dimdik bakınır
 bir kazanca dokunur akıyla

Dünya
 sırtına çevrilmiş hamalın
 yorgun kalkışı
 şehrin torbalanmış sığağına

kalabalık bir şaldasın
 arkandan bir şövalye gelir
 üzgün ve eski
 zincirlere benzeyen yanlışlarıyla
 tutarsa kolunu özgürlüğüne tutar
 sen savrulup gülmektesin

dağı anlarım durur kızmadıkça
 dağılır buzlar yolları kesilince
 akla dümdüz
 demir atıp ancak durulan
 sedirsiz taş kapıda
 sevecen gezdirir ellerini
 sürdürür çocuğan çağında
 sürmeli
 açar ordularını sevgilimdir
 kurar çadırını bir tiyatro kahvesine
 altıncı kata bir denize yükselir
 anlatır haftalarca
 telefonda susta duran
 kapıda bir saat vuruşunun önünde
 silahsız duran serçeyi
 sen
 bir şehir açsında çevrilensin
 bu koşan eski ve solgun
 Aşkın
 ikinci serpilişin bir yüreğe
 tuzaktır adını bildirmek

ama bir şarkıda geçer adımız
 sahipsiz vuruşuyla ispanyolun biri
 bir balıkla yan yana sorulur

barıştıramazsa bizi
 denizler adına ne duymuşsa
 hepsini çizdirir ve üzgün
 bir kalkışla çıkar karşımıza

AHENKSİZ KUŞLAR

çayırkuşu engelsiz yapraklara
 havası dondurulmuş ve suyundan alıkoyulmuş
 bir ay gecesi tanrısıyla
 elişi kağıtlarından ev demetlerini
 ve deniz başlarında

küçük ve yuvarlak ellerle tutulmuş çocuk etekleri
çayır kuşunu engelsiz yapraklara

çaçaron hep evleriyle onlara bir akşam geçidi
vurulmadan ve korkusuna
sebepsiz kapılmadan
duvarlara yapılmış heykel ağızlarındaki sözlerin
ve eski risimlerde
yerli oyulmuş
gözlerin ve hiçbir vehmin önünde
vurulmadan ve korkulara

yazı sonu alınan bir kuştı
yerle gök arasında
kadırgalarında renk atmaz cömert çiçekler
su altlarında ve yürek diplerinde
zarı delinerek bir an bekleyen
kanatları sabra
ve kabus sonlarına
çarpan konuşan ve sesler çeviren
yerler gök sonlarında
görülmeden tanınan
ve en gerektiği yerde anılan
civa sıcaklığı yurtlar
çamdan insanı çiğneyen sakızlar
korkuya öteye ve dünya seslerine
çarpan çalkanan
bir yamaçta yalnız başına durabilmiş
açabilmiş çalılar

çayırkuşu insan ve toprak levhasında
gagası ışıyınca durur anlatır
bildirir ki güneştir
her an sabah sesi çıkaran
ve devran deyince
insanın isim verdiği yüceden
göğü kollayan ve ufuktan aranan
bir çift gözü en son şekliyle
her an bir zindan resminde çağıran
güneştir gagası
ışıyınca çayırkuşunun

bir savaş bütün bunlarla doludur
ölüm beyin düzlerinde
sık sık gezinen ve işte tamam yerine
her dokunuşta bir delik açılan
ve hepsi bir tek karanlığa açılan

OTAHI

Yolcuya bekliyerek koşan kadın
 en uzakta kalan adaya
 kumsaldan başlayan yorgun ağaca
 ve şehre alışan yola

otahının beklediği mantar
 sarı kırdan sonra
 parmaklarıyla sarı çimenden sonra

mor gök gelir güzeldir
 bir tek göğsünü
 göğsünün tekini ısıtır
 ve pembe dağlara
 aydınlık göğsü
 ve uzağa çağrlan bakışlarıyla

omuzumuzu önden aşar saçları
 ve kendine yeten telaşsız saçlarının
 dirsekleri yanında yere değen uçları

eli yuvarlak şakağında
 bileğinde yumuşak nabzı
 ayak altları
 doğuverdi ve otahı olduğu evine
 tam bir geçmişe
 yaslandığı ağaçlara
 baka durduğu ağaçlara

dizi dirseği
 görölmeyen alnı
 ve toprağı dokuyan karnıyla
 ve karnıyla beklediği için toprağı
 otahı bir adanın ismiyle kadın

manş daha yakın değil
 mantar sarı kırdan sonra
 otağı martin de bilmiyor
 kemikli bir mum heykel gibi
 telaşa durmuş duygularıyla
 bir şeye bakarken
 ya da bakracını
 denizden doldururken
 kapılarına su döker toprağı yıkarken
 yaslanırken vakit geçsin diye bir ağaca
 unuttur ekmek yaptığını hamurdan bir yolcu açar

otahının beklediği katar
 sarı kırdan
 uzun sulardan sonra

AYLAK GÖZ

Erkenden aşındırır aşkını
Odaların köşelerine zamansız oturur
Duyarsa bir çocuğun
Oyundan çağrıldığını

Başının her seferinde döndüğü kumarı
Gönlünü bir tarzla kurularken kazanır
Anlarsa yenilen bir kadının
Darda kaldığını

Kendi kendine ardaşak kaçağı
Arada bir bakınır ne yaptığına
Süresiz kıpılır tablolara yangelir
Ve oturdu mu bir masaya
Hakkını verir çay içmenin

Bu adam kitapların uçlarına
çizilmiş itilmiş resim
Korkmadan yaşar tebessum gösterir
Ağır başıyla nöbet alır
Dağdan kaçır şehri çevirir
Ve bırakır gönlünü bir tazı sıçramasına

Erkenden aşındırır aşkını
Anlamaz bir kadının
Süresiz kapılıp yangeldiği tablolara
Severek tebessüm attığını
Ağır başıyla kopar dağdan
Nöbet alır şehri devirir

DELİKANLILAR

Gülünç şapkalarını sahipsiz sarkılarıyla
Bazen mavi yanaklı bir yıldızın
Kızdan heykellerini
utangaç ve yenilgen
bir gardrob odasında
namluya benzer
herşeyim
dünyada
üryan dolaşan bebeğin
özgürlüğün ama her şeyin
özgüre ödünç verilen geleceğin

Erişilecek bir üst bir alt kent
Bir de
İçinde durup demir atılacak

Bu binek aşkların
Delikanlılar sofrasında
Kamçılı bağrıışları

Derken
Merhem
Yok merhem

Derken
Avuç içlerinin kadın bölmelerine
En usta hücrelerime
En yanıltıcı en dolup en boşalan
Ve boşa atılan
Yıkılan hücrelerime
Bükülen dizlerime
Ve kasılan karın etlerime

Kendime gelince ben kim oluyorum
Cevherim neyse nereden geliyor
Duvarların fayans çinko benzerleri
Kendime gelince
Gözlerini cihan gözlerini
Ellerini kollarını parmaklarını
Göğsüme göğsüme tam yüzüme
Uzatan eşya beyleri
Çanak çömlek
Varlığına vardığım hücre gece
Her yandan karanlıklar biçilir
Dikilir üstümüze

II

Yolda kamyonlarla süt satanlar
Düşleri
Evleri ufalayan ve büyüyen çocuklardan
Değerli bir yoldaşlıkla
Ödünç alan ihtiyar babalar
Ateş yanan sokaklar geçiyorlar

Delikanlılar baba ve adam
Delikanlılar ve aşklar
Delikanlılar sevdalı oluşlardan
Bir yıldız poyrazı
İsa meryem kadar
Bir balıkla girince sulara
İnsanlar kelime hücrelerinde
İnsanın denizlere dağılan saçlarında
--isa da tam denizlere göre
insanlar isaya göre
eşyalarıyla ve hayvanlarıyla
yaşar akıp giden uslarıyla

geliştirme geliştirme
bütün ölmek ve öldürmek sınavlarını
anılarda bırakmak için
tanrının ve meryemin yavrularını

Delikanlı bir çağanoz fabrikasında
Yüreklere devrilir doğum günü bayraklarıyla
Kentlere çağrılan ve insan biçimlerine
Nefret biçilen
Ve bunları düzenli anneler şeklinde
Yalnız düşman getiren
Babanın gecelerine

Delikanlı
Bir sahnenin perdelerinden sonra
Katmerli kadife ve kapanan karanlık küçük odalarda
Ve karanlık küçük odalarda

KUTSAL MAVİ ÇOCUK ŞİİRİ

Ellerin çıktı ve göğün ortasına geldi
Tarlada
Bakışı gittikçe yer toprağına
Çakılan
Bu kadar beklerken habersizdi
Ve hatta onlar da habersizdiler

Sular mı anladı
Dağlar mı sezdi
Yoksa birdenbire bir çiçek mi

Bir gün
Herhangi bir an
Ama bir çelik an
Her şey
Ve hepsi başlarını kaldırdılar
Ve hemen ellerinin gölgesi düştü yüzlerine

Karmakarışık belirsiz uzun
Geçti ve geçti gölgesi
Zerdüşün ayaklarından bir kartalın

KOŞU

Mağaralar taştan yolcu örüyor
 Böyle üstünlük görülmemiştir bir bebek
 Göğü sevmeyi
 Ve yerden korkmayı biliyor
 Kendine bir ses bekliyor bir sarık
 Aleme tanrı

Bir bebek susar nihayet
 Sezer de ağaçların otların
 Topraktan çıktığını

Bir bebek ağlar
 Bir bebek mor ağzından
 Bilinir söyleyince

Zerdüşt nereye gittiye
 Hep kartalı gördü

Ve güneş tek hüneriyle
 Bir yaprağı kertenkeleyi çakıltaşını
 Ve mor olduğunu suların

Beyin tırtıl
 Taş taşlar taşların
 Dipsiz süresiz seslerine tırmanır
 Çünkü ses katlanır
 Kazılır kayalara
 Ses geçilir iki kaşın arasından
 Sonsuz nefes alır
 Ülkedir dudakta

Zerdüşt neredeyse
 Kartal orada yığınak
 O
 Zincirli ayakların durmadan çıktığı
 Tek bir basamak

Kaya gözlü ağaç saçlı
 Taşın içindeki böcek
 Bu ilk fırtına kapısında

Taşın içinde böcek
 Taşır kendini yürür
 Bedenini bir uçtan bir uca
 Nabzı vurur dinler şaşırır
 Çalışan eşyasını yakalar
 Sorar fare kuş balık

her şey kendi yerinde
 Taşın içindeki böcek

Ki inanır
Ve çatlar taş

Gök eğilir
O geçer kartalıyla

Yüreği büyülenir burkulur
Gözleri gerilir
Ağzından bir donanmayla bekler
Mermer yerine şahlanır
Çizilir kanar

Bardağa ilk düşen damlasında
Uyuyan güvercin
Ve ilk taşan damlasında
Bir azgın güvercin
Bulutları saçlarından sürükler
Bayram yerlerini geçer hızla

Bir sabah kartalın bembeyaz kadınıyla
Dağlardan düzlere nehirlerle
Çırpınarak çığlıklar atarak
O
Durmadan saratustra

ÖLÜ ATLAR

Karışık bir iç deniz bunalımı
Zafersiz bir kalyonda
Ölümün her anki hatırasından uzak
insanı her halinden tanıyan
sakat bir ölü atlar alıcısı

Ucuza kilitlenmiş bir dağ ceylanı
Ancak bir tabuyu öldürecek bir zamanda
göğün bütün ön görmelerinden uzak
fenerler tutulup tekmeler atılan
önemli bir es çağ tanrısı

telaşla yenilen analarda kayboluşları
sevgisiz kalan babalarda
lekesiz bir güneşle ancak
çocuğunu sardığı bezler arınan
ağrıtmaz sanılan bir yaşamak şarkısı

ikisinden birini örter kanadı
durulmayıp tebessüm ettirilen şarkıda
sevinçsiz canlara dayanmak

her an bir başka ışıksızı arayan
acıması bir çocuğun masal cücelerine

HESAPLANMADAN ÖLÜ

1

Onlardı uzak yerler seçtiler
ve sayesiz ilahları
Kalın ovalar kuşları yaklaşan ağaçlar
ve taşlaşan boğulu kalan nağra
bir sarnıç kemeri eğrisinde
dünden bugüne seyirten
telaşsız sular seçti padişah buyurdu kervansaraylar
hudutta kraliçe ağızları serhatte yagız duşlar
ipe saldıran yığınlar çün osmanlı kanları
melekmeşen at yangınları
ülkeyi kol gezen projektör bakışlar
hayvanlar bile altında rahat uyuyan
ve elgizin göğsünde kışlık bahçeleri
ağırlaşan bir çiçekte
sultan sıcaklığına çarpıp
ummana sıçrayan çekirgeler
aşk donanmış bir havada
şahadet getiren sedir ağaçları gemilerin
el çırpın iskele ve sancakları
-Üzülmek fethedilmiştir kışladan haber
tevrattan sakıncalı sözler sakınmak gereken göz
gerek kanatılan gelinler
davulun orta yerinden bir baş soğan
katlayıp ince ağızlarında çingen
içlerin boşalan surlarına zurna

Toplanan şimdilik sürgüne eklenen
değerli çocuklar
arkalarında büyük rüzgarlı anne etekleri
ucuna takılan yaşmak çeşitleri
mavi çok renkli tülbentler
iri gözyaşı boncukları
içine kainatlar sıkışan
caminin yürek konmamış kayalıklarında
durmadan her lahza yeniden arınan
henüz bir böceklik yer açılan

elleri aynı kumaytan
içlerinde bir haremi tavşan
açık duran kapılarının arkasında
çocuklar baştan sona kadınlara düğmeli
bu bir an yüzümü hayvanlara dikip

çamurlu
-Ey babilin yorumaz artıkları

dışımnda açıkça bir tazı koşuyor
ölümünde yorulup
bir güle kapanan
gelincikte bekleyen

2

sonunda ak tavşan ölüme benzeyince
koşup bir ölümün önüne titremeler içinde
diz çöken adamlar beynime atıldılar
ağırlıkları safra taşları yanlarında
bellerine kancalı tırpanları

saçaktan akan buz parçaları
ona birazda ben katılacaktım
çünkü herhangibir hazırlık yapmışlardı
taş duvarın dibindeydik ölümünden
ses çıkmasın beni kapıyorlardı bedenleriyle
alnımı bana bıraksınlar
hiç yalnızlık korkutmayan alnımı

karnımdaki boşluklara
saçlarım uzasın kirlensin ellerim ayaklarıma
ama onların vakti yoktu onlar için
ve onlar için çocuk duvara kadar
gidip gelecekti salıncak ceviz dalında
ve komşunun ölüm çocukları
güçlkle göğüslerine tutunan nefesleri
Öldürmeye alışmaları karar kılışları
Toprağı karıştırıp şaşkınlıkla içlerine giriyorum onların
Ansızın bir kravat bazen bir kaç sene deniz
renkli horozlar ve karanlık doğan yarasa
sık sık anne tekrarı
ve kalbinde allah yazan çocuk
kızlar hızlanan gelinler
erkeklerde insen uğultuları
çocuklar ki mutlaka kutupta bırakılan
ve dönülen bayrak

Beni buruyorlar renklerin gidip gelişleriyle
içinde kanlı zincirler elden ele
yıldız süzerken kadınların karınlarında doğururken
dilleri terleri damaklarıyla ısırıkları pamuklar
ağızdan ağıza
ve meydanlara
cılık çıkan yığılan çocuklar

bağırır balık
 suyu zorlayan midye
 üzerimizden akan gemi karınları
 - Çocuk kanlarla sarsıldı
 öğrenciliğim korkunç öğretmenlerim

sızı olduğum kızlar
 onların şehvetime dokunup kalışları
 anı
 akıllı bir öğrencinin alayındayım
 kanımı ve kamalarını arıyorlar
 aceleyle elleriyle cepleriyle
 bedenime kanımı yapışık olarak
 ya da kumaşa emdirerek
 akıtacak olan
 ve bedenimi arayan korkumu
 açıklıyorlar önüme

(korkumu ölümümle ağızıma kilitlemişim)

İnsanlar salıncak altlarında solur
 -Güneş hep aynı artist çocuktu
 Nilüfer ipi çok ince parmaklarıyla
 dağlara göklere en yakın elmacık kemikleriyle tutmuş
 yüzüme gülerek severek

3

Şimdi yağmur birikiyor kubbelerin içine
 ak yürek baraj büyüyor
 yarış su pirinç ve içinde canlı çevrilen insanın
 çiçekle döşenen başı

Balıkçı tezgahları
 Kayıkçı tezgahları
 Ekmek tezgahları

yağmur alınlara doğruldu
 secdeye durdu süslendi ölümle sözleşen
 ateşli hastalar gibi

SALVO

Kanama dolabını taşır gibi gidiyorsun
 Atların uyuşukluğu kimlerin vuruştığı yerde
 zaman bir nalbant gibi boğuk elleriyle
 ovuyor çünkü uğultu çıkaran başlarınızı

Birinci ikinci ve dördüncü katları
 dizleri tik çeken bacakları
 örten masalarıyla
 bir jest alıp bir cümle götüren
 sağdaki gölgeden soldakine uzanan sahrayı
 işaretleyen ve böylece
 canlı duran elleri ögüten
 uğunan bedenleri çoğaltan aynalarıyla
 aslında kaynayan şehrin safrasında
 o tek başına bir şeydir

orada hantal bilmecelerle
 geçerek sualtı saçaklarını
 ağrıtan durmadan kavrayıp
 ikili altılı cam kenerlarını
 çeker toprak çeker gibi üstümüze
 Örneğin her gün gecekinin aynısı acaip kollar
 sarıp sarmalayınca bizi
 gözlerimize serilip akrep bezleri
 göğüs boşluğumuzda evren bezleri
 her noktasında ayağa kalkmanın bütün çeşitleri
 bir bir susar
 her el bir perde açar alnımıza
 aslında o saklı anda
 saklı kadınlar saklanır beynimize
 yalnız hakkımızı biz orada azarladık
 Orada çiğan kuşları gibi
 kavuran ateşin içindeki zaman
 katılır da aramıza
 ve durmaz aramızda da
 gider severek
 okşar düşman gibi
 kuşu söyleyen çocukların
 ve zalim anılan
 tekrarlanan çocuğun da seçtiği sokakları

santrançlar sağ köşede şah
 damalar damla damla
 ev ev
 ve balıkçı kadın rampalarında
 ağır yürüyüşlü adamların kafalarını
 testereye yakın mıntıkada
 ve durgun maytap ırmağında

bilen gözün görün dünyanın görmediği
 en yaşlı ve genç oyun kağıtları
 göğe gidip gökten gelen
 ölümlü yağmur gibi
 vurgun oyuk benliklerin
 karşı bakışlarda delinmiş
 denenmiş bileklerinde

Bir şeklin karşılıklı oturma bölümünde yiz
 Hep böyle durur yaşlanıp ağlayışımızın
 Gzевlerine kurulan sırat eğrisi
 ve uzun ubuklarımızın
 ve önümüzde uyuyan çocukların
 hiç çıkmayan
 ve çıkıp solumak için yeryüzeyine
 karanlık eve giremeyen
 yarısı bizde duran çocukların
 içimizdeki şehvet düzeyinde
 'istisnai' bir kadın

tam sağlanmış olarak
 boğazkesen saatlerindeki çağrılarını
 dolu duran iliklerinden derleyip
 kısradı bütünler gibi
 Önümüzde aışan
 sürtünüp tutuşan suları
 erkeğin gerektirdiği kadar
 kadın onu doğurmuş olarak
 uzaktan toplantılardan çağırınca
 uuca yaşayan ayları
 duman alan bozguna katılan gözlerimizle
 göreceğimiz kadar
 a dedirtti ağzımıza
 içimizdeki itimiz
 a dedik bütün sancılarını
 nce dizlerine kadar fildişi
 ayakları

Anlayın bizim de gzelliğimizi
 bizim balık yiyip ölen
 kelimeyi çatlatan gzelliğimizi
 aklından açılıp kadının
 bizi kemiren yüzünün güzel terkisinde
 allahın ağır açılan
 geniş sofralı odalarında
 bir bir dünya namına
 seferber eder sevgilerini

neler yapıyor artık
 sen birşey yapıyordun ya
 uvuuğ
 uvuuuğ
 uvuuuuğ

ıkar bir yöne insan sıkletini
 diğer alanda filozof...
 tek başına bir şeydir
 savunur çoktan ağryan ağzını

Yuvarlak ağır atılan imkansızlıkları
 cümleden cümleye şeklin ötesine
 trampet çalan alan göz hücrelerinde
 en genci öne atılan meydan çağıran
 havzasız sabah gibi
 ayıkları çıkarır sözlerini
 kızıl sarı yeşil mor renklerine
 batırır gittikçe taşolan kaynaklarını
 ağızdaki namluya sürülen kelime haçlarını

sen saçaklanıyordun
 elinden çıktığın dehlizin küçüklük kadınına
 gümüş giysiler önünde
 bir de göğeyi dayanan yanan ay önünde
 doğu'yu yaya gerince
 inanç terazili hazret gözleriyle
 şerbet veriyordu okunan şekerden veriyordu
 el veriyordu

şimdi ağırlaşan sağılan hak dolu çehrende
 buhran bıçak yarası
 marşlara çabuk şarkılara
 eşitlenen geçmişinin
 kalifiye insanı kök sürüyor
 zorlayıp değişiyor uzay hayvanına
 ben kanlı insan gibi
 arta kalan çiçeklerden
 kaçırıyorum camlara yayılan can sıcaklığını
 aramızda
 kumaşlarımızın yaşayan koyunlar

kaçırılan kurtlar yüksekliğinde
 sürdüğü bedenlerdenn
 ölümün arkasını bize
 önünü duvara dönüp
 küskün
 mümkün bir deniz gibi
 aramızdaki arkadaşımız alıngan ölümün
 sırtı duvarları kaplayan
 yüzü aynaları
 masaları gerekli kapıları
 yirmilik insan kalıplarını
 doğum gecesi haklıyan
 bakışı
 karşı bakışları hesaplayan çocuğuna
 ince tezgahlı günahları
 az az içiriyor
 bir garson - çıldır çıldır -emekle
 içinde kaşık duran
 içinde çay duran
 yanında şeker duran

içinde baradak duran
elinde tabak duran eliyle
garson ölümden gelen haberle

- ağrıyan ağrılıkça sahnesi -
orada bir adam
garsona çay yalvarıyor
anlatın benim de güzelliğimi
negatif üzerine beyaz basın
görün içimden ayrılan köleliğimi
oraya
balığın ağzındaki dünyalar şarhoşuna
öne sürüp benim adımla
insan üreten iklimleri

hamamda kadınların sancılanıp
hamamları aydınlatan kadınların
yalvardıkları tanrılar gibi
bağışlayın benim de güzelliğimi

kutlayın alçak aynalar
bazen duygulu duran
beyaz şeker tanelerini
kör de olsa gün doğarken
akvaryum ağlarken
yalnız o anlaşıldı bizlerden

geçerek ocağı taşıran
su basan sabahı
yanmaz ateşleriyle
önemli saattir geçilmez şarkılarında
kumlarda yüzlerin eğildiği
sıkışıp iki etin
kıskançlığa gelindiği evlerinde
balıkların toplanıp yendiği
kemiklerinin düz bir kasabada
köylü ayaklarına değdiği
şapkalarının hafifçe öne eğildiği
büyük akvaryum sabahlamasında
domuz tanelerini ineklerin beygir kırıntılarının
bir süre okşanan ağırlarıyla
sevince fırlayan kelime tüketen
birbirine mihlanan dişli ağızlarıyla
- garson bir süt çayı daha

tavanda cenkeden tek seste
tabakların nakışlarıyla
hazreti isa toplantılarından ayrılan
ilk muhammed lengerinin
başında zenci evlatlarının
çekilip gözlerine yerleşen

dalgalanan etraflarında
 can çağırın evren kişilerinin
 başlarının bütün kaynamalarında
 selamını ezraile muhsus çakan
 allahı yalnız kuşanan
 ağır yere yerden ağır alınan bedenlerin
 görmediğimiz hafif canlarını
 derhal acele edenlerin ardından
 külâhını ağzına sürmeleyip
 hassas o gök işçiliğinde
 denizin yan gelip
 bazen eteğini toplamadan atladığı
 kesilen yürek uzantılarının
 ötesinde çukur

kızgın kırmızı bacaklı kadın vardır
 rüzgarlı anların tranvay altında
 yerinden oynayan gözünü
 bütün sivri demirlere çarpa çarpa
 düşleyip el koyduğu
 bütün akvaryum duraklarındaki masalara
 saldıran dirseklerin
 sinir uçlarında başlayıp
 aka aka yorulan ırmakların dikine duran ırmakların
 etin ve her çeşit kemiğin
 en içlerine yorgun taakalarla
 inip yüreklendiği gıcırdadığı tarhlarda
 diz dize değen kahramanları
 cihan garsonları da
 hep yakınında dururlar
 kızgın
 kırmızı bacaklı kadının

uzun bacaklı leylek içimizde genç açar
 uzun uçuşlu kanatlarının altında
 hangar dolusu donmuş alçının
 içinde hışırdar başımız

salgın duvarlar
 iç içe geçen vücutlar
 büyüğü bir gecenin
 karanlığa bitişik ışığında
 ışıklı varlık sıçramasında
 bellekten kendini kaçırın anlıklarını
 hatırlamaya koşarlar
 durgun benlikler kanaması duran suratlar
 susuşan etler tortu hücreler
 ağzın mağarasında
 tek başına kıpırdayan
 canlı dil hayvanında
 ismini bulup çıkarmaya

adını koymaya saldıran
zehir uçları sancılar

İŞARET ÇOCUKLARI

Yasin okunan tütsü tüten çarşılardan
Geçerdi babam
Başında yağmur halkaları

Anam yeşil hırkalar görürdü düşünde
Daha ilk güzelliğinde
Alnını iki dağın arasına germiş
Bir devin göğsüne benzer
Göğsünden dualar geçermiş

Çarşılar ellerinde ekmek iğneleri
Cami avlularına açılan
Havuz sularına kapılan çocuklar
Görmeden güneşin bütün renklerini
Götürmezlerdi dükkandaki babalarına
Ocaktan akan kaynar yemekleri
Neenelerinin koyduğu avuç taslarına

Başı ve yüreği şahbaz
Kaleleri ağırlayan kadınların
Süslerini kemerlerini
Başlarını ağırlaştıran
Ağır siyah şelale saçlarını
Tutunca gençleştirdi erkekler

Sonra insan o ki denizde
Küçük ve büyük nehirde
Bedeni ıslatan afsunlu suda
Önce niyet sonra yıkanırdı

Zaman dert getirdi sulara
İçinde eski balıkların yattığı kayalar
Savaşan insanların elinde
İnce yontulup taşındı balta mızrak şeklinde

Anam kanları kuruyan
Kavga ayıran bir kargı elinde
Kara ocağın taşlarına
İşaret koydu çocuklarını
Belinde gezdiren babamın
Beyaz yazılarla kazandığı adları

Yüreği korkuyla kuvvetlendi babamın
Unutup genç gelen günleri

Zamanın sürerken çektiği günleri
Çetin bilmecelerle
Sürdü atını şehirlere

Yün ören at güden kadınlar
Ormanlara tepeden eğilen toprak evlerde
Küçük pencereleli karanlık dar odalarda
Uzaktan uzayıp gelen kurt seslerinin
Uzağa çekilip giden
Ayazda donan gülmeler içinde
Ormanlarda süt emziren anne
Unuttu gittikçe uzayan çocuğunu

Hep kaçırmış şehirlerin
Demir dağlarına
Uyunca toprak beşiğimde
Sahipsiz kalan
Ellerimden kayan aydınlık günlerim

KURULUŞ

Anılar şarkılarda sıralandılar
bizim büyük güneşlerin karşısına
gelip kamaşan ençok insan anısı
giden ve dolanan ayaklarını
en uca uzaklara yaklaşan
katı yürekli çocuklarına
işaret verdi solan sarayları

Toprağın üstünde iri erkek
gemç kıza koşturan atını
Genç kıza kapılan büyük atlı
yan yana çarpan hücrelerde
su içen öksüren düşünen
kivrımlı sütunlar içinde
taş tabanlarda
sevişen güçler
kalın bir arap rakkasında
Homerin son ayaklarına
değinen kırmızı böcekler

savaş anısı yani
En güzel kan hücresi
gittikçe uzaklaşan kulakları
çağırın şarkılarıyla
taştan çizgilerin
arasına enli bir taht gibi

kurar gürbüz saçlı oğlu
yanında kralı

iki deniz adasının
ortasında kurulup denize
eteksiz bağdaş kuran
çömlek yapan adam
ağır birtaş açmış önüne

şehirlerimize uzanan
yeni çağ dağ heykelleri
insanı kansız ak mağara duvarlarına
kanlı ve kara
hayvanların hoş getirip doyurduğu
kadının içerisinden
kolunu sarkıtan buralara
uçuşan ışıklı oyukların
kemiğe giren yaranın
hızlı çarpışan yüreği çarpan şehirlerimize
gücünün farkına yeni varmış gibi
saldıran kamaları öz saçaklanmasının
artık çok incinebilen gözlerimize

TOPRAK

Evlerle aramız açılıyor
çünkü savaşlardan biridir evlerimizden kaçanlar

1

Evler boyun boyuna gelmenin habercileri
çocukları çok yaşatan serçe ağartan damlar
göğün yanaklarından sarkan gündüzleri
indirirler saçaklarından akıtarak bahçelere

Bahçeler ki evlerinde olanların
topraktan gelen ağaçlara
tutundukları ve gizli çekmeceler açtıkları
ve içine geleceğinden emin anılar
nur topu ceviz yaprakları
İlk sevgili yaprakları
ilk şiir sıcaklarını koydukları

Bir hacim altın şeklinde
Her an açılan Kitabın üstünde
Işık ve ışıklardan camını giyinmiş
Balrengi bir lamba

Beni doğuran peygambere yaslanmış
Geçmiş canları sergilemiş göğsüne
Hepsine hatimden bir mucize ayırmış
Armağan salmış iç süslerine

babam canımı çökertiyor
hep aynı tarlanın önünde
aynı topraktan kalkıp
türbesini yontuyor içime

2

Oysa sessizce girerdim çiçeklerin içine
küçük kız gitti sancılıdınız mı
evler ve dereler daha derine

Güneşe kan durup dururken sıçradı
korsan deri değiştirdi
ben can değiştim toprağa basarken
ellerim yırtık saçlarımda
tatlı suları geçerken
denizde sallanırdı başları
korsan bir ev tutkununun içinde
evi zorlanan midyenin içinde
topraktan da ötede denizin kadersiz gecesinde
keçelenen
ve raslantı basan çatısız yüzleri

evlerde tartılmış ve ağır bulunmuş
fırlatılmış ve geceyle karşılanmış toprak
geçti biçiminden
sen nerde şehirleri gezdiren nehir
gece bir an bulup çınar ağacından
güneşe dökülen
evlerin dışında gezdiren beni

yer yere abandı sırtıma bir ev yaslandı
Ki sınıksız el tutan kader tutan
ve sokaklar ki anneler şöleninde
bebelerce fıskiyeli etekler

MEÇ

Ağaçlara kılıçlara benzer çocuklar çıkıyor
erikleri itiyorlar
erikleri onları yırtıyor
ellerinde dürtme silahları
plaj yıkıntılarına çarpıyorlar

sarsıntıyla akıyor
ayaklarını ıslatan
yaprakların gergin dallarında yüzücü nehir

gerginlik balık kanadı
sertlik gözlerine yakın gelmiş
suçlu ağızlarında çiğnenmiş bir gemi

çocuklar elleriyle dalların uçlarındaki eriklere
bir mahzendeki uzaklığa kayar gibi

Gerçekler başlarına konan çiçekler
yaprakları boğuluyor
yorgun bir meyve daha geliyor ağaç kökünden

bu sırada tramvay geçiyor
ve duruyor fidan küçük ağaç
göğüne üç ayak yaklaşmış
ilk koçanını ezberine biliyor

her an ürperti geçiriyor
odaya sokulan yemiş

odaya sokulan yemiş
göz hapsi

evinde durmayı seven kadınlar
mermerle sıvıyorlar çocuklarını

top uzağa yakına çağırıyor
hep bir noktada kalan adama
varmaya doğruluyor
sulardan sorulmayan
ama sulara yatkın anılarına
sevgiler koşturan
pencereyi parça parça aralayıp
denize açılan bir sokak kadını

denize açılan çuha kadını
açıktan geçen son sağlığa bağlamak için
makina ustası
amma da mideli yıkılmadan geliyor
ve sıırım sessizliğiyle çalışıyorsa başına ben
gittikçe soğuyan ve soğuyan ben
ekmek kırıntıları döküyor

her zaman yaprak düşleri başlıyor
serpilen kuşlar çimen düzlerine
gelip bir kırsığa yakından bakıyorlar

kuruyan ağza kapak göze kapak
 çölüne atılan zar
 sulardan serpmeye balık

deniz görünce kargılar atılıyor
 karlı yamaçlardan
 kızgın kumlara erenler kaydırarak
 arkalarından aç karınlı
 sevilen kurtlar iniyor

ağaçlar dimdik
 dallarında gergin su
 haber gibi bir şey bekliyorlar
 kökleri toprağı geziyor

bir yatagan aşırı gitti mi
 zindana çıkıyor kök ucu

zufa bir cins ağaç

Devlet sokağını tek başına bir ayyaş geçiyor
 kente verdiği cevap pandomim

başı bir gölge altı açıyor
 hotozlu kadınıyla
 hovarda damı
 yanyana koyunca yatak
 yaşama simidi

şimdi eskimolara bakın
 kadınları fok balıklarından
 buzdan yataklara girip
 sımsıcak çoğalıyorlar
 denizlerini kargılarını köpeklerini yemeklerini kayıklarını
 ve kaygılarını

ayı balıkları bekliyor
 ve
 başkentte korsan gülçin dil balığı

yelken
 gelmek üzereyim gelmeye hazır
 şaramla doldurdum
 sözleri ağarınca bu geceyi
 hartuç ve hece

göğsü kızgın köpüklü tayfası
 şişti mi kadın kollarını
 kadın ellerini biçimli gergin tutan
 insanın su başı rahim
 kelime yorgun
 gece soldu çan

an ve ayır
 suçsuz çocuklara koridor
 yapraklar balık pulu
 balıkçılar pul pul
 yalnızca bakışlarını kıpırıyorlar
 dokununca
 çatılarda kirislerde serin dubalarda

artık göze bakmak oyunu yok

KUŞAK

Babam hemen hakanolur
 kervan yüklü geceyi taşıyan ormanda
 bar bar bağırır develerini

Durmaz babam
 Öncü seher yıldızından
 apaydın olan başını
 savaş uçlarında
 ölçer soylu oyunlarıyla
 düşmanın güzel borazan seslerini

Savaşa gerilir babam
 elinde bir karanfille bekler
 atılır kentlere

Sular direnir
 Çünkü padişah hala güneşe bakar
 Akşam geç yürür denize
 sonsuz savaşlar kaçan atlar
 yük bilek sayısız güçle
 açılan bir saray kapısını
 kapatır ve padişahlar

sorarlar ava koşan avdan dönen
 kanter avda koşan mızraklarını

Sancılı bir duruşla taştan çocukların
 serce dolu bavullarını
 açarlardı seccadeler şehzadelerin
 artist sessizliğine

son büyük soygun son büyük insanın
 içinde yaşatmak duran
 sayısız ince parmaklarını
 medrese parmaklarını
 vakıfhan parmaklarını
 ...ve barış parmaklarını

palyaço resmen saklı maşalarla
taşır sehpalara

oysa babamla bir kraldı anam
ilk ve sonsöz kitap açardı önüne
Adını ona göre koyardı
bir şehrin
ve şehri kendine getirenlerin

İnce ve alabildiğine
giyinip kuşanıp ağılayan
her bakışın dışında duran kadını
sessiz ölümlere çağırın ben
tık nefes ölümlemlerimle
sıradaysam vahim bir gerçeği
geçer ve titrek seçişimle
bütün bir insan çarpıntısını
şurda
hani şu dokundukça
yalnızlık değeri azalmayan
bir çocukluk gecesinde gamzeler

bir ilkbahar parçası ve hançerede heceler
senin aklında pusuda serüven
benim beklediğim (şal gezisi
uçurtmaları) seçerler
takarlar peşine
çocuğunu kanla seven
suya karla yürüyen
yağmuru sımsıkı tutan bulutun

bu sal benim canıma yakışan
bir sabaha yaklaşır
gidip alınır bir ev gibi
çağırır barıştığını
şapkalarına atıp hafif
kuş gibi asılan insanların

Kuş
ürpertir ağzında
ağaçsız insanı
imkansız erkek büyük ağlar
buzlarda

baş taşlaşır
ağrıyı kolay kazanır gibi
kadında dur erkekliği söyle

daha su balık ve yosun var
peşinden demir alıp demir atılan
bir takım ürkek beyaz kollardan

çıkan yola koyulan yükselen
 yetişen ve koybolan
 ne kadar rüzgâr varsa
 ölümlerin akan ırmaklarıyla
 tekrarlanan dağları

Orada besbelli ölmekle sular boyunca
 şaşmadan beklenişin
 Ne kadar vardı onlar varsa
 Bütün onlar
 fazlasıyla evlerindeler
 ve yüksek sarnıçlı kalipsoları
 denizin altına bir bulut şeklinde
 indirir yağmur

gemileri hesaplayan
 şehirde sinsi seslerini insanların
 denizin zahmetsiz
 hayatın hayuhayhayla tuttuğu
 ki onlar süslenme odalarında
 aynaların içinde kendi ölümlerine
 Makyaj

Bilmezler
 Oysa onlar söylesin
 yanılmışların hanisi
 hangi vahşi hayvanın
 hangisi o kadar benim

Bu bensem
 gelişim gidişim bir şikayetse
 katlanıp küreye
 uzanmış uzun gövdeyi bir yatağın
 ölümü süsleyen secdesine
 durmuşsam kapıya çağrılan karaltının
 omuz başından uzakta bir şehir
 tastaman bir şehir geliyor omuzlarını titretip
 bir yanlış doğru olmayan anne gibi
 gizlenmiyor bu asır onun başından
 güneşte dipsiz kova beni seçmiş beni seçmiş

canlı canlı ağlayan hücrenin
 huyunu ve öz toprağını
 yoklayın siz çok yorgunum ben bakınıyorum
 saniyen daha solgun daha içinden çıkılmaz
 gün doğumuna hazır bir bardak çay
 bir büyük bardak mitralyöz

Bir dolmayan yanımız
 bir de hergün korkudan bir şeye
 dokunup kalıyoruz

kanımızdan zehirli bir iğne geçiyor
ve güneşten korkuyoruz.

Bunlara benzer bir yüzüm var
her virajına insanlar devrilir
ama soylu deyince ben
içerde kalmış bir insanım

Taşırlarınıza bunun için
hem kendim binmiyorum
hem söylemezdim
nedir sormazdım
birşey durunca
kaçarsam su koşmak
bilinen birşey midir

bir köpeğin yeni doğmuş
konuşmayan eniklerini iskelede bir adam
korkunç bir sepete mi koydu
onları
denize o mu götürüyor

peki
ben kimim

AĞARTI

sevgiler yüzüne karşılık geldim
kaygı bağırdı gözevlerimde

günlerin yamanan yıldızlar
ve üzülen gökkuşaklarıyla
doluluğundan söz ediliyor
evlerde çocuklar arşınlanıyor
ve alkışlanıyor babalar
ki tütün başında
ekmek başında kabir başında

günler yenilenen bir isim
merdivenleri büyük ağızlarıyla çıkan meral
haftada üçer gün üçer hafta
ince uzun veya kahverengi
ve gelinlik sabah çatışmasında
yoğunlaşan yorgun artık ben
köprü ortasından ayrılmış bu ara
organın ve güneşin salgınlığı
toprağa gelir gibi olduğu an
başlar ikinci artık

beygirler uzağa kayıyorlar

bu arada gelinmeler
arkadaş yapıtlarına yar koyma
yöremdeki çimler

bu arada evimin içinde odaların birbirine düşman durduğu
ve hastalandıkları
çalışan yüreklere uzak

bekardan korkan ev sahiplerinin
kapılarda kızlık heykelleri
bu arada insanın yemeğe oturma çelişmesi

yemekten kalkma çelişmesi
erkek oluşumuza binaen
bu arada özel sıkıntılarımızın
kılıç kuşanmış hali
durmadan kanlanıp hatırladığımız
bunalan kadınlar
ben alda'yı bunalıyor görüyorum rüyamda
kırbaç gibi saran etrafımızda
kelebekkanatları gözler
akılda kalan ağızlar
hatlar
seviyi yoran alkışlar
bir şehri paramparça edip
ortasından yarıp uykuları
evlerin sahanlıklarına
misafir odalarına
lavabonun altındaki dolaba
çocukların hücumluk yataklarına
iri erkeklerin şakalarına
kadınların çırpınan dudaklarına
ve kızların sancaklarına sığınan
ve benim damarımda itişen uykulara

bir şehrin ortasından tren geçiyor
o şehirde büyük rüzgar vardır
bir oyuncakçı vitrinin önünde
insanların durdukları ve duruşlarını
değiştirmedikleri trenle birlikte
şehrin ortasından oyuncak trenlerin
cezanlandırmış şekilleri

kendisini buyruk
vitrine yapışık insanların kafalarındaki
içlerinden geçerken dönüp bakmadıkları
durdurup parçalamadıkları
önüne yüzer ellişer
yatıp apartman kadar

ağır tekerlerini üzerlerinden geçerken
öpüp ağızlarını ezdirmedikleri

noktanın sonuna kadar
bir sinir bir can yanmasıyla
bir parçamı
bir demir mengeneye
koyup sıkmak istiyorum mu nedir
dilimi

bir acı mı ne gerek
öyle uykum var ki
öyle istiyorum ki

o içimden marşandizler
şimşek gibi fırlayan
şehirde hemen
hat boyunda ilk tahta evde
derin yatakta
her an çığlıklarıyla
uyuyayım kıyametler
bir ejder geçsin
öyle tanıdığım
öyle canımın içinde

durup gelmeyince
morfin gibi arıyorum direnmeni
iğne üzerinde yüzün gelip
kuşatmıştı beni
ama düşündükçe Korkmak
yüzünle geldiğini

Ve bunları elbette çabucak geçelim sevgilim

YANMA

Ve elbet
Gözlerim sularımdan çekilince
ürkek bir ceylanla anlaşırım
yüzünün çok yakını olan bir liman
dilinin ve ağzının verdiği baş dönmesine
bahçeni tutan tavşanlara sığınırım

Kanımdan geçilmiyor moraran ağzım
 Kovalanıyorum
 İkinci zaman kararan iç çarşılar
 ey şafak bir askerle anlaş
 Çünkü namluya sürüldün
 İşte burada bir ordu yürüyen karnımda
 İzim sürülüyor köpeklerin sürünerek yaklaştığı
 Anlaşıyor
 Hatırlarımıza dokunulmamış
 Fakat el konmuş aşkı yaşatırken kuğuların
 Geleceğimizin serin suları ve gölleri

Ey kadın kokla beni
 Hayatım yasaksınız

Gelinmiyor akşan zaman kaplanı
 Kaçmıştım yeni bir ırmak şeklinde
 Hayvanların ilkbahar sıcakları bölümünde
 Kıvrılıp yeniden yakalanıyorum
 Cam kesiyor göğüslerimi
 Boynuma zümrüt bir gerdanlık atmışım

Hem şarklıyım ben
 Gövdem yara dolu

Sevdiğim kolla beni
 Anlıyorum

Fakat artık dayanılmaz sarmaşıklara
 Öpüşüyorlar
 Harbin bittiğini söyle ayrılışınlar

Çünkü gece zamanın katranıdır
 Gelip geçici değil omurgamdaki didişme
 Çantamda sevişme askerleri
 Harbin bittiğini söyle

önce beni boğacaklar özgür ve sevecen olmak için
 bir bıraksam
 yakut bir kuşun içinde duran ellerimi

Sevdiğim
 Önce kemir bu tel örgüleri gövdemden
 Geç derimin altındaki tehlikeleri
 Yürek kızgın bir kuma devrilmeden
 Yokla beni

Anlıyorum kaçmaya zaman yok
 Şafak birden doğrulacak

AÇLIK TÜRKÜSÜ

Aşk gelmiyordu
 ve kızgın kokuları çoşkunluk bağırması gençliğin
 Söyleyelim bir kere daha halk suçsuz
 Öfkenin sessizliğe yürümesi kendiliğinden
 Mansurun halkı öfkeye kendini çarka tutması
 eşyanın bebekler gibi avutulduğu da olmuştur
 Sütten kesildiği yürümeye alıştırıldığı
 (Ey veli dağları eğit yine
 Mağaralardan em yine)
 Kedilerin cübbe eteklerinde
 İnsanlığın en berrak denizine uzanıp
 İstirahat buyurduğu
 Söyliyelim bir kez daha
 Olmuştur
 Aşk olmuştur

Çıkıp gelmesini beklediğim
 Geniş çıgıllıklar atarak
 Çıkıp gelirse
 Morarmış yanağında zehir tutarak
 Yıkarsa duvarlarımı
 Etimi aralar aşkı kurcalarsa
 Önümüze açtığım sofralar adına
 beni tutun kaldırın ortadan
 Çünkü hesap benden sorulacak
 Sorulacaksa

Saçlarımın dibinde kıpkırmızı bir leke
 Etine kan değdirilmiş kadın lekesi
 Alnımdan kollarını çıkarmış bir dişi örümcek
 Köpeğin ağızına düşen kelime ne kelimesi
 Et kelimesi

Yırtınır anlamını öksürerek
 Yer ayırtıp girince bilmecenin içine
 Kaburgam derin ip ince ipliklerim
 Elmacık kemiğimde güm güm vuran
 Var olma hevesimin
 Vahşet dolu sur kervan baloları
 Hesabı benden sorulacak

Şimdi uyan kurbanım kaldır başını
 Hizmetlim kendim ağılayayım

Bir köpeğin ağızından
 Düştü kelime
 Başladı at yemeye
 Aylar yıllarla anlaştı tokluk kaşını çattı

Bahar geldi ağaçlar açıldı
 çiçekler açıldı
 İnsanlar dürüyen mermiler uzadılar
 birden çatladı düğün
 fakir kadın düğüne katlandı
 bir köşede oturdu. Soktu ellerini karnına çocuk
 kırdı çocuk ayıkladı
 Birdenbire çatladı düğün
 Tabanca çatladı
 Gelin savruldu harmana rüzgar girdi
 Kirli elleri yılan dokunmuş gibi göbeği
 İnsanın öz be öz anasına kıyması ne demektir
 Karanlığı getiren bir insan temmuz sıcağı gibi

Bir köpek yiyorsun halk birikiyor
 Fırlak kanlı gözlerin kırmızı ve şiş ellerin
 Bakıyorlar
 Sancıyı iletiyor belleri
 Sürtünüyorlar

Buğday havada durdurur kurşunu
 Onlar başkası değil bir çift cami güvercini
 Güvercin buğdayın ağzında sırayla
 Göğü soluyan bir ejdarha gelecek şehirlere
 Bir zaman bıldırcınlar ve kırlangıçlar
 Nasıl alınırsa ağıza ve ağırlanırsa

Çocuklar havadan anlar
 Sorulan suale çarparlar kadın geç kalınca dolabında
 Kadınlar dimdik dururlar dolaplarda
 Cam göz ağaçların arasında gece yırtılarak sokulur
 Oda soğuyunca erkekte bir yıldırım uykusu
 Önce bir han
 Odaları dolup boşalan ve alnının altı
 Tahta merdiven bir Han
 Yolcu soyununca camideki kubbe
 Döşeğinde rahatça uyumalı
 Minarenin biri çabucak alçalır diğerinin önünde

Sakallarından köşkler sarkan bir dede
 yukarıdan damlamış bir mezar taşının üstüne
 Mezarla ihtiyar ahpapça genç kız süzülür önlerinden
 Üç adım atar dizleri çözülür
 Erkek erkekçe dövünür genç kız kırgın
 Evet ve hayır kelimeleri
 Bir evet/açlık
 Eyup Sultan
 Sebil uyuşmazlıkları
 İki sebil biri daha sebil
 -İçilip içilip genç kız içilip
 İçilip içilip genç kız içilip

Eyup genç içilip içilip
 -Dur sen ey Sen içilip Ben içilip
 Sebil olduk öldü sebil

Kemik alınlar gelir dayanır güneşin ateş seçdesine
 Işık en keskin yontulur bir kelam.Bir kelam
 Zaman ölenin alnından rüya mızrağını çıkarır
 Boşluğa sebil açılır
 Güneş kendi admını yollar
 Kaynayan kafayı ayıklar
 Sorular soran sorular soran
 Denizin kanında günleri çarka tutulan izleri
 Tesbih çeken bekçilere gece sualleri
 Su tutmuş testiler
 İçilip içilip

-İçilip içilip genç içilip kız içilip
 Genç kuş eyup genç içilip

-Dur Sen içilip Ben içilip

Aşkım la boyun boyuna bir ejdarhayım
 Şehirde sen benim en çok sakladığım
 İçine girip korktuğum
 Çamlarını yıkamadığım karanlığını bozamadığım
 Sen benim durup durup saplandığım
 Mutlu an biraz uzun olmasın
 Yoksulluk gibi gidecğim bir yer var
 Efkarın aşılmaz yalnızlığın kaçınılmaz olduğu

Baş üstüne sevgilim
 Dağlarım
 Toprak yayılınca bulun anasını yavru ceylan

Yalnızlık ateşle birleşiyor
 İki geyik dumanla çiziliyor şişiyor
 Delinmeler
 Uyku genişliyor
 İç organ genişliyor

Hazırlanması sinir uçlarının
 Ve kalburdan sırayla dişli makinadan
 Yivli burgudan et kıyımından
 Beş uykusuzluğun en çabuk ve çabuklukla
 Planlanması
 Aşk
 Orada uzakta anlaşılmadan.Nefes

Saçlarımı tut titreşiyorlar
 Bir şey olmuşmuş kovalamaya başlamış gibi

Saklan evlere sarıl kanlı bağlarınla
 Avucunda kına yerine horoz devriyesi
 Dilimin tehlikelerini azarla
 Bu limeler oraya çıkmaz
 Ki taş olsun
 Açılmasın diye insan torbası
 Aşk ne korkunç ne kadar korkunç oluklar uzun

Dagunca çölleri dolanıyoruz
 Yuttuk kum yığınlarını
 Düşmediğimiz kum kalmadı
 Kötü özümüzün mevsimlik yıkımları
 yıkılsın
 etin serin yosunları
 Cezbe suyun akışına varmadan
 daha oturmadan kayalara ayrılan yerine
 ve başını dik tutup açıklamadan
 Kadını bir hançerle dolanmadan
 yolmadan karpuzun kabuklarını
 muzı çakalca aralamadan
 Çarpılsın

Ve biz uyandıracağız
 Suya çağrılan akışımızı

SU

Taşlanan kadınlar yankır
 girdap duvarda ve sırları çözükle aynalar
 bir aynanın civarda hayvan otlağındaki benzeri
 yüzler kuyuya inen gözü terkeder
 sıcaktır orfe yaklaşır
 kavalsız ve çalgınca döner kaderine bir kez daha bakar
 açlığa üşümeye kartalın alnında duran yıldıza
 bir kere daha daha yalnızlığa
 kati ve aşk geçerliliğini ortaya koyarak
 ulusal ve benci iki çingene arasında
 bir kere daha yalnızlığa
 atılarak

Yerin içinde yüzlerle hücum
 bütün özentili yekinmelere doğru karşı
 bütün nedensiz gençliklere doğru karşı
 bütün.....doğru karşı
 aç olan karın
 soylu olan yoksulluk
 ve mızrakla gelen alın

yerin gezisinde insan vardır
 ağulu bir diş put taşında
 doğacak çocukların toplandığı çadır taşında
 ava çıkmıştır

Aşk tunç çekmiştir bizle olan sırtına
 birbirini çaresiz bırakan çehrelerin
 yaralı ceylanı bulup tepindiği
 (Fırat birden bire kaybolur bir mağarada)
 sevenin kurbanla alınıp kurbanla ödendiği
 güneşin aşktan sudan ve topraktan
 daha hızlı yöneldiği

raskolnikof
 müthiş bir iman ağrısı çekmektedir.

Güvercinler toplandı sofralar kuruldu
 Ağaçlar bahçede kızgın güneşle çatıldı
 Elma tadları ağır ayrılık tadları
 Yalnızlıkla toprağa savruldu

Katerin açık kollarıyla yaklaştı üç tuzaklı odalarıyla
 mükemmel bir karpuzla yaslanmak
 suya çağrılmak
 bir de içindeki ziynetleri hor görmek iyice

oysa güneş ağırlaşsın siyah saçımız uzayan başımızda
 alnımızın dibinde kalsın seçkin ve Horasanı kayıran
 gözlerimiz

Hiç akla gelmedi
 Beraber kırları hüznü atmaya yarayan bir annenin
 dallara takılıp ağrıyan yaralarıyla yattığı

gerçekten canlı göğsü boğucu çaylarıyla
 akşam suyunda bir sütun mermer içmiş
 her erkeğe bir yılan üfürmüş

2

Ciğerlerde ölüm akar
 Çeşme
 İnsan hesapsız çocuk üfürük
 kendinde olmayan gürz kapanan ayna

mektepe taze ekmek dilimi zeytinin içindeki bağırğan
 ölüm
 sıkışmış aramıza
 sandalyenin dibinde mi
 dudak sıcak çay bardağına kapanırken

salıncak onunla içten içe anlaşma
 cevizin ipi tıtan çocuğu kayıran dallarında
 yeşil yaprakta veba
 ölüm evin hangi bilinmezinde ya da açıkca
 küçük kardeşin avucunda mı

uzak insan sahillerine
 kelimeyi dolanan dillere
 taşıdılar zeytin
 kahvaltı ve zeytin
 sofrada üç büyük zeytin üç kanlı bakış

Ölünün ağzına zeytin kondu
 şiş dudakların arasına
 sonra geniş omuz yaralarında
 adamlar kırılan camlar taktılar

3

İnanç yiğit ev sorardı bulup konaklardı
 Kanlı göz ufuk tarardı
 Cürümlü başta her geyik akışında
 Örtülür dudaklar çünkü kalbe çarpılırlar

el gezer tenhaları dolanır ufak tüyler
 ve tüyler ki ateşle diklenirler
 kendi namlarına egemen olarak
 üşüme kabarcıkları tad kabarcıkları

ürpermelerle unutkanlık
 yerin bir zaferle doğrulması cürme katık olarak
 dantel kalb vurması su kapları
 ıslak naylon örtü ve ıslak cimrilikle
 ustalıkla yaprağa ilave peçete
 yorgun ve evvelden haber
 sonra saralar
 sıradadırlar

Kapılar baskıyla kapalıdır
 onlar yontup hamam kapılarını
 kulaklara ses kutuları
 Ormanlar avazlarıyla parke taşlar
 Kurtlar
 Yıldırım
 Avizeler

Orada köşelere düşler yerleşir yatakları kollar
 Uyku canavar kıvrımlı batırlı saldırır
 Ev tilkiyle sarılır kuşatılır
 Yorgun bir masal uzakta kaybolur
 Kulaklarına yosun ve balık biriken çocuklar

Toprağın rengine katılan
 Hızla yorgana atılan
 Göğsümüze sırtımıza ateş bastıran
 Örtünen çıldıran çocuklar
 La onlarla alev açıyor her yanımız
 Anlaşalım

4

Denizde büyüyen av hayvanı
 suları derin denizleri boyıyan mürekkep hayvanı
 uzatır gözlerini ince çalgılar içinde savaşlarla
 tiz sesli yuvarlak ağızlarıyla
 bu kez bu alçıyı donduranla
 kapalı denizlere kapılıp açık okyanusta
 kayalardan inen hızlı koşan bağırılar
 ayakta durlar
 KALKlar

oturun babamı
 ben güvercin saçlı çocuktum
 buzlardan başlayıp vurdular
 dağların yabani timsahında

sanatın fiziksel geçerliliğe kadar
 vurdular
 babam up uzun yatandı kumda
 ölü ve uzaması birden duran saçlarıyla
 çünkü öylesine kendi ölümü

başını yastıklardan kaçırın uykulu başını cumle odalardan
 hep kumlar vardı çünkü uykuya yaklaşıırken
 üzülecek ve sevinç duyacak yerlerde
 dudakların içinde kulak yollarında
 adamın öldürülüş sesi
 sofadan sokak kapısından
 pencereden kumluğa okyanusa
 ahrete olan dostluğumuza yakınlığımıza

ŞAN

5

Aşk çocuklar parlayınca görülen ışıklardır
 Işık yüreğe varınca yorulur çeşmeler
 Aşğın avuç açıp doldurduğu sularla
 ki ölenler vardı sularla küçüklüğümün oralarda
 Elim yarım ve bilgisiz uzanarak

Herşeyim çocukluğum
 En yakın nalbantın ağzından kestiği at
 sarsılınca ayağını büküp başlamışlardı
 güçlüydü nalbantın çıplak kollu adamı

Oyuncak atımla yolum düşerdi şehrin şanlarına
 sokağı dönerdim
 kaplanları karanlıkağızları arap bağırılarını
 zayıf çöl savrulu arap bağırılarını
 anlamadığım koşuyu birden bırakır ağlarken
 Birden kaybolan oyuncak atlı çocukları dönerdim
 Küçüklüğümün oralarda dehşetle devrilirdim
 Nedeninden hiç bir şey bilinmeyen
 Sen ey şanlara

Mahallede tuhaf bir korkuyla erkekler dolanırdı
 Ender dururdu kadınlar

Demirinde gül suyu şişeleri asılı pencerede
 Duvarlarına akrep tutturulmuş oda
 Duvar gezinirdi akrebin altında
 Duvar loş akrep sarhoş
 lambanın o büyük şafağından sonra
 gidip gelirdi mutfağa
 kilerde kirpilerin çuvalların dibinde
 peynir küpünün içinde
 Çocukları

Asılan kocası
 Kurşunla delinen akrabaları dururdu öper gelirdi
 Kan güden bir yaşamayla gider
 Kan güden bir yaşamayla gelirdi hizmetçi kadın
 Öyle sanırdım ben oralardım çocukluğumdu
 Beni bağına bastırırdı
 Gözümü gözüne kaldıramazdım
 Kaşlarının dibinde kuytu
 ilk gelinlik mağarası
 Ağzının içi mor kat kat pütür
 Sonra duvar
 Demir
 Gül suyu şişesi
 Karşı pencere

Sabah nalbant hala durur beynimde
 Çocuğum öylece uyanırım
 Pek bilmem

Alt katta sivilceli bir oğlan
 Anası civcivleri ağaca saçar
 Yağmur toprak süyüklerden sallanırdı
 Taşlıkta kavun çekirdekleri kavrulan evde

Sıcakken ateşin üstünde
 Kentteki kişilerin elleri tavanın içinde
 Alıp avucuna konan kabuksuz kavun çekirdekleri
 Alıp değdirirdim dudaklarımda kabaran deriye
 Kızgın

Dudağımınuykuda sevinçle yarılmış derisine kızgın
 Parmaklarımin civa akan ucunda
 müthiş azıcık kaygan
 Kavun çekirdeğinin batan sivrisine
 Ağzı kanasın diye nalbantın
 Kestiğ at

Çocuklar kışneyerek doldular avucuma
 Annelerinden koşan babalarıyla kovalanan
 Sarı ve siyah başlarıyla
 Ölümle boğuşa boğuşa onu kaldırım taşlarından çekerek
 üstlerine

terli yüzleriyle yapıştılar ellerime
 Çocukluğumun orda en bülbul yerinde
 Nalbanttaki atın içinde şah duran korkuydu
 Zahmetle taşıyıp beraber kurduğumuz bahçeye
 Atın içinden bedeni yırtarak
 Fırlayan korku
 Ta kendisi bahçeye kurduğumuz salıncak

Çocuk başluktayken ölüye asılı kalmak
 Annenin sesi her evden
 Şehirde her baş dönmesinden
 Çocuklara çingirak gibi duyulur
 Annenin elinde birden tahta kaşık kırılır
 İçini bastırır raftan bir kaşık daha alır
 Ocaktaki çorbanın önüne çömelmiş
 Düşüncesi suyun şeytanına çağrılır
 - Hangi salıncaktasın çocuğum ipi iyi tut
 Annenim ben
 Yaklaşır kan kokusu yere vurur
 Burunda ve orada iyice kan bulunur

kaplar koşuşan bağırsan yüzleri
 eğilirler bakarlar
 ki tırnaktaki noktadır
 cansız bedene tırpanını geçirmiş
 çarşaf gibi büyüyen

Bayramlar oyun arkadaşları kuşlarla
 Güzel seslerle yaklaşır
 Tırnakta beyaz nokta olunca parmağa halkalı şeker
 Ölüm ve korku beraberce toplanır
 Dernek kurulur
 Her kadında bir çekmece açılır ve kapanır

Ey alın beni
 Yuvarlak ve dalgın kalayım
 Arkamda dik ve beni iterek kendine çekerek
 taş ve yerinden oynamaz
 Oysa onlar kuşlar gibi uçar durur
 İçine yukardan çiçeklerr savrulur
 Havuz cami havuzunda
 Kimıldayarak yatan minare

Size çağrıldığım çağlarda
 Açtım çekmeceyi onları siyahla boğulur buldum
 Çocuklar çılgın gibi oturuyorlardı ntahtalarda
 Elllerinde kırık aynalar ve aralarında
 Esrarlı bir hayvan dolanıyordu
 Falakanın ipiyle kıvrılan tahtası arasında
 çünkü falaka asıl her yanda
 Sıkışmış gibi gözleri
 Hain bakıyordu çocuklar
 Elif eşer
 Be beyazlatır
 Te terkeder
 Büyünür ferahlanırdı
 Bol güneşli kapıdan önce kaşları boz sakalları
 arkasında bol entarili içbükey kızları
 Yorganların ısıtan nakışları
 Cim

Kilimler süslenip yangının önüne serilirler
 Kan ve ateş beraber tadılırlar
 Buyurulur yayıklar az gelir
 Sabah ışığında uykulu çağda
 Bir çocuğun aydan anlayışına
 Hamur ve tandırda çobanın kaval solukları
 Karacadağ bir deveyle aşılır
 Karacadağa bir deveyle varılır
 Ve hemen Karacadağ bir deveyle vurulur
 Kayalara ezan bağlanır dağlar kutsal kılınır
 Sular baş baş ağırlanır çünkü baş suya uzanır
 Kıl çadır ve deve ıhh
 Ihh ya deve
 Hoca
 Hocanın iklime emir veren karısı
 Ve çocukları kavrayan kızları
 Ve onları kat kat kapalı dizlerinde
 Pekmez ve ekmek duran sinide
 Biz güvercinlerdik yüksek ve gizlice
 Değirmenden
 Üzüm bağlarından gönderilirdi onlar gönderilirlerdi
 Elif Lam Mim
 İçimizin fatihleriydi bürürlerdi

Güzelce
Muhteşemce

Sen büyük ve yeşil renk ayrımı
Seven bileğimin tuttuğu dostlar
Çocugan kokuları havlayan masal şahları
Oradayken kilerdeki torba yığınlar
Geceyi kapının önünde geçirmiş
Deve kervanı
(ve birden manzara)
Sal fıratın ortasında ve çıplak insanlar
Boğuşurlar tutunulmaz gediklerinde
Ekmek taşında

Çocuklar doğayı çeviren dehşeti arar
Sorar.Rüzgarı tutar bırakmaz
Sorar bırakmaz
Bıraksa sal devrilir
Tavşan yavruları bulur sever
Salın ipini öper
Su uysal kalır

Çocuğun saflığına denk
Sincap elinin altında
İnsanı koruyan suyu uysallaştıran da

Büyükler huysuz
bir şehre gitmek ötekenden devrilmek
Ana suya bakar
Saçının tellerine korku takılır
Bilinmez çocuğun
Isırırken ananın yanağını
Ya da kırarkaengül suyu bardağını
Dost tuttuğu melekler
Hep oradadırlar

6

Bayramda içinde buzlu su duran sürahi
Hidirellez çarpışı kırların mutlu çarpışı
hapisane duvarının süyüğünde
İçinde tozlu balıklar soluyan sürahi
Ve atlı meydan yokuşunu başında
Kovulan cinleri toplamış bir deve
Bir hecin deve
Kudurmuş ve ağzından köpükler saçarak
Koşarken kalabalığa korkmuşum bir yalın kılıçla

Başımı düzlemişler dizlerimin arasından kurtarıp
Yüreğimi bir hançer başıyla
Delip yırtmışlar iri yaralar açtığım yatağa

7

Gökten tarlada sürüneni gören kartal
toprak damları uykuyla ayıran oymaklar
Yukardaki her şeklin altına bir döşek açılır
ses bastırılır sıkıca kapatılır dizlerin arasındaki yumruğa
uyku o kimbilir hangi dağın ardından atılır
rüzgarla soğuyan alna sançılır
yıldırım sıkışık bekler
sevenin yumulmaz gözünde kan birikir
yatağın içinde savrulan eliyle akrep düğümler
akrep biriktirir
son had son saat
toprak dam Dağ başı Karanlık Uyuyanlar
seven dayanamaz kımıldar
birden yıldızlar dökülür

dans dans içiçe gök dans
üşürler bir anaya çarpılır atılırlar evin üçlü düzenine
azap sağanak tutturur mevsimler kapılarla sakatlanır
dolanırlar kırık camlarını pencerelerin elleri parçalanır
çene deler yorgani çenenin ucu baygın sıcak
uyuyan bedenleri uyanmayı vuran bilinç
bu et onların mı kolları hangi çıkmazda
onları alıp götürüyorlardı onlar yatanlardı
zuhal yıldızıyla bir kestane çarpıştı tavanda

bütün kozlu dere kümbet yıldız avında
yıldızların yanında onlarla sahi
onlardan biri
topraktan tutmuşum yıldızım ne zaman kayacak
ve şan şan açılır kitaptan sayfa
bir küçük kıyamet yatırılmış içine
üç parmak eninde
gerçek tavanda dönen fare

elden avuçtan dalgınlıkla kaybolan
çare kaybolan
tepede tek taşıyla duran minare
şeyhin bir nefesle ayakta tuttuğu minare
ve yattığı toprağından hatıralar alındığı
kadınların gebelik isteklerine
her tozunda bin bir suare

en geniş geçmişte en son gelecekte
o var

nesiller dağa dağ tutarak
toprağın yaralarını yararak
bildiler onu ATEŞ saçan uyku
girdap dönüp dolaşmak
ölünce atılmak cesurca tutunmak

ve onlar kadınlar
öyle değişik dururlar çocuğun teriyle savaşırlar
önemle alınırsa van goh
vahşice dolanır şafaklarda
dağları yakalayıp duran gün daralır

ovalara sancılarla dalgalarla ahenkli dalışlara
öyle sabah öyle kadınca çığlıkça

hayır anıla şer kutsal ağırlana çün tanrı
bir güzelce buyurdu öyle buyurdu

insan toprak çalkanırken
çocuklar kadınlar erkekler gülücükler ovalarca

8

Erkek ve dalgınca büyüdüm
Dervişin su okuduğu taslarda
Yumulup eğilmiştim bedenim vardı
Suyu arıyordum vardı yanılmıyordum

Başımda göğün dolanan sarmaşıkları
Güya kurnazca bakıyordum
Ve Leylanın
Bir gece ağrısında
Sapsarı kabarcıklanan yüzüne

Bir haneye çağrıldılar
halılar hasırlar ve kaynayan canlar
Acı kahve derin fincanla sunuldu
Oraya ateş birikmesi gibi oturdular
Gözlerini kapıyarak ve sormıyarak

Hasırları birbirine vuran
Hasırları duvara damlara
Ve dağın mağarasındaki hikmete savuran
Oraya bir ateş kümesi gibi kaydolan
Kendi içlerine ummana sançılıp boğulmaya koyulan
Dervişler
Basık ve duvarları secdeye giden odada
Hasırlar acı kahve derin halli uşak
Halvet ve küçük ağızımla
Uçar dalgınca uyurdum sakallarında
Elmas ve tümlenen bir aşkla daima kekemeydim

Sevişirlerdi derlerdi sevişiriz
Söz bedeni aşınca harlardı
Daire çizerek Ve kan Daire çizerek

Gece zangır zangır titreyerek
Yorgana bir hal gelir uykuda bir şey gerilir
(Komşu dağ derinde mi
Mezarlar kuşatıldı ölümler baskınla mı alındı
Bana verilen portakala ne oldu
çıldırıldı mı) bilemem
çocuğum öyle uyur öyle uyanırım

Ne korkunç bir iklimdi çocukluğum
Uyku yansın yürek maçı burlansın
Beden bedende artmaya can bedeni aşmaya
Ağız ilk şanlı yemek
Olan ölümü
Başlasın anlatmaya

İz sürmek bundan gerek
Ok ize düşmüş kemiği deşmişti

Yedi Adam

I

Bu insanlar dev midir
Yatak görmemiş gövde midir

bir yara açar boyunlarında
Kolkola durup bağırıldıklarında

- Yar kubanın olam
Dağlar önüme durmuş
Ki dağlanam

Çekip pırıl pırıl mavzerler çıkardılar oyluk etlerinden
Durdular ite çakala karşı yarin kapısında

1.

Yedi adam biri bir gün
 bir kan gördü
 gereğini belledi
 yari asla koynuna
 Ayırmaz kanı yanından
 Beyaz haberlerim var kardeşlerim
 - Bir güzel ince gelin
 Kabartır göğsünü toz duman içinde
 gelinliği durur çıkartıp bıraktığı yerde
 İçerlerden bir taşlı tarladan
 Kaynayan nehrin gözünde
 unutmuş gelin alınlığını
 Avuçları sıcacık yumulu bedenine dayalı
 Kalın bilekli badem topuklu
 Seyirtir o ince gelin
 g r e v l i'lere şifalar götürmek için

Beyaz haberlerim var kardeşlerim
 - Gölgesiz meydanlara
 akli yağmalayanlar arasından
 yayılırsa karanlık fısıltılar
 ya da güzel dışlı yapay çiçekleri
 Muhtemel bir genç kızın
 Başına atılırsa

yedi adamdan biri
 Bir gün bir kan göreni
 Kabukları soyulmuş
 Taze devrilmiş bir ağaç gibi
 Çeker çıkarır kendi kadınlarından
 Fırlar yataklarından tatlı uykudan
 Çıplak yalın ve güzel adaleli
 O er alarak
 Seyirtir danseder gibi
 - Önce sağlam olmalı arkam
 O ince gelin
 Berilir hemen ardında erin
 1000 yıl durmadan en atmış bir çınar gibi

G i d i y o r dansöz gibi
 Yere ve göğre açık avucunda o kan
 O işlem onda güvercin ve sevap
 Onlarda en ağırimalı yara
 Ve yollanıyor o güvercin onlara
 Güvercin değişiyor gittikçe ondan
 Güvercin değişiyor vardıkça onlara
 + ve aman ne uzun sürüyor bir düşman öldürmek +

Yedi adam artık bir kan göreni
 Varıyor dengede
 Kuğu gibi sarkıyor onlara

akıyor onlara
 şiirler söylüyor ve mısralarında
 işlek çelik kümeleri
 ve kalkıyor her bir ulaşmasında
 iki yanında sülüs ve vav gibi
 bir vuruşta öldüren elleri
 -Karanfil serpercesine
 Bir kez daha vurdum ya Allah diye açtığım yaralara

-Güzelin düşmanı güzel olur
 güzelin yarı güzel olur

O varıyor tüm meydanlara
 Kanı okşayarak ve kabartarak

Kanı okşa ve kabart
 Ve sonra sabah kahvaltısında
 İçinden geçirmekle varsın sofrana
 Çocuklarımızın ellerinde büyüyen gagalı şeylerin
 Tanrının buyruğu ile ortaya çıkarttığı
 Gürbüz bir yumurta

II.

Yedi adam biri bir gün
 bir aşk gördü
 gereğini belledi
 ölüm girse koynuna
 Ayırmaz aşkı yanından

Beyaz haberlerim oluşuyor kardeşlerim

Daha ne kadar saklanabilirdik seninle:
 Yalılardan nasıl geçtik
 Çobanlara yetişemedik ama uzaktan
 zahmetsiz ve hiç kimseye değil gibi konuşan ağızlardan
 Ne bilge sözler dinledik
 Sığındığımız

Ve içinde saçlarımız göle girmiş gibi ıslanan
 O dev O kabul eden O izin veren mağaralar
 Yine açık yine buyur'lu
 çekildi üstümüzden. - Çalıların
 Bilen duruşlarıyla karşılaştık koşuşurken gizlilere

Güneşi tez gördük dağlarda
 Ormanın ay çiçeği gibi uyanan hayvanlarıyla
 İlk iş gövdemizin acıktığını anlamak oldu
 Gittik kokladık ekmeğimizi tarlalarda

O gün gezdim seni ellerimle

Söyledin: Geniş vuruyor yüreğin

Ülkeye tez giden ayaklarımla varıyorum
 Kanım temizliği seven bir kola atılıyor durmadan
 Yıkılmış güneşte yeni kurumuş çarşaf lar gibi
 Serin ve ürpertici gövden
 Yaklaşmaktasın ve / çok yakınım a taşıdığım / güller
 Sana canı gönülden aşık oldum meleğim
 Kollarına gümüş bilezikler düşündüm
 Dostlar buldukça onlara
 Kalın kaşlarını övdüm

Güzeldin
 Gövden gerilmiş devinmekteydi
 Bir tobloda gibi her bakmaya değişen
 Karanlık anlamlardan arınan yüzünle
 Hakkı verilmiş
 Zehirleri alınmış kazanlarda
 Demirle birlikte çeliğe koşmaktaydın
 Ve döllenmekteydin mengenelerle kucaklanarak

İşçi eğilir bükülür ve doğrulur
 Köylü bükülür doğrulur eğilirken
 İnsan iyi maden kuyumcud a

Güzeldin / Gövden
 Yeni bir iklim gibi yayılmaktaydı karalara
 Ağaçlar, kırlardaki hayvanlar kasabadaki insanlarca
 İşte davetliydin
 Acıktık bıçaklarına kanımızı gütmekteymişin gibi
 Gelip acı sözlerin için
 Bir çekmece koydun yaralarımıza

Ve ellerin uçuşan yapraklar gibi
 Brden
 Nasıl yalnız olduğumu anladım
 Kimseler yoktu ikimizden başka birbirine bakan

Susuyor sessizce
 Aşkla ilerliyorum
 Milletim bileniyorum
 Devirmeye

Devirmeye safrası beynimi üleşen
 Elleri karımın üstünde birleşenleri

Bundan böyle yekinmeye hevesli yüreğim
 / sanatsever halkımıza duyurulur /
 Aklım eski izlerde şimdi
 İz demek
 Bir geniş
 Bir kendine dönük bir en ileriye
 Yol demek

Usluca kalkıp gidene: Dur
 Ki çevrileceksin

Toyduñ cesurdun
 Gençtin atıldın
 Bilmezdin atıldın
 Kabuğu oyduñ oyduñ
 Kabukta kaldın

Sis iner örter mermeri
 ağacı binayı

Sis kalkar kalkmaz
 Gürünür mermer
 Ağaç ve dev

Bu adamlar dev midir
 Yatak özlemez gövde midir
 Gül açar boyunlarında
 Kolkola durup bağırdıklarında
 Bomba düşmüş gibi deprenir toprak
 Konuştuklarında

- Yar kurbanın olam
 dola yaşmağını bileğime
 Ki düşmanı güzel vuram

Çekip mavzerler çıkardılar oyluk etlerinde
 Durdular ite çakala karşı yarin kapısında

III

Yedi adam biri bir gün
 bir yar gördü
 gereğini belledi
 yari asla koynuna
 Ayırmaz yari yanından

Alev gerekli kentliye
 Bu ısıtma devleri kentte
 bir an önce inmeli oğlum
/ bütün gün badem çırpım
üzümün tehini armudun çürüğünü ayıkladım
uykuya geç vardım
yatağın içine elimi daha yeni koydum
rahatıma doymadım ama.. /

ÜMMETİ GÖZETMEM GEREKLİ
 Ben seni beyaz haber ustası
 Olasın DİYE boğmadım - DOĞURDUM

Beyaz haberlerim için hazır olun kardeşlerim

Anam su döküyor ellerime
 Bedenim hızla kaçıyor
 Gözlerime toprak atan uykudan
 Suyu çarptıkça yüzüme ve gözlerim yalnız
 Yanıyorlar

Yemi torbanın dibine gelince beygir
 İri saman saplarının arasından
 İri etli dudaklarına
 Küçük zor bulunan arpaları topluyor

Bir parça daha yükselen
 bir parça küçülen
 Bir parça daha uzak duran yıldız
 Beygir ve yanında duran semeri
 Evin gerisinde yığınla odun - badem dalları

Ve kuru alıç kökleri
 Ve ben o zaman bilmezdim halka
 Ateş gerektiğini
 Çalışır gün boyu kuru ağaçları devirir
 Badem çırpıp budardım yaban çalıları

Gün tepeme değsin öğleye durayım

Gün tepene değsin öğleye durasın
 Kökleri hem derinleri hem sığırları sarmış
 Durmaksızın nimet devşiren
 Ceviz ağacının altında.-
 Öğleye durmayı
 Hiç düşündüm mü ağaç neden hayvan değil:
 Çünkü kan'dır hayvan
 Damardır ağaç

*O ceviz ağacının altında
 Dallarına ve köklerine
 Bir öz su damarı gibi bağlanarak
 Onlar ve ağaçlar
 Toprak ve kalbinden doyurduğu hayvanlar
 İşitmişler bakın onlarla
 Onlar ve yapraklar
 geniş bir ağızla üfürülüyormuş gibi kımıldamaya başladılar*

*Onlar ve tüfeğimi doğrulttuğum kuşlar
 Şimdi öldürme vaktim değil*

*Baaşıma omuzlarıma konun
 Dudaklarımdan ve kalbimden dinleyin
 / İşte bakın ekmek böyle tutulur /
 Öğleye durarak bağlıyorum bu tepeleri
 O tepelere*

*Eğlenme doğada - kentte bu gece ışıklar yanmadı
 Damlardan
 Çorba dumanı yükselmekte
 Yufka ekmeği
 Toprak ve ağaç kokulu ellerimle
 / İşte bakın ekmek böyle tutulur /
 Şu en artist
 Ve lokmayı taşıyan parmakların ucunda
 Pıt pıt bir damar gibi atan
 Yemin ve billah
 Sıcak bulgur aşının kalbidir*

Dedim çünkü kalk
 Yoksa sütüm helal olamaz

Düşündüm sol kolları kesik insanların
Ne denli mahir olduklarını sağ kollarında

Beyaz haberlerim için toplanın kardeşlerim

- Adım Mustafa ve Niyazi ve Abdurrahman
Kafkas yaylalarında çadırlarımın
Sürülerimin ocak taşlarımın
İzleri vardır / doğup yürümeye başlayınca
Çıplak basmışım toprağa /

Yine de ana'vazım duymasam hiç uyanmam
Bedenim öylesine yorgun babam öylesine ölü
Ölü gibi kımıldamıyor dedem
Sini belli kendi belli değil
Ne bir hak torunlarında ne yaşayan bir arzusu

Ellerim yumruk dizlerimin arasında(tam üç yüz yıl)
Etim etimin sızısını alsın diye

Kalk çünkü sabah yıldızı
Bir mızrak boyu yükseldi
+ iri ve zeki
uçları nemli bir göz gibi +

IV

Yedi adam biri bir gün
bir bela gördü
gereğini belledi
Yalvarsa evleri harap kadınlar
ve ağlayan bir kaç çocuk
Kamalar salınsa karnına
ayrılmaz belalı yanından

Haberime kulak asmayıp - Duymadık
Demeyesiniz kardeşlerim

Ülkem bugün
Yariyle buluşmuş gizlilerde
Tepeden tırnağa yeni yıkanmış

Ve örtüler içinde
 Göz kapakları kale kapıları
 Gibi örtülü
 Yassı gözlü kabarık alınlı
 Kalbine ve beline zengin
 Düzgün bedenli bol saçlı erkekler gibi

Ülkem
 Tepeden eteğe yıkanmak için
 Aşıdan sonra paklanan
 Ovalara yayılmış kadınlar
 Evi uçsuz bir yol gibi bekleyen
 Yavruya verilecek süt gibi
 En sıcak yerinde bekleten
 O kadınlar gibi ülkem

- Yürürüm bayırlarda
 Gücüm ne merkezde tartmak için
 Kulak verir
 Dinlerim ağacı

Geçerken beton döşeli apartman kaykılı toprakta
 Sesim nasıl etkili yoklamak için
 Durdurur sorarım kentliyi
 Ne haber böyle :
 Nereye :

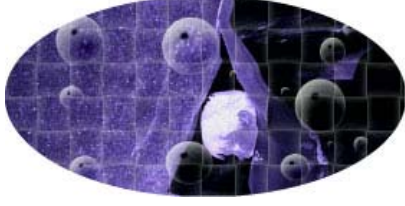
Bela üreten elim
 Nasıl davranır belalar içinde
 Sınamak için
 Uzanır okşarım saçlarını ey yarım
 Bakarım aşık ve hoyrat ellerime

Bir gün sapsarı kesildim
 Öyle bir tabiat vardı ki gövdemde
 İnsanları görmezdim bile yanımdan
 Bir hava bulutu gibi geçerlerdi
 İçimden
 Gidip dağlara
 Kafa tutmak gelirdi

Bir gün ben
 İri ve kaslı gövdem
 Sapsarı kesildim
 Hali harap bir dev çıktı önüme
 Gözlerini öyle açtı ki yüzüme ve ağlamış
 Sonra söyleştik

Bu bir nöbet devriydi kardeşlerim

Bizimle aşkta olanların
Eline su döksünler
Çadırlarının önüne o küçücük
kilimleri sersinler

V

Yedi güzel adam
Biri bir gün bir dağ gördü
Gereğini belledi.
Ki o dağ
Ağaçsız ve yalnız
Gökle alıp veriyordu.
Rüzgarla ürperir gibi olurdu
Beygirin derisi nasıl ürperirse boydan boya
Dokununca.
Yılanla akreple kertenkele
Tavşan keklik kurtla
Onlarla
Hayvanlarla kımıldanırdı

Dağ bu
Serpilmiş atılmış yer kapmış
başa kuruluş.Böbürlenmeden iri kendiliğinden koca

Dağ bu
Devir. söz gelsin. kervan devri
Eteğinde ipek yolu zencefil yolu
Kara ve beyaz yolu zenci. Develer
İçerek karınlarından tüylerinden geçirerek
Dağı yiyerek. söz gelsin. beslenirlerdi

Dağ bu
Devir kuş devri
Geçerdi kartal

İşte o kartal
Renksiz ısıvermeden
Ürkmeden ürkütmeden
Kendinden geçerek süzülür
Dikine batar dikine çıkar
Coştumu
Vurur kendini dağa - ölürdü parçalanarak

Dağ bu
Devir aslan devri
Yer yer toplaşarak
erkekli dişili
Sık sık oynaşarak

Devir insan devri
Geçti geçti
İnsan geçti
Et geçti kan geçti
Göz geçti
Gelenler
Yeni gelen yeniden sonradan gelen
Geçti geçti

Dağ bu
Yılanla kımıldanırdı
Yılanla kımıldanırdı

Yedi güzel adamdan biri
Bir gün bir dağ göreni
Durdu sevmeden bilmeden devinirken
Durdu durdu seyreyledi

Sordu :
dağ nicesin
günde mi gecede misin
geçmişte şimdide
yoksa gelecek bir düşte misiin

Dağ serpildi
Atıldı yeniden yer tuttu
İlk kez yılanla kıpırdanmadı

Gözü görür görmez
Dağa göçtü güzel adam
Eteğinden yukarıya üç gün
Yürüdü.Bir yılda dolandı
Çevresini.Eğlenerek kayalarda geceleri
Yürüdü günde ve bir kuş gibi
Görerek de

Durmadan dolandı dağın çevresini
Artık dağ yılanla kımıldamadı
Kımıldardı onunla

Hırçındı adam hep hırsla
Yaralıymışca inlerdi
Yüzü durgun gözler duru berrak
Hırslanırdı ayağıyla - avuçlarından ter akar
Omuzlarını burardı

Ola ki anlatsa dağ
 Der hırçındı adam ince bilekli
 Azgıın topuklu
 İnce uzun parmaklı karınsız
 Karşı koyan omuzlu
 Yerken güzel yer doymadan kalkar
 Oturarak ve hayvanlardan bile
 Gizlenerek işerdi

Adam hırçındı - saçları uysal akardı
 Rüzgarla kardı
 Esinti olmadan zaten akmaktaydı
 Uzun boylu değildi
 Ama kendinden uzununu yoktu - yalnızdı

Geçince önünden
 mağaralardan kuş tavşan kurt yavrusu
 Dağa vururlardı
 Serçe tohum düşürürdü ağzından
 Tavşan yeşerince onu
 Yerdı kökünden

Ot üremedi
 Ağaç üremedi

Dağ ağaçsız ve yalnızca
 Gökke alıp veriyorrdı
 Adam küçük bir kaya düzlüğünde
 Toprakta mağra içinde mağara kapısında
 Kaynak başında kuru yamaçta
 Dururdu
 Eğilip alnını
 Yayıdıkça yere iki elinin arasına
 Göğsü çatırdayarak eğilir
 Parçalanarak doğruldukça
 Dağ cezbelenir
 En yüksek zirvesini kayalı alnını
 Yamaçlar yamaçlara yayılan yüzünü
 Adam eğilip koydukça yüzünü toprağa
 Eğilip koyacak yer arardı

Dağ cezbelenince
 Doğrulup eğildikce
 Ovaya bir anda
 Kentler serilir
 Yollar fabrika çevrekleri bentler

Yedi adamdan biri
 Bir gün bir dağ göreni
 Yeni bir soluk çekti içine
 Deeğişti aynı kalarak

İndi kente
Dağıyla
Esen başı

Serin başı geniş kollarıyla
Gözleri yüzünü kaplıyacak gibi büyüyerek
Ve şakaklarında
Avuçlarının arasında güçlkle tuttuğu
Bir şey duruyordu

Yedi adamdan bir dağ göreni
Buyruğu dağa diyeni
Dağdann buyrukla kente ineni
Suları yürüyerek geçeni
Çekip mavzerini çıkardı oyluk etinden
Durdu yarin kapısında

VI

Yedi güzel adam
biri bir gün
bir sofra gördü
gereğini belledi

Sağdan soldan
hoşça davetler gül kuyusu etler
mevkiler
sözümöna kadın
entrika
tehdit
teklif pof pof
kazanç
savaş
tümü ölüm işaretleri
O ayrılmaz sofrasından.

Yedi güzel adamdan biri
 Bir gün bir sofraya göreni
 Diğer kardeşleri gibi
 tanrı adıyla başlansın cömertliğe
 misillu
 bir sözle
 nalbantyanı bıyıklarını çekerek
 çöker

Mavi bir yemekle başlardı
 bir kaçış
 belleğime vur benim
 az'ı vur debelensin
 bir at ansanblesini
 şaha kalkmışlığın psikodinamiğinden vurarak
 çocuk avuçlarında tablolar
 yalın kılıç ve ünleme isteği
 ile
 soy bir yanımı
 uzat mahzenlerdeki ses bloklarının içine
 hoyratken
 ellerim birer oymak bir göçebelik
 kız kazımağı
 daha bayıltıcısı olmadı iliklerimde
 Ha ben ha varlık göçmeni kalbimin şuuru
 ağaçları dereye fırlatır yamaca
 bilinçle ürküp
 evciliklerden

Gün - gün Gün - gün
 Yar bu obada
 evinde
 bir laleler içinde
 döşegine ve uşkusuna
 binilişine ve ekmeğine rahat
 ulu önder mübareki
 tasasız ve yavrusundan emin
 iken

Yedi adam her biri
 obalarda
 bal kutusu kayalarağzında
 toprağın
 al suyu al tohumu
 ya hak
 insana doğru
 kıvrımları kokuları
 yükselir uçuşurken
 herbiri bir bezirgan oku
 bir kervan koruyanı
 Her biri

bir yedi güzel adam bahadırı
 beyi ya kılıççısı
 olarak dolanırlar iken
 obalarda
 kentlerde
 bahçelerde
 evağızlarında

Bir gün bir sofraya gören yiğit
 bir kadın dövdü
 elini bin tövbeyle yıkadı

Senin adınla başlarım ekmeğe
 Senin izinle varsak yarenliğe
 Dostluk olup yardım dostluk görerek
 Geçer sözümüz dörtbaşı ejdere

Bir gün bir sofraya gören yiğit
 Bir günah sevdi
 Belini bin tövbeyle yıkadı

Senin adınla...
 Senin izinle...
 Dostluk olup...
 Geçer sözümüz...

Gün - gün Gün - gün
 Onlar o oada bu obada
 Kan dolaşımı soluk hızlanışı safalarında
 yavaşlayıp duran tunç kaplar
 parmak uçlarında bakır oyukları
 aşk var
 ak bir mermer damarı yarıldı
 toprağın derininde
 üstünde
 kızını ve oğlunu avutuyordu
 Tayları deli dolu genç yalaz
 Engin otluklarda
 Bir milyar koyun keçi manda mecik
 Uzaklaşıp sırlı başlardan
 başıboş ve görevsiz
 Çepeçevre sohbete oturmuş gibi
 Dana irisi köpeklerle
 doğru
 kuşku duymadan yaklaşarak
 azgın dişleyicilerin önünden
 bilmececi
 bir köylü kalabalığı tavrıyla
 geçerek

Sevgili anneciğim
Kemiğim

Uyanınca dağın bayrağını açarlar: ova
Güneş yine aynı eğriden görünür
ve sofralar binlerce
 esenlik dolu kızlarla serilir
 - ne de kuşlar sabırsızlanır -
 Çocuklar
 Anne
Ve peşlerinde
 Uykunun ve yatağın çiçekleriyle
 Süzülüp gelen yaşlılar

Sofranın eteklerinde
Çok oldu renk yollarını
Çatı kırımlarını
Değirmenin taşlarını
Onaran kişiler
Bileklerinde beylikleri
Sular geçirip ağızlarından
Seyirttiler
Onun sabah sofrasına

Sevgili dostum
etim

[\[yukarı\]](#)

Ben Dirimle Doğrulurken

I

Sis boruları ötmeğe başladı yavrular
Şimdi oradalar - Aşk delice kımıldamalı yatağından
Sen bir yıldız kaymasıyla yatağından
Üstüne alevleri alarak
Kemikli bir aşk gencinin kollarından tutarak
Sen kanın damarlara tutunamadığı anlardan
Beni karnınla
Bir göz boğuşmasına daha kandırarak
Bul içe kapanık hayvanlarımı yalvarmalarınla
Üzülmüş
Belki dünya ile horlanmışım

Ansızın çık oradan görün orada
Bu siyah basmış kara akar deme -
Başka olmalı gövdemi denetleyişin
 aşka hazır olan
... LARDAN. OKADIN'lardan

Halk aşksızsa sokaklar
 banka dükkânlarıyla doludur
 Ellerimi kâlb olmayan sularla
 ıslamaya alışır o kızlar

- işte artık kaçmak - işte durmadan karşıımızdayken bile -
 - ılık ev girintileri
 gizlesin daha köprüler
 karanlık bedenleri

Her şey onlara göre - yamandırılar
 Ansızın melek bekliyorum eski türk ezgileriyle
 Senin Asya'dan hiç yontmadan zarif bir cep saati yapışın
 Asya Asya ve Asya diye yalvarışın
 Sana ansızın alın yazımı ve kendimi ekliyorum
 Aşka hazır aşka aç ve davetli
 Ansızın melek bekliyorum
 Asya ile ayağa kalkan
 Melekler ellerinde gelenekle
 İçinden hızla süt akımı geçiren mızraklar

Boydanboya girdirmektedirler gövdelerin içine
 Nar doğuran - dikkatle nar doğuran
 Hayvanı ve insanı aynı teklifle doyuran
 Nazlı baharlarla

Hiç ağlanmadı
 'Biz çetin adamız ha' ayrıca söylenmez
 Anlaşılır
 Ne yavuz kışlar
 Kurt sıyrığı ayazlarla
 Ne evren depdebesi bahar
 Gerdan kırıp mendil düşüren kızlarla

Ayrıca söylenmez
 'Biz çetin adamız ha'

Doymuştur aşk bu gece en son buluşlarına kadar
 Sen meleksi kadın bu gece kendini vermekle
 İkiye yarıldım
 Sen meleksi kadın bu gece
 1000 yıl adına bilinmekle

Sen melek uyarmalarıyla
 Uyarılan erkek
 Bu gece bir şehvet azarladı
 Hayvan kovdun
 Yatağını yüceltenlerden oldun

Şimdi ev gebedir

Dağ kuşlukla uyanır - varsın uyansın -
 Önce hafif bir uyku sisi
 Tanrı evvelsiz sonrasız bir iklim gibi ordadır
 Daim
 Melek kanatlarında hava görünmez
 Uzaklar yinede görülür
 Ay dostlukla anılan bir komşu evidir

Kıl çadırlarla devinen o kavim göçü
 İşte o kavim göçü
 Dağlar ilk kez bizi
 Çıplak ete kavuşun aşk sandı

Kadife döşer gibi toprağa işte öyle yürüyen
 Ilık bir hava bürüyen
 Gözleri o - rengarenk gözleri çocuk gözleri develerin
 Çözülür ayakları

Kavim bu
 Boynuna kan yürümüş
 (Gözüne bir şey görünmüş)
 - Nedir o görünen / susalım /
 Hayat her zerresi uyarılmış gibidir
 - Çok acele
 Kâlb bir bohçanın içinde atmaktadır

Omurgasından mızrakyürüyor kavmin boynuna
 Develer en som bir duruşla - Raptedilmiş
 Çocuklar ağızlarında Ey Nazlı Ölüm
 Ey Nazlı Bahar Marşlarıyla

Bütün bunlar nedir - sorulsa
 Sorusuna
 Ne can ne cevap kalmıştır
 Kavim donmuş deve mihlanmış
 Kadın ateşle ateş doğumdan önce
 Sığırlar kendi kendileriyle
 Göz göze kalmıştır

Kavim seferidir evinden ayrılmıştır ama
 Kendine varılan iklim ve toprak
 / VAKİTTİR / namaza durmuştur

Bin bireydir kavim
 Bir tür kararlar eğrilip doğulmakta
 Her candan bir cana
 Bir candan bir cana
 Sonsuza değin
 Bir tavır bolluğudur kavim ama
 Nihayet vaktidir VAKİT

Bu duruş en zarifi duruşların
 Gidip endamlı dağlara
 Beğendirmek için yeni gelinleri
 O iklim kullanılır hep
 İnsanın en bilgelerini
 Onlarla karşılaşmak için baharda
 İklim aranır herşeyden önce her olayda
 Şerbet taslarında
 Bir toprak okunmuş şeker dedenin avcunda
 Genç bir kız kadar ağırdır
 Bileceksin ey çocuk
 Tatmıştın onu geçen baharda da

Kavim uyanan toprağı
 Karşılarken - Uyanıktır -
 Kavim Toprağı
 Devirirken - Uyanıktır -
 Kavimden biri varırken toprağa
 - Uyanıktır O ve Kavim
 Vardıktan sonra toprağa
 Gaflet uyandırılmaz - kavim uyanıktır

O anne gibi verimlidir besmele çocuk için
 O erkek
 Karpuz dilimi gibi ortadadır
 O en yaşlı gelin
 Ocaktaki çorbayla birlikte tütmehtedir
 O kavim için

'Kışları göç içinizedir' buyuruluyor
 Büyük çadır en sevgili düşmana emanettir
 Çorba dağıtılsın nefes ve el dağıtılsın
 Yer ötesi ve yer eşit alınsın
 Kadın ve erkek eşit durmaktadır - kadın arkadadır
 İnsan hayada ve tanrıdadır
 Ki kış ortasında kardan - bir duayla sıyrılıp
 O derviş ağaç kupkuru dallarında
 O meyveyi büyütüyor
 O tiyek
 Bir salkım - müthiş - üzüm
 Uykuya tez doyanlar için

Saçlar uçuşur havalara sevinçle
 şarkı şarkı içine
 Cenkle bir üstün haberleşme ile
 İnsandan insana hep akıl ve sezgilerle
 O coşkunun mutlu savaş dölgerleri
 Kalbi çoğaltan bayramlar açtılar
 Şimdi de açtılar
 İşaret verin ve açtılar bütün köprüleri

Deniz yüce bir soluk denizlidir - rotalar denizin kendisinedir
 Kaptan sancakta bir tek an yaşamak yoluna
 Bütün bir ömür ağartmıştır

Işıklar çoğalıyor içimizden birine
 kime bu davet
 Limanı dolduranlar yanan insan meşaleleri
 Yüzbinler taş kulelere yaslanmış söylüyorlar
 - Rüzgar nereden eserse essin güzeldir
 Alevler bir ayrı alemdir
 Dirlik sevinçtir - göç içimizdir.

Aştan sonra sarhoşluk günümüz ülkemizde
 Sevine sevine
 Sağlığının elleri uzansaydı dağların eteklerine yer'in şarkılarına
 Aşkın mağara kovuklarındaki şarkılarına
 İlkel bir duyguyla bağırır kalırdım
 Yöremde mor lekeler gibi duran
 Bir basamaklı melekler ve gelenler olur birden
 Bütün meleklerden bir melek
 - Bak diyor bakıyorum
 ve bak diyor

Ellerimi bıçakla yontacağım deniyor
 İlkel bir sevinç destan ve kan
 şiir en safından
 sonra soyut heykeller

Hiç düşman yok - üzgün söyleniyor
 - Olmayacak mı hiç
 Eziyor gururum onları
 - Görün ey güzel düşman ey güzel düşman
 Saraylarda geçti ömrüm seninle

Yüzüm aydınlık bakar elemlere
 Yangın yerlerine
 Coşkuyla selamladım bütün bayrakları
 Düşman kadınlarını

Tanrım bu dağları da sen yarattın
 Bana kattın

Bir bir okşadım
Sema yapan kırları

Alemlere kalbimizi yeniliyoruz ve tutuşmuş geliyoruz
Yeryüzü batarsa batsın dayanamayıp o kavmin
çadırlarına

Develer de tutuştu
Onlarla ayarlandık bir devinim bir devinim
arkasında bütün devinimler
Kum kendi raksında beden aynı raksda
Karın bacaklara ulaşır öper onları ve uzaklaşır
Aynı yönde ve aralarında bir dünya vardır
Göğüs ahenkle havanın direncini kırmaktadır
Kalb başa ve gudedeye en yakın sırlara göre
Kumu ve balçıklı toprağı
Ağacın ve kayanın dizilimini

O tek kuşun yalnızca süzülüşü
Ani bir haber gibi salt bir kez ötüşünü
Dinliyor kumu balçıklı toprağı
Ağacı kayayı ve kuşu

Uyku beladır göç içinizedir
Sabır ve zaman içinizedir
Kadın ve çocuk içiçedir

Güneş vurmuyor- öyle söyleyin - üzerine döşeklerimizin
- Sokuluyoruz besmele ile kadının toprağına
(İşte böyle söyleyin)
Öyle ki o kadınlar
Bağlasınlar doğanları tanrı bağlarına

Melekler kırmızı yanar
Kalbe tutuşan herşey kırmızıdır
Hele kalb hazırsa
"kentten" bir er kalkar - Onun eri
Kollar semayı deryayı korkularından
Yoksa aşk hemen kaçmak mıdır dağımıza

Söyleyelim ya hay ya huu
- Yolları aydınlık kıl Yaradan

Kanla bir sabah
Akşam kanla

'... ateş.. ve öldüm...' deniyor
- Oysa sorular verilmişti ona

Sorular yığılmış
aynı kaynaktan olana
Işık ve karanlık hakkında

Bu nasıl uzun uyanılmaz gibi
- Ateş ve öldün uykuyla

- Kurşunla yoklanması bir sorudur geri kalanlara
Taze doğanlara
Şehzadelerden de sorular kalmıştı ona

'Biz artık gitmeliyiz dağımıza anneciğim
Yorgun geldim savaştım ama
Bir ceset gibi ayaklarının dibindeyim'

'Biz artık
Gitmeliyiz dağımıza'
- Hayır olmaz
Durmaliyiz burada şahinim

'Kezzap içsem
Daha kuvvetle can çekişirdim'
(dertten çıktık) söylendi (güzel bir kurtuluşa yöneldik) dendi
Heykel bekliyen kımıldamış
Abesle elele ahabab gibi
Avazı çıkınca bağırmıştır

- Durmadan deniyor ki vatanım neredir
Heykel ne diyor
Konuşmaz heykel
Felçtir

Karşılıklı
- Kaslarımız karşılıklı kasılsın
Olsun
- (Kalbimiz tüm insanın namına) iddiasında
- Dertten çıkmışsın ötekine kavuşmuşsun da
Diyor ki diyor ki
Geçmiş nedir kavim kimdir dert neredir

Kırbaçla ayağa kalkarlardı
'biz artık... anneciğim.. dağımıza..'

ruhum geçer bedenine yüz bin kara nokta yemiştir soyrad
 ..ve nasıl olan oldu - o ve yeni uygar dostları
 Bir noktalar anlaşmasıdır fabrika baca ve duman
 Anne onları kapıya kadar uğurla gel
 Delinen böğrüne bir sed geçer
 'yapmayın yapmayın' çığlıkları
 Güneş doğsun mu doğmasın mı kararsızım
 Başlarını bana çevirmiş büyük baş hayvanlar
 Londra Moskova Vaşington Berlin Pekin
 Hava ceryanları sarsılan ikindiler
 Korkularımız intihar dönemlerinde
 Kötü bir alışkanlık peyda olmuştur
 Bağ budama hasat zekat
 Evlenme hoş görme
 Buğday ve ekmeğe saygı göreneğine doğru
 - İnce bir düşman yönelmiştir
 - Hayır içimizden yönelmiştir
 - Oh oh dıştan yönelmiştir
 - Dıştan ve içten mi yönelmiştir
 - Ne yönelmiş ne yönelememiştir
 - Yönelememiş önele Miş

'Ey örtülerle donatılmış Mustafa'

- Oğlum sen artık
 şarapnel gibi yağmalısın
 düşmanı güzelce vurmulsun

'...biz artık dağımıza.. anneciğim..'

(Komşudan o ölü de kalktı
 Boşluğuna bir kırbaç uzatıldı)

(Çoktandır şu maraş kalesi hatıraları elinden alınmış
 bir taş yığınıdır.-onların yerine bilardo masaları konmuştur-
 şalvarlı şövalye ve kovboylar bilardo oynamaktadırlar)

-Uykum geliyor kaderim yorula geliyor buz gibi eller
 Bu yaz hayatı beğenemedin aklımda kandan gökdelenler

Ey aşk /.. ve ey aşk mı dedin../
 Onlar küçücük küçücük gördü sana seslenenleri
 Gücendirilmiş gibi kayboldun
 Yerine piç döller yolladın

Komşudan o ölü de kalktı
 Köyde devinimdir kırıışık alın derileri kımıldar
 Kaş ve kalb zorla - kıvranarak
 Erkeklik ve kadınlık
 Ölümün önünde değersiz ama siperdedirler

Bir değışime gibidir azrail -
 Mezarla uğraşmaz toprağı insan kazar
 O yere o ölü
 insan kalabalığında ansızın bir boşluk açılmıştır
 alın kımıldasın
 kâlb kıvransın
 Gölden ansızın bir tabutluk su alınmış gibi
 Bütün köy kımıldayacaktır / göl gibi

Azrail devinimle çevirir bir gölü
 Bir insan kası - kadını kavrayan elleri
 mezar kazar toprak karşı komaz aralanır
 İnsan mezar kazar arada bar bar bağırarak
 - Ey süleyman oğlu nalbant izzet - nice rençberlik ettin
 Güneşin alnında bakır gibi göverdin

Toprak kaz arada bir ölü görünürlerde mi bak
 - ahmet mehmet hasan hüseyin paytak mahmut babası
 hacı izzet süleyman oğlu hey
 nice öldün
 neyledin
 nasıl becerdin

Köyden o ölü kalkar
 Süslenmiş kordelalar takılmış bir koç
 Kapıda tabut tahtaları arasında beklemektedir
 Bayram değil seyrandır
 Aşk aceleyle oraya buraya göz gezdirir
 Sevgi sabırla ahır kapılarından süzölmektir

Köyden o ölüde kalktı
 - Sen de kalk hayvan sesleriyle yuvarla
 Köy bir ahenk kuşu sesi çıkararak
 Kasabaya bir ölü haberi uçursun
 Minarelerden ölgün bir kol gibi sarksın ölü selası

/ . Ölü ilk müezzin - minare uyarlamalarıyla dirilmektedir
 Köyden kasabayı dürtmektedir. /
 Bedir efendi durur selayı dinler - Kim'ola -
 - (Ben yüz yıl oldu babasızım) boğuk
 (Çukurovada eski kale burçlarıyla itişirdi akranlarım)
 (Sağ elim sualtı zengin bir köydü damağıımıza kadar pancar)

(O ufak çocuklardık - Bakışları)
 (Olmaza karşı koyuşları)

(Şimdi köy acı'dan eğilmiştir)
 (Ben ölümle eğiliyorum)
 (Barsakları düğümlendi koyunlarımın)
 Bedir efendi durdu selayı dinledi - Kim'ola -
 Evlerden yarış atları gibi çocuklar fırlar
 Daha ilk namesinden alırlar ölüyü
 Burunlarıyla kim ölmüş sorusunu soluyarak
 Yokuşlara bir nefeste bayılırlar
 - Öyle bir çocuk tanıdım
 Karşılışınca başka çocuklarla hızlandı

Minarenin kapısında bir çocuk halkası
 Müezzinle inecektir ölü
 Ölü çağırır çocukları alıştırır camiye
 Ve ölüyü eve ulaştıran çocuk
 Kutlu çocuktur
 Taşdığı haberle masum onunla dopdolu ve büyük
 Ölü adı taşıyan çocuklar dönüşlerinde
 Şehri ağırlaştırırlar - Minare yükünü atmış
 Yeniden serpilmeye başlamıştır

Süleyman oğlu hacı izzet evlere
 bir sepet incir gibi dağıldı
 evlere süleyman oğlu hacı izzet

Müezzin kıs kıs gülmektedir
 kasabada evler - bir hacı izzetin varlığını bilmemekten -
 keder içindedir

nine : kim'ola hacı izzet
 birazdan halk top gibi patlar
 - kasabalı değil hacı izzet bülbüllüdenmiş
 - oh oh bülbüllüdenmiş
 bütün evlere şimdi büyük
 büyük bir memnunluk çağlamaktadır

AKŞAM SOFRASINDA YEDİ KİŞİLİK BİR AİLE OYUNU

Önce kim - "önce sen"

Dirilen bir işçi olmalıyım. Öyle olmalıyım ta eskiden
 (Ağlayarak) anlamlıydım olmalıyım anlıyarak
 İşçi türemedi hiç bir şey türemedi
 bezirgan ölü tükendi köle ölü bitti
 bir yazı sağdan sola kıvrılarak eğilip
 bükülerek bir şekil almalıydı

önce kim - "önce o"
dirilen bir işçi olmalıydı

İşçilik kime kaldı görüyorsunuz
çocuklarım
"çocuklarım nerdesiniz" baba sofrayı hoplatarak
Baba tanrıya yalvar
malar

"işçi miyim değil miyim"
durmadan kendini yorarak kurcalayarak
soruyor (bu kim bizden değil)
Kendini darağacına atsa
ağırlığı az gelir boğulmaya - ve atmadı

Beni mi adasalar iyi olan beni
diledikleri yerine gelsin diye kurban
çünkü hep budanmışım gibi
koyun bazen horoz gibi algılıyorum bazen omuz etlerimi
"intiharla (oysa mı) bir çelişmeydik eskiden
yasaktık intiharla
canımızın hakkı üzerine
varamazdı elimiz

"intihar bulun intihar kurbanlara"
onların değişen sesi bu ağabeylerimin
sofrada apaçık duyuyorum işte
kendilerinden kaçıp koşuyorlar bu sofra boyunca
"nasıl olur ama tohumları babamın"
"nasıl olur ama başka bir ırk"
"Başka bir ırk mı" sürüyor onlardan

Bu ev sofrası kuruldukça
Camlar kaykılıyor ve bahçede ağaç
Tehlike kuşları kaldırıyor
Düşsel bir oyun olan çocuklar
Lar - onlar laronlar
hala sağdan sola yazılan babam
bozulmaz akıllar kullanıyor
yaşlanıyor ama bozulmuyor ve diyor
"çünkü bozulmazdan yapıldık

Bu ev sofrası kuruldu önce baba
Oraya pencereden ağaca ve kuşlara
"çünkü ağaç işarettir içimizin sorularına
kuş işarettir doğup ruhları
dev gibi sallanan çocuklara"
Bu ev sofrası kuruldukça ana
Oradan pencereden ağaca ve kuşlara
"çünkü ağaç problemdir çok karışık bundan böyle aklım
kuşlarsa uçar gider uzaklara"

O başka yargılar öteki başka bakar
Ellerindeki meşalelerle topraktaki kovuklara
Yaklaşan laronlar lar - onlar çocuklara
bakıp
bakıp sofraya. Ana
yemeğe yaklaşıp ekmekle koklaşarak
/ "bereketli küpler
yağ küpleri ne demek bilmez bunlar
geberesi dinsizler
gel ekmek keseyim seni" /

"Koklaşmak mı ekmekle savaşmak"

Anaya onların gönül kıran sesleri ağabeylerimin
İyle başlayan ve birbirinin aynı isimleri
Yani i ile i ve i'yle i
i olur mu i "diyor"
İki değişik ad olmalı onların ki
"iki değişik ağbeyim benim
yok mu ki"
Sofrada önce arkaya sallanarak
kız ekmekle alışveriş etmeden
"Kız o çünkü oğlan değil"
Küçük oğlan bakarken söylerken bunu anaya
Hepsi nedenli ayrı ekmek başında
Sarmışlar sımsıkı beni gibi
Hep adanmışım gibi
Yerine gelecek ne bana göre
Kurbana göre mi bu adak

"Kardeşim
Ben
Başiboş bir kamaya saplanmışım gibi"
"Peki ama" küçük oğlan
"Ne demek kamaya saplanmak"

"Ağabeyim
Ben
Çizilmiş bir yaşama atanmışım gibi"
"Peki ama" i ve i
"Kim çizebilir senden başka senin yaşamını"
"Anneciğim ben
Kaskatı bir esirliğe keptirilmişim gibi"
"Peki ama" ana
"Kepmek mi ne kepmek
Kendine iyi bak önce üşütme ciğerlerini"
"Kardeşim ben
Yüreğimden böğürmek üzereyim gibi"
"Peki ama" kız kardeş
"Yürekle böğürmek mi dedin.Öyle bir şey mi dedin"
"Babacığım ben

Ayaklarım baltayla kesilmiş gibi"
 "Peki ama" baba
 "Ayakların... Apaçık uydurma ayaklar senin ki"

"Yepyeni güçlenen ayaklar onun ki" i ve i
 "Bak kardeşim kamaya saplanmak
 şu demektir ki...
 " ben
 "O var çünkü tanrı
 O çizer onun yaşamını" baba
 "Kaskatı bir esirlik.../çok acı/.. " i ve i
 "kaskatı kaskatı kaska kask kask kask " kız
 "Kendine iyi bak..." kız - anne
 bakışarak ciğerim onlar benim
 "Ayaklarım baltayla kesilmiş gibi mi" küçük oğlan
 Çünkü kardeşim dedem dedemin olmuşu muyum
 ben

"Olmaz dedenin olmuşu - Ulmuş deden" i ve i
 "Ulmuş mu yani benim babam" baba
 "Dedem senin baban mı ki bana" ben
 "ben dedem deyince..." ben
 "hah hah haa-" i ve i
 "hah hah haa-" ben
 "bir kediym ben" birden
 "bi hayvanı evin" kedi
 Sarmışlar sımsıkı beni
 Hep adanmışım gibi
 Yerine gelecek ne bana göre
 Kurbanaya göre mi bu adak
 Başiboş bir kamaya saplanmışım gibi
 Çizilmiş bir yaşama atanmışım gibi
 Kaskatı bir esirliğe çöktürülmüşüm gibi
 Yüreğim böğürmek üzere gibi
 Ayaklarım baltayla kesilmiş gibi
 "Kandırma beni çocuklarım
 bozulmaz'dan tutunun - bırakın öyle öleyim" baba
 Baba halk oldu baba helk değil

Sarsılıyorum ve içimdeki hayvan perdeyi aralıyor ve
 / anlıyor. /
 Bakamıyorum başkalarının yüzünden başka yüze
 Kendime
 En sağlam sesleri söyleyin ağzım
 En geçerli ilkelerini dünyanın

Sessiz atılıyor (devinim kayarak)
 Sofranın dibine kedi (sesler var)
 Önce Hamit "kedi kayınca sofranın dibine..."
 "Hamit mi Hamit kim" sofraya

Elim korkunç uzanın üzerine kedinin
 Öpmek ister gibiyim kedinin üçgenini
 (Ellerini) Kollamak kapmak ve kaçmakını
 Kedi yapmazsa bunu çünkü kedi değil
 "Biz bir şey yapmalıyız galiba - ama neyi"
 / "daha yeni mi sordun bunu çok mu yeni" / ekmek
 "Yüz yıldır sormadım
 Soranın ardına varmadım da...
 Elim yakanda dirlecek orada.." sofa

Sonra i ve i iç içe ses çıkarmadan
 / "ben i'yken"/ i ve /"Ben i'yken" / i
 ve sesli olarak sonunculardan ayrılarak
 altı asrın sonuçlarından
 sonuncularından ve içeriklerinden
 korkunç kaçarak
 "bu yemek daha ne kadar sürecektir hiç bir zaman
 kediyi oradan kim kovacak hiç bir zaman
 Baba sen
 Önce yeni bir işçi savunması yap"

Baba anadan yaklaşık olarak
 Bir erkeklik ayrımı üretti erkeklere üleştirdi
 Fakat onlar babadan ayrılarak
 Ana babadan tūs tūm yaklaşık olarak
 Bir kızlık ayrımı yalınladı sivrilitti
 Kızlarla ortaya attı belirledi
 Fakat kızlar anaya yaklaşık kalarak
ötürü başkaldırarak
 Kuzeyden güneye parıltılara avuç ve bağır açarak
 Kuzeyden güneye parıltılar kaffas farları
 Pırıl pırıl pır işçileri
 Pırıl pır emekçileri
 Parıltılar (ötürü) dayanamadan
 "Bu yemek daha nasıl sürecektir hiç bir zaman
 Kediyi oradan kim çıkaracak hiç bir zaman
 Kedi tıkinamaz sofranın altında
 Kavanmadan
 Babamızsın
 Yeni bir işçi savunması yap
 Dedeni savunduğum gibi ve padişahını"
 baba hemen
 ve hemen ben
 Baba değilse fakat ben (cevval) hemen
 - Abdülhamit -
 Eşya ve şehir dürtülmüş gibi
 türbelerden elektrik geçmiş gibi
 "hortlak var" i ve i

Koro gibi bir aşık dikleniş gibi
 Duyuyoruz yoksa bir alisinasyon isteği gibi

işte işte işte gark oluyorlar
 "işte işte Han Han. Dünyadan ve besmeleli rahim
 mazgallarından
 Yumurtanın içindeki canlı kavgadan"
 "boy atsın boy atsın"
 Tarih ve zorbaların paçavralaşma işareti
 "ah işte işaret"
 - işte işte işaret
 - Abdülhamit
 "dur baba yeni bir işçi savunması yap" i ve i
 i le i ve hemen ses olmadan birbirine kapanarak
 / "nedir ki bu Abdülhamit" /

Safra (görüyorsunuz) nasılda uzuyor ana çok uçta kalıyor
 uzakta

Adeta
 Öteden o ufacık bedenden
 Kim sorabilir kim araştırabilir kimbilir
 salondaki gizli bir düzlükten
 "Anayım ama dayanamam daha da
 "Çekilip ağlasam mı odaya
 Acaba
 Acaba mıyım yoksa ben"

Yeni bir işçi var ortada
 İlk defa
 ve sofrası
 Baba ana ve i ile i
 Öldükten sonra dirilecek bendeki beden ve ruh
 diyen ben
 "inanıyor muyum gibi"
 "ne gibi inanır buna baba ve ana"
 "ve hakçası başkaları"
 Küçük oğlan yarısı içten ses olmadan
 "Babacığım anneciğim ağabeylerim
 Kız ablam ve sen
 Ben de dirilir miyim öldükten sonra
 / Ruhum da dirilir mi öldükten sonra /
 Ben de / hesap verebilir miyim / öldükten sonra
 Derslerime çalışır büyüklerimi dinlersem"

Kız ansızın açılır en cinlisi
 "/ Bir kız neye inanır inanabilir ki
 En iyisi en doğrusu şu ki
 Güzelim ben - Erkeklerse
 Kıza benzemiyor hiç
 Bize dayanamıyorlar bir de hiç
 Aklımda tutmalıyım büyüdükçe hep bunu
 Aman hiç unutmasam bunu /
 - sesizdi şimdi birden ses olarak -
 Ya unutursam bir de"

döndük baktık
Kızardı yüzü
"Ne güzel kızarabiliyor yüzü" baba ana ve ben

Yeni bir işçi var ortada
Çok yeni bir işçi sürüyor dedemden
Ayakları ta oradan toprak diplerimden
"Abdülhamide ölüm" maymun
"maymuna ölüm" Abdülhamit
Çok yeni bir işçiyle geliyor dedemden
Güçlü mü
O kadar da mı güçlü
Daha değil yanılmıştık bir yerde
Eylem olmaz düşünüp düşünüp
Hah; demeden

Kedi sofranın altında üçgeniyle
Kedi dediğin böyle yaratılmıştır
"Ben kediyim sadece - Biliyorum da
Anlıyorum da işçi denince
Yakın buluyorum kendime
Galiba ciğer
Öyle bir şey
gibi bir şey olmalı"

"Bağırıyorum sofranın üstüne
Bağıracağım yemeğin ve ekmeğin içine
Yeni bir işçi geliyor kendine"
"Sus" diyor i ve i
"Sus biz yücelteceğiz emeği"
"Asıl sen sus tanrı yüceltmış bir kere"

Tanrı mı
"çok bulanıyoruz" i ve i
"Ekmeğe alın terinden önce kan
Duadan ve bereketten önce kan
(ben kazandım onlar da kazansı yeterince) den önce
kan kan

kan kin öfke
katık olmalı
herşeyden ve besmeleden önce"

Bir çok tanrı vardır
i için ve i için
sofrada birden bire ve i
Çünkü i için
"Tanrılar lar lar deme lar lar"
kız bu doygun duyarlı yanağı yaşlı
"Tanrılar denmez çünkü hiç söylenmedi
Küçükler ve aramızda ufacık var çocuklar"

Kırılır

(" - en çok onlar mı)

" - en çok onlar

Elim taş gibi tutuyor Hamitin ellerini
 (Hamit kim daha belirmedi)
 "Hiç belirmez o belirmeyecek de" i ve i
 Sofrada değil miyiz büsbütün
 "Güneş dönüp yeniden doğmalı" Hamit
 Ana kim ata kim toprak kim
 Halk neyin nesi
 Sesini bileğinden alıyorum Hamitin
 "Sofrayaçağırmadınız beni" çözüm
 / "Tanrı başka olmaz artırılmaz
 başka tapacak yapıp artırırlar azalır ata" /
 "uzak kal atadan ata geleceğin içinde" i ve i
 "gelecek kazmanın içinde" i ve i korkutarak vakti
 Takılıyorlar
 "takıldınız işte" i ve i'ye baba
 Ve sofrası
 (Kedi var)
 Küçük çocuk ve kız hep birden
 bağırarak korkutarak korkutarak
 "Kazma nerede kazma nerede"
 sakınarak i ve i korunarak
 "düşecek: gibi başlarına kazma"

II

"Benim o bezirgan
 O kervanı ben götürdüm Yemene
 Çölde güneş
 Gökten taş yağar gibi açılırken üzerimize
 Oğullarım sizler
 Sabır keseleri içinde
 Ananızın muhabbetle beklediği zamanlar gelmeden
 Belkemiğimden kurtulur bazen
 Batardınız yüreğime

Oğlum sen -
 sana verdiğim ada ne oldu
 Ya sen -
 sana verdiğim ada ne oldu
 Ve neden her ikinizin adı da 'i' "
 İ ile i yekinenek

"Herkes bu kez i'dir dünyada
 Artık yok yürek soyluluk ruh
 Etötesi
 Üstünlük bilgide bile
 Babamız sen..."
 "Bana da bir i desen bir desen"
 "Baba sen de bir i'sin kuşku yok
 Saygımız olduğu için baba oluşuna
 Baba diyoruz sana"

"Benim efendim i olamaz" ana
 "Benim babam bir i ha
 na sana"
 "Bakkardeşim
 Biz i dedikse o da bizim gibi
 Bir ekonomik varlık herşeyden önce
 Herkesle eşit bölüşmeli devletin gelirini"
 "Ama sen
 dün benim
 harçlığımı... söyletme şimdi
 oysa eşit eşit almıştık babamızdan"

"Kızım
 O senin dün
 harçlığını mı.. söyle"
 "Hayır baba şaka şaka"
 "Hayır şaka yok baba" i ve i
 "Biz aldık onun harçlığını
 elbette
 kolunu bükerek elbette
 salık verdik i olmayı ona
 olmayınca elbette
 kırmadık kolunu kardeş diye
 ama ilerde
 kırabiliriz de"
 "Aaah" ana
 "sütüm burnunuzdan gelir inşallah
 önce senin
 sonra da senin"
 İ'ye ve i'ye
 "Dur kadın" baba titrek doğrularak
 ve kuşkuyla bakarak havaya
 "kalksın sofraya"
 "Ama daha
 baklava var
 maraş işi fıstıklı kuru baklava"
 "Kalksın sofraya"

"Babacığım
 Çok zaman ürettik son sofradan beri
 Çok acı çektik"

çok telef olduk
çok i telef old"

"Bu yezidler
Dünden olmuşlar bile
biz evlât mevlât dedikçe
ah yine de evlat
larım ne oldu size
o güzelim isimlerinize"

Sofra uzamaya başlıyor yine
elim akıyor altına sofranın
Göz gaga arıyor
Oyulmak için
Bir ateşe yatmak için
Kıvılcımlanarak atmacasıyla hep dürüst kalmanın

Can yakmamaya
Daha biraz daha
Karaçan yaralara göz yummanın
Acısıyla sofranın altında
Daha
Sancılı daha
Bir dünya kurdum kendime

Bir sofra altında
Bir sofra yüzüne çıkıp
Bir evden kaçıp
Bir eve kapanıp
İki kardeş iki ağabey ortasında
Bir yanım baba erkek
Bir yanım ana kadın

Çok sofra gördüm
Francala içinde iri kristal
Kanlı sorular

Koşuyor taylar o yöne
Fırtınadan ayakları tutulmuş
kısarak analarının
Ve kaslar koparca geriliyor masada
Çorba tasından bir giz çıkardım doydu

Birden ateşim çıkıyor
Dünya bulanık deviniyor
Şehir kusarak geçiyor kapıdan

Zil
Ve sesini kucakladım postacının
Hayır bir ulak bu
sınır boylarına yollanmış geçmişte

viyana taşduvarı dibinde hülyaya dalmış
 kenti sonsuz bir kuşatmayla gönlünde
 sevmiş sevmiş...
 Elinde bir ferman gördüm dayanamadım
 (Peki neden bana
 1973 Temmuzunda)
 merdivenleri yıpratıyordu ellerin
 Tutunarak bir fetih haberine
 Sarsılarak bir isyan bir yıkılma haberiyle
 Aynı anda mermer merdiven ve ben
 Tüm güç elindeymişçesine
 Sesine bakıyorduk postacının

: herkes kendi içinden :
 sesler şehirden
 "akşam nerelerde kaldı
 denizin dalgalarla kıyıya attığı rakı sofraları
 şerefe arkadaşım nerede kaldı"
 : herkes kendi içinden :
 havada kanat vuruşları

"sen de gittin
 otuz yıl hiç değişmedik
 ne yalnızlık benden
 ne ben senden geçtim ey yalnızlık
 işte şimdi sende gittin elimden"
 herkes kendi içinden :
 "yaz geçip güz gelende
 ecel geçirsin beni
 madem yola gidiyorum
 bulunsun benim de bir el sallayayım"
 : herkes kendi içinden : bir komşu
 Duvarlarıyla
 "Yaşam sevincini yücelt. Hüznü kahrı felan filan
 sen ki onu da alıp gittin
 kanayan İbrahimi (hasta bir akraba) görmeye gittin"

Herkes toplansın
 Herkes bu kez
 Sesini yüksek bağlasın

Tüm aile susmuşken bir ateşin ortasında
 O ses vuruyor elime sofranın altında
 Havada asılı kalp atışları
 Tümünü kaplayan alan içine bir yüz görüyorum
 Alnında derin oluklar var bir kayayı
 Oymuşlar gibi gözleri

Ağlamaya başlıyor baba "ah benim emeklerim"
 Ağlıyor ana "ey ağlayan efendi
 gönlümün tacı efendi

evimin direği
erlerin eri"
Ağlıyor bacı "ağlar ana
ya ağlar mıymış hiç baba"
O ses vuruyor elime sofranın altında

"Ağla evet gözlerim ağla sen
Bu gidişin zorları olsa da
Ağla ki ak çıkasın iniden

Ölüm lokma ağzında açsa da
Ölüm bu gelen çehresiz elsiz
Bir gezintideyiz olsa olsa
Bir de yanımdan geçerse bensiz
Durup kalakalmışım ortada"

Bir başka ses
Vuruyor bu sese elimle
"Köyde en büyük güce
Yaşamaya sürülü çoban köpekleri"

"Kurşun bitince yok öyle
Sürdü tüfeğine çobak köpeklerini"
"Evde en azgın köşede
Kadınları durmadan çarpıtır su perileri"

"Taşkın ve saf genç kalbime
Mezar taşı gibi vurur çağın devrimleri"
"Sen yargılanadur suç vardı güneşe
İnsan insana gebe ev eve bir öç haberi"

İstanbul kent olarak yıllar önce
Sürmeler çeker beğenirdi şehzadeleri

aç elini uzat dilenci eline

Biz Dağ Mağara Hikmet Kent İnsan Evren derken
Bir şarklı şair vardı kralı olan
Derdi ki kalın postallar giyeceğim
Bilgelik için değil
Sığınmak ve izlenmek için dağlara gideceğim

Birinci jandarma işlevi

Biz sustuk
Mağara hikmet erleri yerine
Konserve kutuları kustu
Üç dört beş ölü de kustu

"Anneciğim sen" ben
Değil mi öyle kardeşim sen daha küçüktün

Anneciğim sen
 Kentleri tepeden gören yaylamızda
 Bile dolanırdın yabani erikleri bademleri bile
 Karıncalar üşüşen kışlık armutları
 Bakışın avuçlarıyla sever sıvazlar okşardın
 Gezerdim yorulmasız kutlu kelimeler ederdin
 Bakarak dokunarak doğadan alıp
 Doğaya vererek"

"Sahi ben mi"

"Elbette

Sen ya" baba

"Anneciğim sen ne güzel

Beline dolalı önlüğüne..."

"Bırakın şimdi sofrada

Bağı yaylayı armut toplamayı"

"Rüzgarın döktüklerini yağmurun ve kuşların

Acımadıklarını

Evimize taşırdın"

"Bırakın dedik

Konuşulacaksa

Karar konuşulacak bu sofrada

Evet baba..."

"Anneciğim sen

Yaslan koluma dinle beni

Bak ben bir eli sofranın altında

Parmağına kimsenin duymadığı sesler çarpan

Ürküpp korkan

Bir evladınım

Anneciğim sen bir dağ haberi

Bizleri dağa sen alıştırdın

Dağı sen öğütledin bize

Ben dağa ölü umutsuz gittim diri indim

Ağabeylerim i ve i isimleri

Güçle gidip ölüleri inerken

İkinci ja ja ja ja

Anneciğim ancak sen içten ve derinden

Anladın inceliği

Ana sen

Bir dağ haberi

Taze uyabilen her güçlüğe

Dağları yıldızlar daha iyi izleniyor diye mi seversin

Ya evin erkekleri

Gecikince geceleri

Korkardık ama

Dağın kendisinden hiç korkmadım

Hiç bir pusu yoktu dağda senin için

Ve şehre

Her gün her an dönebilirdin

Zaten çocukların senin adına
Bir temas gibi
Gidip gelmekteydi"

(Baba kendine gel
Kendine gel anne
Bizler hep kendimizde miyiz
Korkmadan gözgöze gelmek için)

Önce kim - önce sen
"Dirilen bir işçi olmalıydım öyle oldum ta eskiden
Gülerek anlatmalıyım anlatarak
Çünkü çok zaman ürettik son sofradan beri
Dün akşam sofrasından beri"

"Baba ben" ben
Yeryüzünü dinledim
Erkek giysileri giyindim gördüm ki
Helalinden kadın
Ve bol ve düzgün çocuk gerekli

Baba ben yeryüzünü dinlerken
Biliyordum gövdemizin tazılarıyla
Tazelenmedik hücrem kalmadı

Ne aç şu gövdem
Dursam çağırmasam bile
Ben bir ışıkla geceleri
Evimi karartan sevgisizlikleri denetlerken
Ekmek kemirir gövdem

Mezardan da öteye yeryüzü götürür kişiyi
Şiire çoktan başladım ama
At sürmeyi yeni belledim"
"Oğlum sen
Seziyorum
Yoksa anladığımdan değil kelimelerini
Tıpkı bir avuç sudan başladığım gibi
Ananın göğsüne yaslanıp
Sütünden hanlar kervansaraylar kışlalar altın
kubbeler

Demir çelik fabrikaları atom reaktörleri
Kuş ve balık dili okulları
Kitaplar uçaklar yaptığım gibi
Seziyorum oğlum sen
Kibar ve zarif bir çocuksun"

Beni adadılar beni koydular ortaya
Karşı duygular çıkarlar

Bende karşılaştı büyük
 Çok büyük olmalıyım ki bende vuruştular
 Ve gövdemin toprağı
 Daha doymadı kana
 Ozan beni harbetti
 Işık beni koştı yine de
 Daha karanlığım çok yerde

/ Ben şair olarak
 Bitmez bir kartal çubuğu tütürüyorum /
 "Hayır anneciğim Nijerya Çad Uganda da
 Hiç te uzak değil
 İnsan orada da
 Sabah kalkar işleri vardır
 Tıpkı
 Ve sonra
 Akşam sofrası o uzaklarda
 Dilini bilmediğim hoş omuzlu
 Yuvarlak ve işlek omuzlu
 O kız tarafından serilince
 Bizim soframıza da değer bir ucu"

"Oğlum sen" ana
 "Seziyorum
 Yoksa anladığımdan değil kelimelerini
 Tıpkı karnımda bir miktar sudan başladığın gibi
 Göğsüme yaslanıp sütümden
 İnsan toplayan sesli kubbeler çatdığı gibi
 Seziyorum ah ah seziyorum oğlum sen
 Kibar ve zarif bir çocuksun"
 Küçük kardeş
 Çıkarıp oyuncaklarını koyuyor masaya
 Misketler atıp
 Bardakları kırıyor
 Mum gibi duruyor ana
 Küçük kardeş
 Sürahiyi kaldırıyor başına
 Bulaşıkları elleriyle
 Taşıyıp sıvıyor dudaklara ve
 Çıktığı kadar sesi
 Bağırıyor
 Mum gibi ben
 Ağabeylerim kızkardeş ve baba
 "Engellerseniz beni" küçük kardeş
 "Pek çok ağaç devireceğim
 Bırakırsanız
 Bir konuk
 Bir meltem olacağım yaprak arasında"

"Ah ne sorumsuz o küçük gezgin
 Hayvan beslemenin

Zorunlu olmadığı kanısında
 İkinci dünya harbi
 Bir izci dalağı gibi şişer iner karşımda
 Genaralleri psikolojiyi
 Devlet devirme tekniğini
 Kadınları bir yakut gibi taşıyıp
 Tükürür gibi terketmeyi
 Çocukları isyan etmekte
 Genç kızları direnmekte yenmeyi
 İyi bilir
 Oto-stop yapmayı bile

Bin dokuz yüz'lerdeki buharlaşma
 Dünya beş ayrı yerdeydi o zamanlar
 Yeni yeni pervaneli uçaklar
 İmparatorluktuk
 hiç bir eskimo
 padişah olmadı toprakta
 Memurlar solunmuş havaları bir daha
 Taşları
 Vapurları bir daha
 Ucuz kahramanlıkları durmamacasına
 Soluyor çağımızda"

"Haydi bakalım topunuz
 Soluyun şu havayı"
 Kitaplardan bir cümle okuyor
 Oda doluyor kelimelere
 Harflerin içinden
 En yakın komşuya çizilmiş çizginin içinden
 Bir boğa yılanından
 Parçalanmamış bir kuzu geçer gibi
 Geçiyor i önde
 "Haydi soluyun şu havayı" yarı yolda
 Ölebilir yüreği yetersiz olan
 Bir harfin katılaşmasından

"Anam sen bir aslan doğurmuşsun"
 Diyor i
 Yumruğunu kaldırıp vuruyor masaya
 "Anam doğurduğun bir eğilmez kaplan"
 Diyor i
 Elini savurup indiriyor masaya
 Baba bir karışık dalgınlık duyuyor ardından
 Eli hançeresinde
 Can'la hesaplaşarak bir yandan
 Bir pervane gibi uçup çarpıyor cama
 Ve bakıyor
 Uzun uzun bahçedeki ağaçlara

III

Önce kim
 Önce sen bu sefer
 "kızaplam
 ne kezzaplar akmakta yollardan"

"sen ha
 bu kelimenle
 umulmaz senin yaşındakilerden
 bir çevik bir cevval oldun
 öyle ki
 derisinin altı közlerle yoklanan
 kainata ve
 şu aziz ruha
 sarı karıncalaşarak buyuran
 ve şehadat eden
 ve şehadet ederim diyen dilin
 ve onaylayan yüreğinle
 o delikanlılığa doğru
 sular gibi büyük
 temiz yüzünü dönen sen"

"kızaplam
 ne kezzaplar akmakta yollardan"

"mendille taşınan sütlerin sonu
 son damlası da akmakta"

"mendille süt taşımak ha
 hah haay" i
 "ne yalan ne yalan" yine i
 "tanrı kıysın sana" ama bu
 "an'nee"yıllar
 "ah başladılar yine"
 "hem söylüyorum
 hem de içim yanıyor efendi beyim"

"bre hatun
 sen
 hep söylemiyor muyum sadece
 bütün bunlar olmayan bir ev
 düşün diye"

duvar açılıyor
 ve içinden duyuluyor sesi
 "neden biz onlardan efendiler
 el sayısınca da
 kas sayısınca da
 baldır bel kürek kemiği
 ve dalak sayısınca da beyabiler
 çok olmayalım
 Zaten -
 efendiler beyabiler
 hakkımız daha ilk dünya yıllarında
 okul yıllarında efendiler beyabiler gençbeyler
 neler neler olmuyolar
 ölerек"
 Bizim çocukluğumuzda övünecek olanın
 Aşkıyla
 Buyrun gençbeyler beyabiler

Duvarlardan duyulan sesini
 Bismillahcı diye maruf
 Yatıya gelen bir dağ aslanı
 a l'ocasion de la fête rational

"sevgili beyim
 ne yükler geçti üstümden
 otuz yıl önce pazularının
 şimdi -
 şekerin
 hipertansiyonun
 emekli maaşın
 tümbelan az inancın"

"hatun
 maraşlı hafife almaklığını bırak
 kader ironimizde
 daha ne tenhalar yazılı olmalı
 evlat acıları akan"

"ah et akan"
 "çocuk"
 "çorba geleneği insan tutması el yakınlığı
 taze soğan yer sofrası
 eski dülgerlikleri cömertlikler
 kanlı geyikler akan"

"zaman kalfaları
 takvim başları"
 Bir mesele var
 "zamanın kutbunu sordu abdülhamiti sani" bir azim seda
 "aradık kanter içinde koştuk

nice köşker iplikçi rençber dervişten geçtik
öyle olduk ki candan / verilen mühletten geçtik"

"zamanın kutbu sendin ey abdülhamit"
halk dedi
"efendiler" sese ağız olan duvar
"geç beyler" i'ye baktı
"beyabiler" bana
gözlerini kısıp
eğilerek taşlıklarına sahillerin
dünya sakinlerine

ses kutularına
ses kapılarına hayvanlara açılan tabiat
önemli
bir söyleve başlayacağını anlatan
bir çehre yolarak elindeki tomardan
"efendiler" dedi
"fatih sultan mehmet han
istanbula girdiğinde
bir dilbir vardı
öyle güzel
güzeldi ki
yurt gibiydi döşü
padişah değer verse yeri
koştı
atının önünde öptü yeri"

"beyabiler içim nasıl titrer bilseniz
önüne gençler gençlikler
fetihler serilen sultanı"

"tümü izinliydi bahadırlarının
velilerden"

ve geriliyor geriliyor şimdi
"düşünüyorum da halkın
bir çelik yay gibi çekilişini
kendi et duvarının
gerisinde devinip"

(padişahım çok yaşa
demişti. İhtiyar bir kadın
bir kent valisi ile gittiğimizde köyüne)

**ZEYNEP
VE**

UZAKTAN FIRAT ÜZERİNE İKİLİ ANLATIM

İşte size söylüyorum
Toprağın yorulacağını
Fıratın ordusuyla kah cenge vardığını (kâh uykuya
varmıştır)

Zeynebin fakir göğsü cılız bacağı
Fırat cenge vardıkça kabarmış
Uykuya vardıkça kırılmıştır

- Zeynep çık kuyudan
- Ben çıkmam kuyudan

1

Kent kurmaya bir seher vakti
Dualar ederek seyirtiyor
Siyah yanaklı etleri barbar kabartılılar

Geliyorlar bulmaya insanları
Kan damarlarını bağlamaya kırnaplarla

Çün içlerini basıyor halklar
Yağma var içlerini basıyor halklar

Öykü böyle başlasın işte söylüyorum
Önce yeryüzünde yoktunuz - bir kadın ki
Rahminde boğmadı size annenizdir
Buluşunuz değildir anne - doğuranınızdır
(Anne boğmaz doğurur)

Nasıl ki doğdunuz ve buldunuz annenizdir..
 ... Ve nasıl geçti çocuğan süreleri
 Erkeklik ve kadınlık gürlemeleri
 Bir av gibi
 Göğü mutlu bir nefes yapıp söyleyip
 Muhabbetle ölürken
 Yepyeni bir anne gerekli

En çalkantılı yönleriyle dünüm
 Mağara hummasına tutulmuş
 Gerçek mavi ırmağını
 Durmayın düşünün

- Düşünün
 Dağların sivri döşlü bir ceylan
 Ormanın ve kara bahtlardan korkan
 (Vuruk korkulsun vurulanın bahtından)
 Bağırana öfkeli yürekler
 Şehre yürüme devleri toplayan
 (Dağlara gitmeli ağaçlara mağaralara ne zaman)
 Düşünün yaylaları ağız'ları dürüst çiçekleri
 Kırları hünerli hayvanları
 insanı hür yatırıp hür kaldıran buğday hakikatını
- Düşünün zekanın doluluğunu - bir emanet olduğunu
- Kullanın çocukluğunuzu
 Bombalığını
 Cepane damlarını
 Diri bedenlerdeki kadınlığı
 Erkekliğin altın çağını
 Ki ölüm bir doku konuğu
 Gibi durmadan geldikçe ve göründükçe

2

Dağda genç kadın
 Güneşe gömleğini açtı

İncecik tüylü kabarcıklı tenini
Kalın bir dudak gezindi ve güneş

Kentte genç erkek
Geceye gömleğini açtı
İnce zehirli morarmış etini
Kalın bir akrep gezindi ve loşluk

Dağda Zeynep kadın
Kuluncunda çıkan kızıl çıban gibi benzeri
Doğurdu bir çocuk

Köylüler ırmağı sıvazlar
Dururlar ay - buğday korosunda
- Ay karınca ad konmaz oğlana
Mehmet kente çağrılıp
Afsunlanıp burgaçla kurcalandıkca
Yüreğinde morarmış kan vurdukca
Köy kararı ad konmaz oğlana
Heyda heyda heheyda
Yaşamaklı başın nar gibi
Koy belini toprağa belin çatlasın
Sok gövdeni toprağa toprak çatlasın

Zeynep kadın genç kadın

Başı bir başka yönde
Durur kendi dilinde
- Mehmedim kekliğim
Katbekat giysilerimdir üstümde
Bir gün yağ kokarım bir gün bal
Daya Mehmedim daya dertbükülen bileğini dizime
ev çeviren dizime
yıldız güden dizime

Değildir hecin yüzüne yüzüme
Anla yüreğim bir çarpıntı bellemiş
Anla ne demeye bellemiş
Yorgun sığırlar
Geceyi öldürüp
Çekip getiren koyunlar
Evi çevirsin korkuları çoğaltsın
Sofraya karşı bir beygir sureti vursun da
Çocuklar sofrada bir çıra gibi yansın da
Anla şu dağla bu dağın yanında
Anla hayatta
Bir gelip gelmemene yaslanmış
Karnım bir dik bayırın
Bir dibinde bir doruğunda
- Bu oğlan senden olan oğlan
Öteki oğlan senden olan oğlan
Şu kız kendi kendine doğdu babasız

Bir kez gel çocuk gözle sen
 Bu gece çocuk düzenleme gecesi
 Çocuklarla sofrada yanıp tutuşma gecesi
 Yemeği dökeni somunu hırsıyla kaparı
 Kardeşinin gözüne parmak atanı bağışlama gecesi

Susunca Zeynep
 Dağdan kentten köyden kasabadan
 Bir ışık bir sıcak bir karanlık
 Bir çocuk yalvarışı bel burkulması
 Bir erkek çaprazı adele kıvranışı
 Bir zehir düşünce içine çabalsın
 Cesur cesur eşyaya dökülürken kadınlık

Köpek evin damına süründükçe
 İçeriye bir tüy ısıısı uyku kaçıran sıcaklığı
 Saldıkça ve Zeynep karnını avuçladıkça
 Ve karnı değişip değişip
 Bazen bir azık çıkını
 Bir tiken çukuru
 Bir bal kutusu titreşimleri saldıkdıkça
 Çocuk delirmiş gibi fırlar ananın sığağından
 Deşe deşe koşmak için dağdan kentin yollarına

Çocuk Kısık kaya dibinde çarpılır
 Köpek çocukla haber salar köpek ırkına
 - Durdurun gece hücumlarını
 Artık aşk insan kalbine sığmıyor

Kentliler akrebi savuşturdular
 Bağırıyorlar güneş - ışık korosunda
 - Çocuk Mehmedin dinine bağlansın
 Ay gördükçe öfkesi ağalansın
 Aşka değdikçe gövdesi
 Nar çiçeğı gibi patlansın
 Şerha şerha yarılınsın
 Kurtlarla ağız ağıza verip ağlasın
 Sabahın çiğini tandır ateşinde dağlasın
 Köye gelin geldikçe toprak duvarları baltalasın
 Heheyda
 Cazgır ve enli bedenler
 Harman yerinde kütürdiye dursun
 Kıvrılmış ürkek ve atılgan
 Dağ gibi güneşe dursun
 Terleyen ve soluyan bedenler arasında
 (Damlarda seyre durmuş birbirine sokulan
 Birbirine dirsek vuran köy kızlarına ait)
 salkım salkım memeler

Dügündür sanıyorsun ey güvey
 Bir gelin bulundu sana işaret edilenlerden oldun

Bugün bir cennet hüneri kazandın
 Anan bacın kurban sana
 Toprak damlardan bir kız aldın
 Ona selalarla git
 Onu besmeleyle değiştir

Düğün
 ve işaret
 Bir baş çemberiyle atılınca
 kovalar birbirini genç kızlar
 Her gece karınlarına bir düğüm çalan
 ihtiyar kızlar kocamış oğlanlar
 Ay koşar mızrak koşar
 Söyleşir devrilir birbiri ardına
 Er - kız korosu
 - Er meydanından damdaki giysilerin içine
 Er kazanlarından hız kazanlarına
 İtişen bir şey oluyor
 Künde ve dönüyor toprak evler
 Durmadan çevriliyor damlar
 Birbiri üstünden ve içinden geçiyor
 Kız kadın ve çocuk yüzleri
 İkinci üçüncü ve beşinci künde
 Yani aynı anda sanki
 Beş künde birden
 Ki Zeynep
 - Kız çocuk Zeynebin kaderinde kaynasın
 Ve kentten köye yalvarış
 - Biz bir insan yayılımı
 Bir beşik hatası ekmek pazarlığı
 Bir tarih kurbanı bir bilim yanılması
 Köye inen aç kurtların
 Tenekelerle ürkütülen çakalların akranı
 Çöplerle delinen
 Ceninlirinden bizler onarıldık
 - Kentte kaykılan köy bebeleri
 Büyüyüp de kenti bıçkın
 Bir yürek ve lapa beyinlerle
 Tüneklerde gece diplerinde
 El yüz yıkanan park çeşmelerinde
 Sabunsuz kör bıçakla sakal kazırlar
 Bütün bir ekmekle koca bir gün savarlar
 Köyden çıkınca kentte anlamsızdırlar
 - Konuşup türkü söyleyip
 Pilli radyo peyda etmeleri
 Uzayıp rursun apartman kapılarına
 Gazete tokmaklarına
 Geceyi nakışlı yorganlarıyla
 Sabaha aktaran köy bebeleri
 Ey kalın ve kocamış bebeler

Başlarında boncuklu takkeler
 Pazularında topraktan bekçilerle:
 - Kız çocuk
 Durmasın ağlasın
 Bırak ağlasında durulsun
 Zeynep kadın ey kadın
 Yolun ayrı yolun ırak
 Bir memendez bir yılan başı
 Birinde bir güvercin yavrusu
 - Nasıl ki duyulur yamacı
 Suyun şırıltısı
 Kız çocuk kapanır bakraçlarla toprağa

(Birin ikincisi
 sal merhamet bulutlarını- kurut içimizdeki
 öfke mayalanmalarını)

Görenler durdular kadınlık korosunda
 - Zeynebin başı su çiçeği gibi döner
 Ay çiçeği gibi döner

3

Zeynep kadın dereden yükselen
 Haber dolu bir söğüt ağacını
 Dallı güllü basmalarıyla karşıladı
 yol başında. Tarlaların ve otların
 arasında. Yel vurdukca söğüdün
 dalına ve yaprağına
 Ve Zeynebin karnında bir tabak açılıp kapandıkça
 Ve köy isli bebeleriyle tepelerin
 ardından koptukça
 ve çeşmelerden derelerden su yerine
 bebeler ve köpekler aktıkça
 Zeynep iki elini bastırır kalçalarına

- Ruhumzun kirlenmesi dolmadı mı
 Gövdemizin kıvrınması doymadı mı
 Bir hınzır uyku bir şeklaban uyanıklık
 Bir batında gecenin gündüzün kavranması
 Bu nedir böyle gün mü günsüzlük mü
 Hangisine kapıldık nerelere atıldık

-İşleyen demiri ve el tırpanlarını
Onlar ne etti nasıl hamle etti
Ruhum Kollarım Günahım sevabım
Ölçülerek tartılacağım

- Gecelerimi ağırlıyamaz oldum
Yürüyorum
Benimle adım atan bir şey var
Ben fakir gövdeli yumuşak etli bir Zeynebim
Bir köpeğin kanı yürüyor
Benim kanım yürüyor
Dişi köpeğin karnı bir anbar
Benim karnım bir anbar
Belim bedenimi besliyor arkadan destekliyor
İşte iz bıraka bıraka yürüyorum toprağı
Dağları bayırları
Bir köpek miyim ki benimle
Soluk alan bir şey var
Hep köpeğimiz var yanımda
Çocuklarla oynasır durur
Ey Mehmet nerdesin
Bu köpek senin yerinde

- Yoksa bu köpek ben miyim
Bu köpek mi benim yerimde

- Ruhum kirlenmeden soluyun beni
Dinleyin içimle bir soluk verdiğimi
Duyarsanız ben olurum
Köpek kendi olur
Bana göre değil köpeğin aşkı

- Bizi ışıyla vuracak şimşek nerede
Beni ben olarak ve köpeği kendi olarak
Uyuyan ama dik duran heykele ne olacak kim sarsacak
(- Uyuyan heykele ne oldu kim sarstı)
/ yer oynamış gibi kim sarstı /
Kılıç çekiyorsunuz ve uzuyor
Büyüyor ruhun görgüleri

- Sırtınızı köleniz sıvazladı
Siyah v ebeyaz bilgileri sonsuz olan
Bir dağı bir dağdan ayıran
Yani bilen granit yataklarını
Ruhun içinden dünyaya doğru keşfe yönelen
Namaz vakitlerini aya ve boşluklara göre derleyen
Kölenize buyurdunuz bizi
Eğildik eteğini öptük
tırnağını ve avuç içlerini öptük
Efendim büyük efendim
Yüzünüzden var olan hurma dallarının önündeyiz

Yüzünüzden var olan hurma dallarının önündeyiz
 Ayın bir muhabbet armağanı olduğu vaktin önündeyiz

4

- Toprağı hazırlayınız çocuklarınıza
 Ve çocuklarınızı ayar ediniz toprağa
 Evi dik
 Karnı tok
 Kanı sağlam tutup
 Göze sivrulan toprağa

- Kadını hazırlayınız çocuklarınıza
 Erkeği hazır ediniz onlara
 Öyleki kadın
 Günü saati dolunca doğurunca
 Bin yılı birden doğursun

Sancısı bel ağrısı teri ve kanı
 Zorlanan alnı şişen şakağı kadının
 - Çocuğun yüceliğiyle avunsun

Gün gelecek
 Mızrağın ucunda yeşil renk bir tülbent
 Çemberli mermerin dibinde
 Balık yiyen balık üreten iki tülbent eri
 Balıklar ki harflerdirler
 Ağrıyan başları sürtünüp kızıışan derileriyle
 Kızgın ve diklenen
 Ürperen ve aklım geçiren güçleriyle
 Yollara devlet resmi çiziliyor

Hayret ve varolma tıkanı
 Hayret ve haya tıkanı
 Hayret ve hayret ve hayret
 İlk kez geriye dönmek gerekiyor

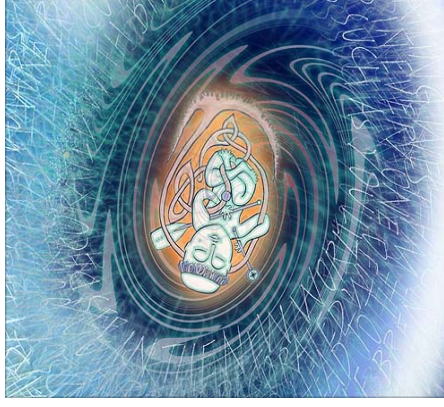
Dağları yokladınız mı dilsiz duranları
 Bir de kulak kesilince
 Dağ konuşur - Hayır konuşmaz mı

Sonsuza dek kalmaz Fırat bu mağarada
Tanrı elbet kanatlı halketmiştir toprağı da

Taşın kendisine mahsus bir sesi vardır
Nasıl ki kardeşim
Yelelerinden zor çekilen bir at gibi
Gözü en ilerde
Onurlu burnu kaya ve kılıcın çıkardığı kıvılcımlarla çevrili
Gövdesinde en ince sanat gelinleri
 meseleli
 endişeli
Koştukça hızlanan hızlandıkça hızlanan
En eski uygarlıklarda hak arayan
Gövdenin labirentlerinde
Cam gibi birden donan
Bütün bir gövde bir hayret
Bir şaşkınlık bir taaccüp gibi donan
Gelinleri ışığa uzayan bir at gibi
Aşk bir at gibi
Fetih bir at gibi
Minyatür bir taç gibi
Çağın ve içimizde balyoz gürültüleri

... VE ÇOCUĞUN UYANIŞI BÖYLE BAŞLADI

Gül kokuları çocukların kaburga kırıklarından geliyor
 Acıyı ve insanlığı çocuklar
 Böyle dayanılmaz kıldılar ve yeni suları
 Onların bilgileri getirdi
 Elleri önlerine bağlı - duruşları
 Omuzlarından göğüslerine doğru kıvrık ve yumulu
 Yaşarlar ebedi göz ve ölümsüzlük aşısı yapan kitabı
 Ki şimendifer
 Nasıl peşinden koşturursa katarları yolcu kutularını
 Oralarda civarda
 Böcekler sürüngenler bulunan kırdı
 Dönen çember - toprakla çalkalanan çocukların önünde
 Bir dev gezinir
 Şimşek düşer

Ve balık yumurtaları
 Ki onları balıklar
 Suyun gencine bırakırlar
 Ve suları da gezer ölüm
 Çelikağ yok eder insan eliyle uzanarak
 Hem balığı hem yumurtayı
 Hem yumurtadaki balığı
 Hem balıktaki yumurtayı.

Toprağa dikili gözler neler bulmaz
 İstese dağlar mı bulmaz
 Sonsuz gebelik ölümü su çiçeği gibi döken hayat
 Suları ve karaları uluyor birbirine
 Erkekler kadınla donlarının altında harp cep kitapları
 Dudaklarında verem çiçekleri uzaktan
 Yakından aynı ve ayrı uluslardan

Genç bir adamdım
 Tren uğurladım

Eski ve yeni efendileri
 Taç giyen şahzedenin karpuz gibi
 Yada gemilere açılan çelik bir köprü gibi
 Serin kırmızı ve sıcakını bırakarak

İkiye bölüneceği haberini
Büyük olayları hava limanlarında zonklayan
Trenlerle ben yolladım

Parklarım vardı akşamları
Kapatırdım
Saati vurunca trenlerin bekleyip gelmiyenlerin

Bıldırcın tüneli ve bir açık ve bir örtülü tren
Akşamsa hemen
Korkardım - bir kızeline tutunarak
Karşı komadan sarışın - onu dökülmüş yapraklara yayarak
Çıkarırdım yanağından ürkek şapkalı
Ve çantalı adamım
Yaklaşırdı ve sorardı
- Oralı mısınız oraliyim
- alın ve okuyun incil ve yohannaya göre
- misyoner misin değilim
- o hah ha
- Değilim ve okuyun yohannaya göre
İnsana olan sevgim - bodurluğuna kurnazlandığına
Birden bilerek
İstasyon bir boşluk
Çünkü bir yok bir var
Trenler çenreler

Üçüncü hat koş üçüncü hat
Katlan elele katlandık ey Anna taş içinde heykelim
Yonttum yonttum taş bitti sen çıkmadın
Yanıldım avrupalanmakla çün bizde
Kadını kelimeyle kurarlar saklarlar örtülerle
Derken katar üstümüzdeki katardan çoğaldı
Sen burgu oldun içimin dağlarına tünele girdim
Sıtrasburg akşamın karnında
Uslu çocuk olarak bekledi
Bianka boğazlanan boğanın önünde kaldı
İstersek durduruldu diyelim
Çünkü halklar vardı
Güvercin halkı
Meydan
Göz halkı
İnce doğranmış fransız halkı
ey Anna sen kalkan balığı
Kafa vurmayan fakat gövde vuran
Ağzın karnından biraz yukarda
Karnında bir anne yeni kız doğuruyor işaretleri
Kan gidişmeleri
Açık göğün önünde açık meydan halkları
Bianka kıvılcım
Ucu kendine kıvrılmış kılınç

Öpüşümüz gizli olmalı
 Öpebilirsek uzanıp kaderlerimizden öpmeli
 Sıcak gözyaşı ve şikayetle
 Ağzı konuşmaz kılan
 Ağzımızda
 Dilimizi şişiren ayrılık bademi

Senin elin söyler
 Avucunun toprağa deyip donan çizgileri
 Anlatır
 İstasyon çayevini dolduran gebeyi
 Aşkın
 Şişen bir yara gibi gelişi
 İçimizden iki yolcu gibi gideceğini

Venedik birdenbire kavruldu
 Nedensiz ve niçin
 Çün korkunç
 Ve savaşla gidiyorsun
 Ama ancak sen
 Vurulduktan sonra ve kurşun
 Benden ayrıldı
 Ve gittin
 Ve dağ çöktü

*

Artık dayanamam
 Yabancı isimlerin ebelerinin içinden
 Yabancıların ter kokusunun içinden
 yabancıların buyruğu ile geçmeye

Ey toprağım kalkamadığım
 Üs kimin üssü
 Kime ait minare

Ey sen karşımda paylaşılan
 Alna dudağa ve kalbe ayrılan
 Sen aşkım sabah doğrulunca bağırduğım
 Geceleri sancınla kıvrandığım

Karanlığı itiyorum yine gelir
 Sabahı seviyorum özlüyorum
 Seni aydınlığa getirip anlıyorum

Daha sonra ışıksızlıkta anlamsız
Ve sancım var

İnceden ve derinden gözlüyorum
Çılgınlık ve inceliyorum
Kilom elli beş boy bir yetmiş üç
Sen kendime etiplikle eklediğim
Kanı benden canı ciğerimden alırdım
Aydınlıktın
Hep onarırdım ekşiyenlerini güneşle

Ay gece görününce açar aylığını
Kurbanlar ve senin büyüklüğün dağınıklığın
Çünkü her bölgeni başka bir şehirde yaşadım

Küskünlüğünü aşk öncesi şehirde
Etinin lekelerini doğduğum şehirde
Korkularını ve yüksek korkmalarıyla
Irmağı kapayan boydan boya
Suyu toprağa ilave eden şehirde
Gidişini özel olarak
Kalbimin bağışladığı şehirde - en önce

Ayrılık vardı hep

Ay gece olunca pay ederdi ayrılığı
Ey güzelce yakalandığım
Mutlulukla sunulan
Bize bahşedilen armağan kılınan
Ayrılık sen ki
Aşkın ve sanatın
Durmadan doğumlar getiren anası
Hep orda gebe kadınların dibinde içinde
Doğuma en yakın
Doğmadan gibi ve aralıksız doğarak

*

Böyleydi kuruluş yapı ve bizim ustalığımız

*

Fakat sen
Hep karşımda kalan
Ağzı ağızımdan alınan
Paylaşılmakta olan

*

Biz dördünce Muratın kılıcının sivri ucunu tutuyoruz
Keskin yanında karılarımız ve çocuklarıyla

Hızla akan bir vatan tutular
Aşkın ve birlekteliğin çatısını orada kurdular

Karılarımız her asrın insan güzelleri
İmkan bekçileri
Ağır arabalarla taşınan sancılarımız
Ağır tabanlarımız
Etten değil gibi az yiyen gövdemiz
Toprağın ürününe avuç açan karşı koyan
Yeri var olmayan bir lisanla bağlayan
Sıcağa ve nalın kıvılcımlarına gerçek isimler koyan

İrmak ve ırmağı süren yol
Biri uzağında kaldığımız
Öteki içine daldığımız

Buzul uzaksa ve beraberlik ateşi kucaklamışsa
Sabaha çıkmamız kolay
Güneşi bir mızrak boyu yükseltmemiz
Yabancı kolundan tutup germemiz
Alnına bir mih
Sırtına bir hafta ekleyip göndermemiz
Yekin seslerindeki yanlışığı düzeltip
Büyük doğrulamanın aklına geçmemiz
Yavuz boğalara benzeyecek
Ve sancı değiştiren hayvanlara

Küçük kahraman öğütlerle büyük esere
Bir mısramızdan girer
Bir çocuk avlusunda salıncaktaki çocukların
Anneleri ablaları sahilde çay içen ev'den konuşan
Gelecekle haberli yemiş yutan elleri
Şimdi salıncakta aynı anda
Bir fotoğrafta gibi
Her geçen anı fotoğraf olan çocukların
Altlarındaki toprağa
Öğütlerle büyük eser okları işaretleri
Düştükleri taşlara dizlerini kanatmak için
Biz açıyoruz
Ekonomik iktisat risaleleri

Her şey benzinle aşk ve ilkbahar bile
Barut ateşle harmanlandı
Kılıç nasıl deldi geçti ve çekildi
Ve nasıl kan göstermedi et
Tanrı adıyla renk değiştiren mavileşen ateşe
Örtü yapıp otururlar ateşten ateş ve yanmazlar
Güvercin teslimiyeti içinde
Bakın istiyorsak

Nasıl yıllarla sürüyor bir salise
 Sabah bulantıları birlikte yatılan akşamlar
 Kuşların yalnız uzanıp pencereden

Havaya alıştıkları saksıları kavrayıp uzaklaştırdıkları
 O gökler ağaçların tulumba gibi çalışan özsu boruları
 Sızıları tahta kulübelerin
 Dağda tahta kulübelerin

*

Ateş için odun topladık
 Ben makki ve beşimiz
 Kısa ama kesin çağırarak
 İçeriksiz coştuk hemen. Hey önce ateşin içinde ol
 Hey önce alevin sıçrasın
 Yüreğimizi kavuran soluğumuzu başka yollardan geçir
 Aynı an ayağa kalkıldı
 Doğranıldı
 Nasıl söylenir bir erkeğe bir kadın
 Denize atılan bombanın
 Balıklar delirtiğini
 En zor sorunun yöneltildiği
 Bir kadındı
 Nasıl ki kelimesiz ve gözler olmadı

Rensiz bir iz seçiliyor
 Belki karanlığın kendisi işaret veriyor
 Saçların değişiyor
 Karanlık tahta kulübe ve saçların
 Hepsi bu hepsi bunlar

özgürlüğü kur
 Suyu dök yürek etlerimizi
 Parçalanmalarımızı topla
 Büyük ateş meydana yağmur getirdi
 Gökteki kazan devrildi
 Ağaçların gece aydınlığı
 Duygunun canlılığı
 Kıvrılıp eğilişi dalların hüzne ateşe
 hüzne ateşe
 hüzne ateşe tutuşu

Toprağı üzüntüden ayıklayışı
 Sende kaybedebildiğim yani ey korkulu hayat
 Taktığım tarafımızdan sevilen
 Haklarımız esenliğimiz karanlığımız
 Güzelliğin ellerin alınla
 Mızrağını seç önce seç kabarık alnımı
 Fırlat kayaya kimliğini kişiliğini
 Dışlerimin ortasına

Sar beni kumlu ağaç kütükleriyle
Ki suyu geç beni kurula

Arkamdan rüzgar seğırtiyor
ellerim dağdaki kulübeden ses ediyor
Orman uğultular kurt ulumaları
Aşkın omurgan
Yapışkan
Yak beni çocuğumsuz

Senden ışıklandırılmış havuzlarımda
Ve gizli su yollarında
Sözün ediliyor

O sen sen
Gölgemi bırak beni sürme
Ben benimleyim

İçim büyük sabırla haşlandı
İçim ey İçim bu yolculuk nereye
Yine bir şehrin ölümünü başlatır gibisin

*

Ve çocuğun uykusu böyle başladı
Çünkü yeni bir çocuk uyanacaktır

Ey ana
Parkları çocuğumla eş doğurdun
Çimenleri mutlu kıldın

Bayrakların sularda aktı
Pulatin
İnce ve yumuşak saçın
Yaralı ağzın

Mutlu kılan çocuk
Çimene düşen yaprakları

Kadın sen tattın
Babanıkine benzeyen

Çocuğun böbreğindeki katlar

*

Gün gelişini açıkladı
 Sen kapanan gözü açıkla
 Karısına arabayla tabut taşıyan adamı
 Güzel yontulmuş ve sarıları olan kadını
 Yeni bir çocuk planı yapan
 Yeni ve ölümü de transfer eden aileyi

Nalçayı yiyince nasıl çöküyorsam yere
 Nasıl dumanını üfürürken ve solarken ciğerlerime
 Düşten yıkanıp ava değil çocuğa yatıyorum
 Değil vurmaya ve raslantıya
 Değil hülyalanıp dalgalanmaya
 Çıkara değil kedi gibi sokulup ayartmasını
 Değil sarı demire
 Değil söylev'e asla değil aştım gitti yirmi dokuz yıl önce ölenleri

Nalçayı yedikçe nasıl çöktüm yere
 Zorla ezilenin zorlu öldürmesi olur
 Fabrikanın kasıklarını ovan işçilerin
 Hak dünyasında hastalanırım olağandır
 Neden mi şimdi tepilebilirim
 Maden ocaklarına dinamit yerine

Bir hakkın düşmanıya kucaklaşıyorsam
 Sök beni yeniden şakağıma it ellerimi
 Bileklerime aklım aksın
 Damrlarımı lif lif denetle çöz gözümün perdelerini
 Trenleri uzlaştır sulh fenerlerini yak
 Nerede olursan ol kim olursam olayım

Sesimi bir dağ zannet
 Irmağa ver haberi
 Yangına doğru sürünen haberi
 Güneş beni saklar
 Sen alnındaki dumanı kazı
 Kemiğimin geleceğini düşün beni yont alıştır

Sararan örtü cafe müller
 Gırtlakta sarı halka
 Esirlik ve kendimden kayma halkası
 Yalnızlığın çarmıhı dere balıklarını ilanı
 Çarmıh yaylı ve değişken
 Karın çarmıhı bel kemiği ve baldırı
 Karnımız ayrı sancılardan kaymış
 Yeşil yada yeşil olmayan çocuğun ağzından çoğaltılmış

*

Ey gece sen de aldatıldın
Sana da tuzak kurdu yüzü güneş parıltılı kız

Rosemariegirbach

*

Gidip bilmediğin kentlerin
Böğrünü delen harp mikkaplarını gördüm
Kartpostal tüccarlarını
Kilise ortak pazar dirlik orak çekiç
Ve asya ve afrikaya ayak atma postallarını

Ve kimseyi göstermeyen aynaları

Ve bir istasyonda
Hatta önemsiz bir memurun yakınında
İçinden asya çıkan bir balya

Geleceği
Ormana terk etmeği dener gibi yeni doğan çocuğu
Ananın karın bulaşıklarını arımadan
Çalıları ve topraklaşan yaprakların içine
Alabildiğine gevşeyip bırakılmış gerginliğin ortasına iterek
Geleceği ormana iter gibi ormana iterek
Meleklerin hayatını yaşamaya
Gidelim sizinle kendimde insan olmadan
Kimseyi insanlamadan yaşamaya
Sıcak kayayı arayan iki tavşan gibi
Evleri korkutmadan uluyan kurtlar gibi
Bellemenden
Etle bilinçlemeden
Evdeki sevincin ballanan hüznüleri
Bilmeden aşkı ve aşk benzerini
Çocuk sesinin düzgünlüğünü arayan bir çeşit insan olarak

Görevi bu olarak
Yalnızlığımızı sesizce ortaya koyalım
Erkeçe sesiz ve erkekçe
Kiminki sahipse ölümü o karşılasın
Ağırlasın

Ayaklarım ağrıdı güvercin izlemekten
Onun başının önündeydi alevli sancak
Elimi ve kalbimi uzattım
Eriştim tanrıya çağırma kuleli evin
Bekliyen güvercine
Güneşi ayı ve yeryüzünü bütün şekilleriyle

Bir kutlu ehrenin emrine kul bildim
Bilesiniz
Ona döndürüleceksiniz

Ve başı yeşil haleyle çevrilen
Yüzünde tarihten ve gelecekten bir renk beliren
Atmacanın pençesinde atmacayı kendinden geçiren
Bir güvercin ki ne gören olmuş
Ne işiten

Bir sabah bir çeşit güvercin fırtınasıydı sur önünde
Gözleri burçlara
Bayrak tebdiline dikilmiş bir kartalın
Buyruğundan hızlanarak
Bir kartaldı gözünü burçlara dikmiş
Döş surları geriletmiş
Durur güvercinlerin en önünde

Emrolundu.Haliç bir yılan gibi yönelip
Soktu Kayser'i

Zaman bir takla attı
Zaman bir takla daha attı

Zaman altında kalan
Çıplak boynu hançer kuşaklı
Başı slk ağızlarında
Ayakları boşlukta çırpınan
Bir millettik artık

Güvercin
Merhamet kılıçlarını toplayabildi ancak

Camide toplantı var davranın
Aşk denetleyen güvercinler
Kılınlar eskinin habercileri
Keskin bekçiler
Bildirciler.

Bir iç çığlıkla
Yürken üstüne bir mısır habbesinin
Yeni yorum yatırımcıları
Ve büyük doğrulma günüyle
Bir aliterasyon olan güvercin

Dansöz kalkışlı güvercin
Gel.Sen gelince
Azap çıkacak her evden
Gidecek kendi evine

Organlar sizinle benim savaşım
Ben ahretim
Ahret yere gebedir

Sizinle hep beraberim
Dağı tutmuştunuz kalbinizden geçendim
Güzel duydunuz ve durduruldum
Atımı atınız büyüledi
Okyanus everesti nişanlayıp durdu
Çünkü etin ötesinde
Bir şey değildi everest ve okyanus

Korkunun yüzüne ayna konmuş gibi
Başkayım sizinle
Aynayı eline alan korkuyu bilir
Çün korku etin içinden yekindir

Hep koşmaklayız kitabın onayıylayız
Tarlayı çok severiz.Yaradan
Lokma lokma bölmüş istiyenlere
Karından gelenlere
Ve karna gelenlere

*

Aşkı canbazımız aldı
Tokmak kırıldı
Kapının çatlağı esner
Gözetleyen göz şişer küçülür
Et aralığından görmeyi dileyince

Duyulur iç ses
Uyan ey kaplumbağa kelimeyi kımıldat
Çünkü kıymet sezilsin otobüs devrilsin
Kımıldat kanlarını
Koşanın yıldırım gibi duranın
Susanın ve dağlarla konuşanın

Kendiyle
Dağları konuşuran
Aklı çok kez hançerce bulunduranın
Kendini sürü için öldürüp
Sürüyü çobansız bırakan çobanın
Hep içilmez sulara varan koyunların
Mermerin namütenahi bekleyen kayanın
İçinden hata edilerek çıkarılanların

İnsan yüzleri
Çömelmiş inleyen ve içgüdü şekilleri
Yaralar kan akmayan
Kanla işi olmayan
Taştan çıkanın ve çıkaranın birlikte söylevleri
İnsan sanatı çılgınlıkları
(bir yerde onlarlayım)
Öpülerek topuğu parlatılan tuncun
Günah anlatılan karanlıkların
'Enriko istersen anlat önce sonra işle'

O dağlar güvercinin yabanına yuvadır
Hiç solunmamış bir hava üfler rüzgar
Dünya sürü yürüdükçe döner
Çoban sürü için ölmez gelecek sürüler için
Yaşamağa bakar
Kısa süren bir hatıra değildir toplum

Mısır taneli çocuk avuçları
Fotoğraflarını çek günahların
Tövbeleri yıldırımla yayınla yine de

Esmeri
Karayı
Kızıl ve sarıyı bir tutanı
Benden aldın

Buruşmaz entarisi İstanbulun entarisi buruşmaz entarisi
Maraşın seferde
Fakat İstanbul ve Maraş
Fakat Maraşın
Her kurban arayışında
Fazla davrandım ben
Yangına uğradım ben
Kara bir moloza uğradım
Bazen marsık sanıldım

Maraşın her kurban arayışında
Ve bulup sunuşunda
Mutlaka bir işareti vardı
Bayram çöreklerini tuzundan yağından anlayışın

Sertçe düşmanca gibi tokça kucaklanışın
Harbeder gibi sevişin

Mesela adil erdem aynı silahla mücehhezdi

Üstümüzden aynı katr geçti
Mutluluğumuz anlaşılsın yıkıldık
Toprağa yayıldık ve büyüdük
Çünkü topratan ancak böyle geçtik

Kızlar burgulu
Etlerinde tahta kıymıkları karınca yığınları
Alabildiğine açılmış bir organ
Bir gramofon
Geniş ağızlı

Her adımlarını bildiğimiz
Hangi yörüngeye göttüklerini
Hangi suyu geçtiklerini
Ne çeşit bir şölenden koyulduklarını
Çünkü sokağı aman nasıl eğilerek geçiyorlar
Hangi tahta kapıdan çıktıklarını
Zenginini ve bulgurlu su içenini
Ellerinin çatlaklarını yine krem sürüleni
göğüslerinin bakımını tahta sütyenlerini
Ocaktaki dumanın yaktığı sapladığı göz sürmelerini

Çünkü kara dumunlu ocak
Ve sürmeydi

Sürmeyi niye çekmeli
Sürmeyi çekmeli mi

- Annen ne söyledi
- (Elmanın yarısını kardeşin yesin)
Kardeşin yesin anne yemesin mi

Elmayı yemiyorsun bir
Ve öyle sıkılıyorsun ki elma ölecek
Ne sen yiyeceksin
Ne kardeşin ne annen

Bu evde yılanı yine değiştirmemişler
Baba ana ve kardeşler
Aynı odada soluyorlar
Oda şişip iniyor
Dışardan bakınca odaya
Duvarlar kıvrılan oda
Özel bir skorku ve kuşkuyla irkilerek
Tehlikenin hayvanları yönünden
Boğularak

Yılandan gizli işaret alarak
Göz kırpar gibi yapıp uluyor
Oda uluyor

Yılan göz kaş işareti
Konuşmayan hiç bir şey yapmayan

Başını yılandan çevir yemek taşmasın
Başını yılandan çevir kuyu yakın
Başını yılandan çevir unutma babayı yürekte tut
Baba dağ ve balata

Anne
Kolundan koynunda karnında çocuklar
Gitti pazara dolandı çocuk beğendi

Anne ve dönünce
Anne eve dönecek

Ölüm bilinecek küçük ölüm
Mahalle daracık bilinecek

alçak duvar ötesinde ölün taht asıcak su
Ve odun kokusu
Kabre akıtılan sabunlu suyu
(Yolun burasında çoşkuyla karşı ko)
Nasılki beyninden apartman fışkıran mimarın
Yaşamın öte yarısı
Burçları gezer
Kutup yıldızından söz eder

Gök çoğalınca
Göge açılan göz kapanınca beni duyacak anlamayacaksın

Bunlar hep senin ölün
Bir yerinde yatağa sığmayan çocukların
Suçları bir atmacayla alınan çobanların

Her şey karıştı çünkü öldün
Artık kimse bulamaz kendini
Eller birbirinin içinde
Senin ölmüş elin yapışır
Benim tetiğimin üzerine

*

Silah benim tetik bende koşanadek kurşun benim
Parmak senin et senin güç senin
İrade kimde
Benim elim hangi köpeğin içinde

Dışleri birbirine geçmiş bileğimde
 İlk traşını olan gencim
 Jileti kemiğin iliğinde
 - Kan seli
 - Tetik kan seli
 Hedef nerede kız mı erkek mi
 Dünya çekirdeği mi
 Yeryüzü ateş mi
 Şehvetin ya da nur içinde birleşmenin
 Sanat'ın içinde beklerken herşeyi önceden kestirenin
 Çünkü şarttı bir kere
 Ölümle yanyana şeytanın içinde durmak

Karnından geçmek
 Bir lambayı bekleyen makkinin
 Öpüşünü kanla bekleyen
 En küçük kilisede çarmıha çekilen
 Dom'un üç asrın
 Kana kan koyup
 Yücelttiği abesin
 Galerisi insan ve heykel ve resim ve kezzap galerisi

At gözü oyuk
 Heykel atın içinde
 Çünkü at büyük heykel
 Sürücünün içinde on aziz bir kaç isa yezus hiristus

Yüz bin haç
 Atın ayağında bir nalbant heykeli
 Nalın içinde bir at benzeri
 Karşılıklı uyuşan iki arslan
 Biri dişi diğeri dişi
 Yuvarlak yalanmış ve parlatılmış derileri
 Ki karpuz yenmiş gibi
 Goldah karpuz
 Anna karpuzun çekirdeği
 Frankrayh şu dağın ardındaki dağ

*

Düşman kim onu anlat
 Mişel'i hatırlat alnımı uğraştır
 Kalbine planlı ve
 Avrupa bir duvarın taşları dizilen mişeli
 Saçlarına çocuk kuşları konmaz
 Çocuk uçmaz dallarından.İçinden yanından
 Boy tüfeği patlatsan
 Tuzaklı
 Hatırlat mişeli mişeli
 İçinden hep bir kuşku tankeri
 Bir petrol tankeri namıyla yol alır

Pergel petrol
 Borusu motorun icadı
 Aşkın feda bayramı cenaze şekli
 Boyuna hatırlat
 Yoksa olur ki unuta kalırım esmerliğimi

Telefon
 - Görüşünüz nasıl
 - Yorgun uyanırken ve gittikçe diri ve daha esmer

Tanımadığım kentin
 Ağırılık merkezine alındım
 Taşıtlar grevler insan böğürmeleri
 alış verişler
 Şapka çekerken birden çocuk doğuruyorlar
 Baba oyundan çağrılan çocuklar gibi isteksizdir
 Ya da bırakır kürekleri denizin üstüne
 Suda kayan cilalı bir taş gibi seyirtir

*

Her doğan çocukla orda
 Birlikte. Daha yeryüzüne bakınamadan
 Kırbaçlarınız uyumaya. Anakarnı yorgunluğumuz alınmadan
 Vurulur kollarımıza ve. Çarpılır dizimiz dizime

Her doğan çocuk
 Bir ertelemeydi analarca bağlanarak memelere
 (Artık sigara içmeyeceğim artık
 Koyun gütmeyeceğim)
 Meşgul uğraşır azar altında bile uyurken de
 Uykusundan silkelenip irileşmeye hamle elleri ve duramadan
 Yan beşiktekini yüzüne gölgesini indirerek
 Bir gün önceki bedenini
 Kaybedilmiş bir okul eşyasını gibi özliyerek

Her doğdu
 Bir öldü

Mayland uzun yüzlü bir kız resmi
 Hani şu hep
 Selamlaşıp geçerdik
 Uzun yüzlü kızlar çizen ressamla
 Aklımı anlat gönlümü kazandır
 Benden beni çıkar bakalım kalacak mıyım
 Üstüme beni koy bir de
 Gözle dayana bilecek miyim
 Yoksa hemen birkez daha bütünle bende beni
 özümü kullan
 Çünkü aşktır

Beyaz bir sanat

*

Evlerin dışında
Çünkü böyle oldu

Pencereden uzanan başın dışında
Günahın ve sevabın

Merkezinde hem tanımadığım
Alışmadığım bir sistem gitgelinde
Boyuna sırtımdan ve kafamın arkasından delindiğim
Oynuyorum ve rolümü. Oyun çarkının boşuna döndüğünü
Seyircilerden bir kadın olgun ve eteçalan
Çıplak. Eşyadan ve odanın kapamasından
Her an biraz daha soyunarak
Yatağında
Çivilenmeden gerilmiş çarmıha gibi yatan

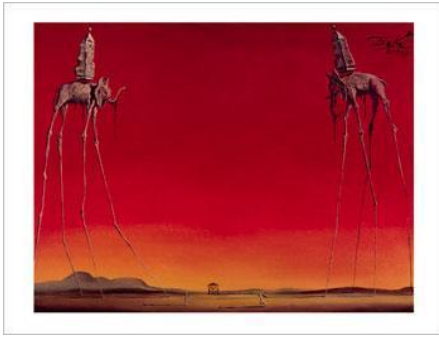
Anlıyorum oyun çarkının kendine döndüğünü
Ölümün
Saklanacağı kalmayan avhayvanı gibi
avcısına görüldüğünü
Ah anlıyorum
Çünkü annanın
Anlaşılmaz bir gözaldanımıyla
İçimde bir gemi batırıp döndüğünü

Unutmadı
Yanlışlıkla
Onlara:
Beni unutmayacaksınız

*

Anlat kızın ekmek tutuşunu
İçimdeki soylu kişiden utanışını
Annayı tutarken balık tutuyorum
Ekvator ağzıyla kolumu buzdan indirmişim
Kız içimde bir sarmaşık kelimesiyle büyürken
Arada bir kanla uslayıp
Seni anıyorum
- eyeski sevdiklerim -
Sizi şaşırtıyorum?Sanatım
Fakat ben korkutuldum

*

Şatoya bağlanan tahta köprüde beynim
 Ağırlaşmış dalmışım
 Güneş doğmuş işte böyle. Taş ısınmış ısınmış
 Neredeyse belleğinden kan ürperten
 Birsipahi sureti

Aşka ne zaman veda
 Demiş ki bu topraklar
 Boyuna kiliselere taşıyorlar otobüslerle. Isınamıyorum.
 Ve Baden Baden'de kaçtım
 Başka bir kiliseye
 gittim. Hafifçe.
 Çok ve canlı renkli süslemelerden azürpererek

Dost için yani dosto için
 Dönerken
 Kule yerine
 Küreye yakın parlak başlıklarına dönüp baktım

Dosto Badende
 Ve kumar da oynardı
 Bir çocuğun. Hırsla. Bir taşı
 Atışı gibi. Dikine.

Kapa perdeyi kapa köprüyü
 Ve şatonun ta kendisini
 İnce bedeninin mühürlenişini
 Tüfek mahzenini
 Sevginin tiklerini aort deliklerini
 Duvarı asırlardır dinlenemeyen
 Dört işkence resminin

Takip tutuklanma işkence
 Ve tahta kurulan işkenceli etin
 Bin dokuz yüz 77 yıl
 Yenilen içilen kan ve etin
 Yarı açılan mor pelerinin
 Çizgi - kan
 Çizgiler ve kanın
 Başta yer yer kemiğe batan tacın

Dört resmin dört korkunç dakikanın
İri jestlerini anlıyorum

Makkiyi hayır
Sigridi tren getirdi
tren götürdü
Yedi

*

Duruşu kımıldanışı
Mağrur tavırları olan
Çünkü o güzel kelimelerle ağırlanan

Göllerin beşiği toprak eğrisi
At yiyen ejderdi
Tılsım
Karıncanın kölesi

At köpeğin kuruyan ölüsünü
Minderi düzelt
Baklava kırıntılarını
Ana babanın kol gezdiği koruduğu pencere kıyılarını
Mutfak ve yüznumara korolarını
Yatak amaliyatlarını cinsiyet taslarını
An binlerce yıl olan et kabartmalarını

Pervaz ve şimdi
Büyük terasalarda doğuruyorlar
Kol bakımı bilek ve dizkapağı bakımı
Gebelik ve sancı limonlukları
Sıcağa karşı ay ışığı
Yelpaze atkı palan
Acılar yerdeler sinir göğü tırmalayan
Kutlu sevinç giysileri yalayan
Ve yağmur suyunu
Havuzaya koyan ırgat olarak

Anlat insanda ölümsüz olmak yaprağının
Hangi ağacın kıvranışı olduğunu
Güzün hazırladığı insan yavrularını
Kışın insan yeteneklerini
Anlat durmadan

Hurmayı anlat hala uzanan
Tüylü kalın dudağı anlat
Yaban elmayla eriği
Aşığı
Elmanın gelinliğini geyiğin baskın güveyliğini

Atlı karıncayı
Lunaparkta bir hayvan olan

Atlı karınca bir hayvansa
'İsa ağladı'
Kuzeyde ses kalmadı
Alnımız buz konu gece
Aksın.Gündüz karıştırılmasın
Ah sade bir gün yaşasak
Dal dal - Kitap bil
Lord kimin lordu hangi mabadin
Sinonimi
İkisi duman tütsü su rengi
Perde kıllı el korku
Bölüşmek kekelemek
Donup kal - Aklımı al

Durmak bilmez yaşamakla
Senin yaşamın nereye kadar neyana böyle benimki
Can kamaram
Yalnız göğsüm değil
Hayat var kaçıp bıraktığım zamanlarda da
Ölmek koşup varmak mıdır oralara
Soluğunu yatıştırarak
Perdeyi aralayıp girmeden çiçekli ovalara
Ah kıra gitmek böyle zor olmasa
Ellerimiz ısınan ocakta - Tabaktaki zifafet tasında
Kızartılmış bir keklik
Paslı ve kükürt salyalı bir ağızla
Tatlılıkla ololki
Ölünü gebeliğini morarmışlığını
Etin devinme sanatını
Bilesin yuvarlak akasın akşam olunca
Yuvarlak akşam akşam
Serçenin girdiği dolap

Şehri - eycanım - uçtan hayvan kuşları olarak yukarıdan
Devgözüyle - bakışı görüyorsun
Süzül.Kanatlar arasından
Uzanan boynunla evleri ara ikizleri araştır
Ren'in çamurlu suyundan bir gümüş iplik bük
Sür yeryüzünü hamuruna
Ki orda
Bir yılan renkli başını onarır
Kuyruğunu ağır dağında yakala

Ekmek raketini çıkar kuşlar çağrılсын
Kirazın yuvarlağı gibi yanağın
Bir güçlü böceğen ki gibi alnın
Otlara yayılmış çıplaklığında bir uçuç böceği
Yanından dikene toprağa iniyor

Ekmeği göğsünde ufala kuşlar çağrıldı
Tutulmuş ve öyle güzelken
Korkarak.Ağaçların arasında dolanan cin

Sen misin-Ama içim Eyiğim

Kara başımı tutup kara başımı

Şu suyun insanını göttüğüm vakit
Göğsümü asya bir edayla gerdiğim vakit
Hem barışmak ne demek kendimle
'Sen yoksan mekan yok zaman belli değil'dediğim vakit
Sen ölçesilirsin sesimdeki beygirimsiliği
Çün bu çamur
Şu yaşamı bulandıran su
Donyüzlü rahibe şu
Şu ev ki ev
Ve o karanlıkta cin
Ve ormandaki dev

Oysa melodim
Ne güzel. Sözlerim ne tatlı

Kuşkusuz. Yanımda olaydın
Testiyi deler ırmağı temizlerdik
Avucumuzla buz gibi içer
Bileğimizden akan toprağa düşerdi

Ve şimdi
anlat bana ey can tatlısı kız ki
Çünkü ben ödevliyim yinelemeye
Eskiçağ ozanlarının ağız toplantısını
Anlat bana gönüllerindeki bağ bozumunu
Hep şarkı sancıyan dizelerini
Kocamış dumanı ve is yüklü tavan direklerinin
Arasından destanlara sarkan yılanı
Kapıdaki baharı yaprak selini sarı kanaryayı

Ölümsüzlüğünün kar yığını - granit yığını - su yığını
Anlat durmadan

Oğlu teketek öldüren babanın
Oğula mızrağın ucuyla
Gürzün kılıcın kıyımıyla ad koyan babanın
Anlat bize içinde koşan atların
Hangi koşudan kaçtıklarını
Yani ilkel
Ya da kültürle deşilmiş olmanın
Anlat durmadan anlat oğlum
Gençliğin
Yarısı akan yarısı mezara konan kanın
Genç ve geniş bir yaradan
Hem babanın elinden mızrakla
Ve baltayla açılmış yara'dan
Şefkat ve müthiş bir dikkatle
Ve müthiş bir hayranlıkla
Şövalyelik adına açılmış yara'dan
- Huysuz kan sonuna dek akar düşünürüz -

Anlat ki ey can tatlısı kız
Babanın cesedi bir türlü toprağa atamadığını
Yine de kanın sonuna dek atamadığını
Anlat
Babanın can elmas'ıyla kesilen oğlu
Aydınlığa sun
Toprağa sözü olan kanın
Neden sonunadek akmadığını

Karşılık verir
Can tatlısı kızlar korusu:

- OĞUL MIZRAK KESKİN GENÇ
oğul genç mızrak keskin
BABA DİNÇ YAŞLI MIZRAK AKILSIZ
oğul baba
MIZRAK BABA
ÖLÜM baba
Ölün Oğul Mızrak
Ölüm Baba Mızrak
OĞUL MIZRAK baba ÖLÜM

Kan ŞAŞIRDI KAN Şaşırdı

Genç cesedin ölüm gölünün başında
Diz çökmüş olan baba
Hınç ayırdı
Hayret ve üzünlük şerbeti
Ve abes ayırdı
Çok yıl sonraki tanrı tanımaz savaşımlara

Ve yenilip ve yenip dönerken ordu
Neyi algılsa çiftleşip çoğalmaktan

Babanın yüreği ordu yüreği
/ Zırhını kırdı /
Narası göğ'e vurdu
Daha gür bir ses duyuldu
Belki bir melek gülümsedi
Çünkü sıyrıldı gergefi dizinden
Belki ayağının dibine vuran sestten

Eybaba
Kılıcı toprağa gizle
kendini kınamak için çıkarıdı gereklikçe
Yüzünü saratıp karatmak için
Kavurması geldikçe

Çünkü bir serçenin diliyle gelmiyordu düşünce
Beyaz güvercinin
Bir ilkbahar gencinin güz güneşinin
Taşı heykelleştiren eğlimin
Su taşıyan kedi seven uykunun altına geçen döşeğin
Erkeği kadında koşturan geleneğin
Kızlıkta açan çiçekleri
Sevişen fillerin
Uyuyan çocuk ellerinin
Karaya vuran geminin
Yemeği hazır eden annenin
... yalvaran dilin diliyle
Gelmiyordu düşünce
Geliyordu düşünce
Ateş kuşunun gagasında

Çünkü soyluluğun ağırlaştı baba
Bir'din orda oldun
Zamanın bir gerisine bir ilerisine
Son dünya savaşının eşiğine serildim
Çocuğu vururken çekilen işkencenin
Beşiğine

Baba çocuk
Azap sancak

Baba genişledi nalbantı bildi
Toprağın içinde oğlun ölümü
Artıkça ve gezdikçe denizlerin dibini
Çünkü ölüm artık canlı oldu
Nasıl kuduran boğa canlıysa
Ve bir şeye koşarsa

Baba açığa çıkan kandan yedi
 Gezdi yeryüzünü
 Hayvan alım satım yerlerini
 Annenin ayak diplerini
 Karnı karıncanın ölmez gelenekçiliğinin
 Hayvanları şartlayıp
 Şatoları kefenleyip
 Ahırları koyunları
 Gördü baba gezdi baba
 Oğulun taş benzerlerini
 Nasıl ki oğulun ölümü
 / Eli babanın derisinde /
 Bir gerisinde bir ilerisinde
 Artıkça ve gezdikçe suların dibini

Baba devşirdi bir ana
 Ki yüreğinin altında
 Bir et kordonla tutan
 Oğlu delmeyecek olan babayı

MENZİLLER

ÇOĞALMAK

Çocuklarımızla
 Atlara biniyorduk

Dönüp bakarken geçmişe - kumandalı
 Atlara biniyorduk
 Benim çok çocuğum oldu
 Kadınım sen onların yüzlerini
 Çalılardan kolla

Bütün çıplaksın - omuzların
 Birbirine içiçe iki saat rakkası
 Gelecekte kumandalı - dönüyor
 Güneşi alıyor - alıyor gövden
 Karanlık eşyada bulup
 Ürkünce parlayıp koşan hayvanda bularak

Çocuklarımızlaysa - seçerek beni
 İçinin çağırması bir kır hayvanı düzlüğüyle
 Bedensel - seçerek ve buyruk üzerine
 İçine alışın doyuruşun
 O erkek giysilerine giydirişin

Doğanın çizdiğini
 Çizip kanattığını hiç görmedim seni
 Çalı eğildi yumuşadı batan taş
 Kabuklar düz bir sıyrılma oldu

İşte en başta ve değişen dünyada - durmadan "sen"
kalabilirlikle

Güzel kılınan sen
Beni de kutsal sıvamaktasın

Güzelleşiyorum çocuklarımızla
Hatırladıkça koşuyorum - biz geleceği
Çoktan yaşadık öylemi kadınım
Koşarak hatırlıyorum alnımın terini
Avucumda tutup doyuran buğday ağırlığında
Sunarak göğe
Sınayarak elimin alnımla anlaşılan hünerini
Ve hatırlıyorum koşarak o gelecek zamanda
İçimize söyleyen sese akıyorduk
İlkin korkuyorduk
Taşın kovuğunda oturuyorken
Önümüzde ağaçsız düzlük - Çöl yada kumsal
Gökte o acaip bakılamayan parıltı
Buyruk alıyorduk

Açık
Anlamlı
Şu bildiğimiz gibi
Ve dünyada
Yere basarak
Oku'maya başladık

Ben çocuklarım ve kadınım
Bilerek erkekliği yeryüzünde
Onun koşturmasıyla koşarak
Bilerek kadınlığı yeryüzünde
Onun koşturmasıyla kapanarak
Erçocuklar sezinleyerek
giderek tanıyarak erkekliği
Onun koşturmasıyla atılarak
Kızlar kendilerinde doğrudan bularak kadınlığı
Onun koşturmasıyla açılarak
Hızla istekle alarak

Ben ve kadınım
Açık anlamlı şu bildiğiniz gibi
Ve dünyada
Yere basarak
Erkekliği ve kadınlığı hükümet ettik

Somuttur benim başım
Rüzgar yüzümde engellenir
Su akar saçımdan
Öfkemde alnımda "v" damarı kabarır

Kadınım la hayvana benziyorduk
 Saçaklı üç kollu üç ayaklı
 Eti eti alıyordu

Boğuyorduk
 bir hayvanı (Yoruyorduk) aramızda
 Ağırılıyordu

Et eti alıyor - sert'e çarpıyor kanlı'dan geçiyor
 Değiştirmeden bırakıyordu

Çocuklarımızla
 Atlara biniyorduk
 Dönüp baktırarak başımızı
 Ardımızda kalan topraklara - Buyruk alarak
 Atları belirginliğe kamçılıyorduk
 Açık
 Anlamlı
 Şu bildiğiniz gibi
 Ve dünyada
 Yere basarak
 Haberi alıyor yayıyorduk işlenmiş ovalara
 Sesimiz olan atımızla - atlarımız olan sesimizle
 Kadında çocuklarımızı çoğaltarak - şiirimizle
 Kent kurulu yamaçlara - ıssız dağlara da

Tanıklol
 yer sahibi gök sahibi
 aktığımıza
 İçimize koyduğun sesle

ŞEKİLLER

Karnlık basmadan ovalarıma
 Kainatın duru illetsiz aydınlıkları
 Katılaşıırken çocuk ruhlarında
 Karanlık basmadan kararmadan taşıtlar

et kemik taşıtı tam da
 mayalanmış yüreğimin hamuru
 ve ne yakıp kavuran
 yaklaştırmayan kalıplara
 hiçbir daraban olmadan
 ziynetli topraklara da
 yanardağ akıntısı yer cazibesine mermut akan lav
 katiyeti heybetiyle
 akıp
 dağ'la terbiyeli bir insan eli olan elinle şekillenmeye hazırken

NEREDE BULABİLİRSEM SENİ
Yetişip dizüstü düşebilsem eteklerine

Karanlık basmadan
dünyayı kapatan karanlık
Elimizde kılınç
ben ince işler ustası musa
kardeşim ya ki heybem
değişince kubbeli evim
girdabım -
tövbem
kapımın önünde akan ırmak
en zengin denizcisi incilerin -
uzak şarklara yollanan elçilerin

Kelimeler
okyanusla yarenliğe dalıp
çoluk çocuğu unutacak kadar bol ve bereketli
binlerce yılçün kurulmuş
bir zemberek içimizde
ağzımıza boşalttı onca sözden
Birin heybeti ve lezzetinden
Damağımız çatlamakta

ya ani karanlık
'inanana rahmet
inaçsıza esef' olan

(Hiçistanda
Bir rüzgar belirmiş
Kulağımıza gelir -
Bir ey muhalif rüzgar ki oyropeiş örneği
Hafifçe terli bedenın kronteli
Göz dikmiş duyduk ki
Meni yataklarına bile)

/Japonya büyür büyür bir gün
Toprağını denize yayarak
Peygamber sözüne ordan hizmet olur/

Kucak açanlar kadar geniş istekli
Göçüp gelenler kadar hafif
az'la doyan yük olmadan

Ve başlar
Kimin yüreği daha yüce yarışı

Musa kardeşim ağlamaktan mı
Okumaktan mı az uyumaktan mı
Kan gölü gözlerin

Her an karanlığını giyinecek gibisin
Ne kadar uzun sürüyor
Ta içinden gözlerine gelmesi dikkatin

Karnın ne kadar küçük ve içerde
İnce belin -
Fazla kabarık değil kemiklerinden etlerin
Biliyorum ancak sen
Bu kadar yetindikçe ve ekmeği
Böyle mübarek tuttukça
doyar karnı çinin hindistanın amerikanın
Sen olabilirsin çaresi

Su içinde
Susuzluk hissinden len kimselerin

Musa kardeşim haya'dan mı
boyuna posuna güzelliğine rağmen
hafifçe kıvrık omuzların
hafifçe eğik başın
Hele terazi tutuşun
zarif
sapasağlam
ve artık
en insansız çölde
tek başına kalsa bile
eğilmezken adalen bile
yine de
Bir nebzesini tutsa yüreğindeki tartarkenli dikkatin
İkiye yarılr bir su aygırı

Ve çocuklar tuz yalarken çocuk avuçlarından
NEREDE BULABİLSEM SENİ
Baba bıçağını ağır ağır çekerken
YETİŞİP
Ana dalgın ve su dibinde yürür gibi
DİZÜSTÜ DÜŞSEM ETEKLERİNE

Ana dalgın ve su dibinde yürür gibi
üzüm tiyikleri ceylan dolu etekleri

1

Çocuklar
Kurtulamazlar yanaklarına konan yaradan
Olmadık anda bırakılırlar
Sonra
Nice sonra
Hatta bazen karanlıklarına uzanırken kadar sonra
Üzerinde gözyaşı izleri
Senelerin izleri ile yol yol kalmış yanakları

Mahzun yayılır
Ancak görünür güzel dişleri

Ve 'kuşlar da kaderle uçar'

AŞKA DAİR

Öyle sofralar gördüm ki
İnsan kasları vardı tabaklarda

O eğik gövdeler önünde yalnızlık
Herşeyi birbirinden uzağa çarpıyordu
Bir kadın
Bir erkek

Gizlice soluyordu
Bir erkek av arkadaşından
Avdurgunluğu gibi gösterip saklıyarak
Kamışlıktaki sazların arasından
İlik ve yapışkan fısıltıları
Ayırarak alarak
Urgan gibi bedenine doluyordu

Herşeye benzeyebilirken o
Hiçbirşey benzemezken ona

o ünlü borazan
Başlarsa saçlarımızın diplerinden
Üfürmeye. - Yırtıcı bir hayvan
Kimliği yapışır yakamıza

Bir erkek mi o
Göle yatmış bir güneş demetinde
O mor ışında
Bir köpek ölüsü gibi yatan

Hızla kayan
Yoksa bir yaban ördeği gölgesi mi

DOĞA - YILAN - KADIN - ANA

Doğa seyiriyor gördüm döşüm
Okşanıyor gibi duyarak
Bir yılan ve arkasında halkı
Doğruldu kayadan gerilenerek
Bir bütünlükle kayayı toprağı
Kuşların çevirdiği havayı

Kapsanarak bir bütünlükle
 Ve ışık boşluk bırakmadan akıyordu
 Yere yapışmış ve doğudan
 Ve batıya şeffaf hırçınlanmadan dehşetli
 Güneş bakıyordu kayalardan
 Kumları sıyırarak denize

Bir yılan doğruldu uzun
 Kayasını güneşi ve ovuğunu sevmekten bilge
 "Uzaklara bakışım unutulmaz ısınışım"
 Ses ver komşu kızı
 Çiçeklere su ver
 Dudağında açan gülleri göster
 Başörtülerin ne hoş ne güzel
 Kınalı ellerinle
 Şu akrebe bir yelken bir dümen ver

Hey komşu kadın
 Dost kadın
 Zeynep miydi senin adın
 Ormanda ağaçlara
 Tırmanırsa
 Binlerce çocuk
 Bahçede
 Bir tek erik ağacına
 Yoksa tırmanacak bir çocuk
 Doğa seyirmeye başlar ve aşksızlık
 Bir yılan doğrulmalığı giyer ve güneş
 Tende çalışır
 Teni burar burar ve güneş
 Dönüşür kayalardan denize dökülen şelalelere

Ana
 Ekmek tahtasında bir yufka ve bir düş
 Kurar gibi gidip gelen el
 Eğilen ekmeğe sıcaklığını veren beden
 Sacın alevini alan incelik
 İçinde tereyağı eriyen bazlamayı
 Ana
 Aç çocuğa bir atlı gibi yetiştirir
 Yoksa çocuk
 Elde kalmaz dağılır
 Yuvadan kopmak isteyecektir

YAR

Toprağın yutkunmasıdır
 Benden yere

Özümün yeryüzüne
Kaçmasıdır sevmem

Doğa sevmeni bekler
İster ki göveresin
Yari görünce çökesin
Kavi eğilsin boynun

Eğilirken diklenmeyi bilmelisin
Sen ine taşır yücelere
Ya gökyüzünde gördüğün çehre
Bulutların bir oyunu
Hilesi mi yıldızların

Hep severek
Ve yücelerek de
Ben'im bir yalnızlık haberiyle
İklimsizliğe doğru
Uçarak
Ufalmaktadır

SEVGİLİ DOSTUM

Döngel yutar gölgeleri - içi piliç taşığı
çoban çocukların bile aldırmadığı
hatta koyunların koyun yavrularını bile
kaale almadığı
küçük turist sürüleri geçerken
Tarihsel bir seyirmeyle
Ali kayası gerilenir heybetlenir

Kendi
Uzak kendi kemiklerinden
En uzak kendi kemiklerinden
İlgisizlikle boyun boyuna yaşanırken
Tanıması birdenini

Kendi birdenini kalabalığın
En dayanıklı topraklarda o yıllarda
Ne tarihler kırıldı ve olurdu ki
Devasa karınlı mağaralar bile
Yılandı

Kendi birdeniyle bir genç insan çocuğı
Ana - baba kemiğinden evaralarına
hatta caddelere bile aralanarak
Bir kırbaçucu atılmayla
Şamlayıp
Binlerce ince çelik pürçüklü patlamalarla

İşte elleri işte duyguları
 Görünce çıplak etini
 Kavuşmayan giysileri arasından bir meczubun
 Kendi birdeni ve bir insan çocuğu
 İçaçıcı ışıklar harlı yıldızlar tutuyor başının üzerinde
 bizim evin önünden de geçti
 bizimle de gözgöze baktı
 Sevgili dostum insan kalabalığımız
 Diye sözetti bizlerden

O yüzden
 Mümkün olduğunca doğurur
 bizde kadınlar

PARK'TA

Müzik silaha yaklaşarak savaşmadan
 Geriyordu sinirli gövdede.
 hiç ırgalanmadı nehir ve karşı yamacın çiçekleri

Geriyor ve arada bir
 Çekip bırakıyor ortasından.
 açan ağacı
 hızı üreten ve yola yayan aracı
 balkonda boyatan çocuğu
 aşamadan
 hızlandı aşamadan.Aşırı müzikle
 kısalan kollar ve şişiyor parmakların
 ve uzasın mı saçların daha
 her gün yürüdüğün parkta arkada
 ağlayan birşey duydun dönüp bakmadan
 yürümek.Yanlarından geçerek nehrin kıyısında
 sarma sigarayı dolaştırarak içenleri
 fakat birden ve ancak
 evde yokladın kendi öz gözlerini

sen par prensip ağlamazsın
 bir şarklı olarak çok gerekince
 ancak bir hece kadar
 yüreğin kan ağlar

Bir de
 kadın gördün
 karnını kırmızı mor turuncu
 ve dik duramıyan gevşek sarı bir renkle
 çocuğa doldurmaya uğraşıyorlardı
 boğuluyorum dedi çocuk nemli çimende
 kaçıyordu ıslk bir aletle burularak
 ama sesini duydular

birakmadılar ama derinden dalgalandılar
 boğuluyorum dedi kadının çocuk yuvası ve bele döndü
 ama sesini duydular.Hepsini
 bıraktılar ve derinden dalgalandılar

renkli ışıklara sönüp yanarak üreyen
 yeni müzikle
 yoluna bulan başın ve sallansın gövden
 şimdiden daha
 bir kadın da gördün
 karnını.bir kaç kişiydiler
 içerik beklemeden.
 ışığa lambalarla ve müziğe vuruyorlardı
 elleri bir böceği ikiye bölüp
 bir tavşan da bölüyorlardı avlanarak böyle

parkta kuşku uyandıran bir gövde buldun
 yanında
 işlemeye alışmışken
 tıkanmış
 bir damar yatıyordu

o böceği
 o tavşanı yanyana değerek
 göz kırpmadan küçümsemeden
 aldın.

ONUN İÇİN

Dün kalabalıkta
 .Sevmekten yorulmaktayım.
 Yalpalyan bir sarhoş var
 Şimşek vuruyor onu bir çırpıda
 Seçip vuruyor
 Fırtına çevreği de buluyor emiyor
 Yılışık nemli bir şehvetle arzulanıyor
 Bahar ayartıyor onu
 Köprüde insanlardan yükselen buhar
 Camların çiğneyip salonlara kustuğu sıcaklık
 Sevmek yapışkan insan teri
 İnsan kılı memesi kokarak
 Kollarını eklemlerini yalıyor seni

ve şimdi aşkın evinde
 iki yabancı insan
 misina tutmaktan tuzlu sudan

birbirini duyamaz olmuş iki parmak gibi yatıyor
İstanbulda Suadiye mezarlığında
Yorgun uzman bir kalp

Kimbilir hangi kanlarda akıyor gövdemiz
Kimbilir kimin damarlarında hızlandırıyor sözlerim
Bir bohça aralanır çağırır üfürür - sıcak ve tüterek
İrmak denize boşaltır dağlardan kaçırdıklarını

Atın birden nalları dökülür - delice koşarken yine de
Bilki şöminenin içinden
Yanmış kül olmuş yine de
Seni gözlemekteyim

Bir kadın bir baş kesiyor gördüklerim
Bir kadın kendiyle oynuyor
Kendine ve çocuklarına parçalanarak
Soğuk sıcak yanıp donarak
Dar koridorda yay gibi vınlar
Ve duşa varamadan
Ufak kırmızı lambadan erikler yağar
Bir göz bir çağırma bir dur akar

Geri dön azarlandın
Koltuğa otur şöminenin içine bak
Şimdi hızlan ve hızlandır

KARTAL ÖLÜSÜ

Tabutunuz
Pırıl pırıl çivileri ve talaş kokuyor
Demek taze ölülerdensiniz hemşehrim

Kan akıtılmadan
kesildi damarlarınızın sıcaklığı
Söyleyin kim yokladı
Bir ateş salmayla içinizi

Şimdi doya doya seyredin gövdenizi
Kalabalıklardan eli mızraklılardan
Otomobillerden nufus patlamasından
Ve o koca denizlerin kirlenip ağrımasından

Kaçıp
Bir kirevi çitinin arkasında papatyaların içinde
Önünüze çıkıveren teneşir tahtasında
Nasıl yalnız ve manasız ağlamakta
Şimdi doya doya seyredin gövdenizi

Bir beyin mimarı bir yaşlı kadın
 Kapının aralığını dolduran çocuklar
 Giysilerinde başdöndüren bir sersemlikle
 Eve dolan komşular ve damın üstünde gökten
 Bir kartal ölüsü düştü

Daha girmeyin oraya - melekler hazır değil
 Nasıl da alıştınız ölümünüze
 Yaşamın daha en tatlı sevişmelerinde
 Ellerinizi en ılık anlarda beden tutmalarında

Gidiyorsunuz ya gülüşüyor çocuklar
 Herbiri o kadar güzel ki artık
 Salıncak çelik çomak ve rüyalar yok artık
 Harp oyunları bile unutuldu dönemeçlerde

Ölüm gelemiyor tıkalı kapılar
 Nasıl ki elinden
 kurtularak kaçmak istemişler
 Seni nasıl sürüyordu içine çürüyen uygarlıkların
 Oyuklarında
 Kötü bilmece kutuları tarifler
 Yozlaşan hünerler

Şimdi vuruyor eşyalaşan göğsümüze
 Kabuğu yosun bağlayan döşümüze
 İçerden o

Isın odanın köşelerini dolanarak
 Yatarak değil dolanarak
 Yatarak değil rolanarak
 Bin uykusuz gece bitirdin
 Yeni bir uykusuzluk binliği aç
 Camlarda gece başladı bile
 Artık oda açılabilir kendine

Can çağrılıyor odaya
 Karanlıkta ve seninle dolsun odaya
 Yürüdükçe dolandıkça oda durmuyor artık evin içinde
 Senile deniz kıyılarında ormanlı sırtlarda
 Kırdaki hayvanlarda
 Düşündüğün buluşlarda bulunduğun kurtuluşlarda
 İçinde sen olan bir oda

Koş o önden giden
 İnsanı bulup onu durdurmaya
 Güçlü kalın pazulu oğlu aslan yavrusu gibi olan
 Önden giden insana.

Gebe bir kadını durdurdu erkekler
 Saçlarından çekip yolunu kırbaçlıyarak

Başında dolanan ak kuşları
Serinlikleri kovalıyarak

Elin değiyordu ah ah bana
ben kendimden uçarak etimdeki didişmeleri
takılıp düşen kadınlarla kovalıyarak - birden
düşürülmüş
sahipsiz çehrelerle karşılıyorduk
fır dönen meydanlarda yardımsız yürüyemiyen insanlar

Hiç. - Soruyorduk bu beyaz kuş
bize gelen ellerinden
bulanarak ve o kız çocuğu (bu nasıl olur)
şak diye düşürdü yolda
gazete satan adamın gözlerinin içinde
çıkmişti bakınıyordu gererek önünü
ve derinden durarak
tüllerinden kopan içim bırak ki dalgalansın

Ki kim kovaladı bu yönde kaplanları
bizi yiyen aç kurt mu o neden
o neden kıpırdıyarak
sarı mor bizi kimden daha iyi koruyarak
daha iyi bir konukluk
bizi sevdıyla allaştıran
o umulmadık açıkları kapımıza salan
ne olur ne olur bırak bırak iyice kendimde olayım

ÇAĞIN KÜÇÜK BULANIĞI

- ah şu yalnızlık
kemik gibi
ne yanına dönsen batar

...
Küçük

Haber verdiler
Arka karanlıkta
bir kadın var yüzü göğsüne akmış

AĞAÇLAR

Ellerimin önündeki dallar da
 Sarıldı yaprağa
 Göremiyorum karşı yamacı
 Erken mi yoldayım
 Ben mi geciktim
 Yoksa ben mi geciktim

Önümüzde bir çınar yükseliyor
 Her gece atlılar geliyor ona
 Destan söyleşip gidiyorlar
 esmerlikleri
 Tutuşup kuruyan dudakları kalıyor sabaha

Dostum
 Üşüyorum dedin
 Üşüme
 Korkuyorum - korkma
 Kaçıyorum - kaçma
 Ürperiyorum düşünceden - ürper

Sabah trafik
 Çınara kim bakar
 Kim geçer dallarından
 Bahar mı geliyor
 Komşunun balkonunda
 Çamaşırlar renk ranga renk

Kızlar göğüslerini
 Baharın ağacına
 İlk açan çiçeğine
 Dayadılar

Arılarla erkekler boğuşuyorlar
 Arılarla uçan bütün çiçeklerle
 Ayaklarında taşınan tozlarala
 Akıyorlar alıp götürülürken
 Yaprakevlerin içindeki dişiliklere

Dostum geç kaldın
 Güneş ne gün doğacaksa
 Söylediler duymadın geç kaldın
 Otur ağla sonra soframda doy
 Ekmek tut zeytin tat
 Açlığını eğlerken sen
 Bak nasıl ayçağın elleri
 Savaşarak ve devirleri aşarak geldiler
 Karanlığı karaladılar yolları tuttular
 At tepmedeler

Bak nasıl savaşı bindiler.Gece çınara gelip söyleşip
Kelime ettiler söz bilediler
Zorun yamanını kolayladılar

Sahip olun taşa demire
Aleve
Küle bile

MEÇ İKİ

Ve solmadan güller
Lahitler verdim

Sokağımızda yatan bir serinlik vardı
Saklambaç bile oyna(ya)mazdı çocuklar

/bir dağ çekilir bir serinlik vardı
aralanıverince o küçük
sedef süslemeli kapı
sandım ki yine o görünecek
kaplayacak bütün karşıma
küçükken rüyamda gördüğüm
o güzeller sultanı/

Bir ara bağlıyorlar beni
Yoksa gidiyorum ki mezarları sallıyayım.

TABLULAR

a.
Temizlikle parıldayan burnu
ve alnı geniş.Hazır.Karşı Koyan ve Razi
eli boş verişi
alabildiğine derin
çocuk kalplerine uzanır nefesi

b.
hadde Evlerinde haddeler
zulüm yok şiddet de yok hizmetim kabulümde
zillet yok illet de yok hizmetim verişimde
incelip derinleştikçe uzayıp gider caddeler seccadeler
(secdeler)

c.
insan yığılmaları uzuv karmaşası
bir bir kenetlenmiş eller uyruklar

dilden dudakdan önde
bir ağız edinmişler kendilerine

nutuk dinlettiriyordum da
düşünmüyordum
geçiyordu günlerimin genci gençliği

alın alıyordum yabancılıkları zırhsız
içinde rüzgarlar beriliyor mintanlarımın
askılarda karyola başlarında çıkarıp
bıraktığım göllerde

MÖ - 1975

Sarıkamış tren istasyonunda bir deli
heeyt derken. - hamallar
Ve gülüşüp itişen çingene çocukları -
Kaçışıp yeniden deliliğe sokularak
Kızgın giysileri içerisinde
Zaptetmeye çalışıyor gibiydiler azgın
Ve alıp götüreren uzuvlarının uçurtmalarını

Deli şey zaman zaman
İçine kısırtı ve atılma gelen
Bir urgan gibiydi ellerinde

/ hâlâ
ne kapıyı ardına vurdurup
ciğerime tortulanan havayı dışarı uğratan bir
(mektup
ne bir rüya/

Ah
Üstüste iki gök kuşağı
Yaptı dünkü yağmur ve batarken
Bulutları iteleyen güneş
Boynunda ekmek tenekesi

Boydan boya yırtık pis ve dinçti çingene
Önde azapsız -
İstekli bir kadını sürerek
Ormanın eteğinden
Yamaca vuran sığır sürüsünü
O'va-lıyarak bir yandan

Otuz yedinci gün
İri kıyım bir dağ adamı

Tam yirmi mayıs günü
Kır çiçeklerine bakardı korkarak

Zor geliyor kaynağın kuş konuklarına
Eğilip suyu vardırarak gagalarını - gergin ve esir
Hür vurmak olmasa kanatlarını
Rahat ve güven dolu sıyrılmak dalların yanından
Aşağılanır (mış sanki) yaşamak

Zahire nöbetleri, bu gece sabaha kadar
Elektrik binekli bir gidip gelen - bir köylü
Harbe giden - ünken tüm silah çeşitlerinden
Rahat kelimeler bilen zor bilmeyen

Zaten esmerin - güneş nasıl birikiyor gövdemde
Ellerimin köklerini emiyor toprak

Bırakmak
-tanrıya emanet hasta kadınları
razı olmak mesafelere
ikiz bir ben'i bırakmış gibi geride
fısıltılar yüksek itiraz vuruşlar duymak
kendi öz sesinin içinde

'cam kesiyor göğüslerimi
boynuma zümrüt bir gerdanlık atmışım'

Sarıkamış tren istasyonunda
Bir deli üç hamal bir ben
Altı çingene
Mektup yazdıran bir Kötek'li - bir manav duldusu
Yolda - sofraya tabakla konmuş gibi
Hızla berilip kaybolan bir kurt sürüsü
Güneş
Ve birden
Herkesi saçak altlarına fırlatıp atan
Sağnak. - bir kuduz nağrası

BUSAT

Artist milletizdir
Bizde defaten ölünür
ve kalkılır ki sofralardan
hamdüsenalarla palalarla
el yıkanmadan
ağız misvaklanmadan
zinhar vurulmaz ha
ne dostu ne düşmana

GÜZELCİN

Koşu koşuver nargözlüm
Yuvarlak biçimli ayakların
Küheylan kolanı gibi kuşağın
Gürbüz kalçalarının üzerinde

Koştur azaplardan kaçalım
Koruklar üzümlemiş mi bakalım
Bir söze iki gülüş bir öpücük
İki bedeni birbirine katalım

Ruhsatlım sevdamsın berigel
Kanın höpürtülü başın dik
O seven yuyan bakışınla
İçimi yu mermer döşegel

Dorukda yeni ay ince işaret
Geceye bir şey olmaz gayri
Ne kem gözler gezinir karanlığa
Ne evin sevincinden korkan bulunur

Asmalarda güneş ve çocuklarımız
Çardakta ıslak ve ekşi uyur
Bacın bazlama yağlasın sahana
Mutluyuz tüm dünyaya duyur

AŞKA DAİR

1

Kapılmadıkça ora
Arar sivri uçları gövdeni
Sokak kalabalığında

Yok sevgili
Gibi yok yalnız kaldın
Bu ağır yükü tek başına
Taşydın taşydın hülyaya daldın

2

Diren su
Çok benizli at nal sesi
Bırakmadan evlerimizin kaslarına

Karşı geliyor
Gövdenin ıhlamur yumuşakmasına
Yolladıkları

O yollar - ince - urgan dövünmeler
Yorgan altında
Fokurdayan kızamıklı çocuklar

Aşka dair - sus
Diren su
Kas elimi - avucum omuzlarında

Ve aşktır ka
Kanadını yayıyor
Ün içinde güvenerek
Adını koyuyor ortaya
Aşkla yapıyorsunuz
Dım ben
Dört tabuta benzeyen odada
Sıkılarak birbirimizden
Vurmaktan yorulmuş
Kıyı kayalarına
Bir kadın akmasaydı
Tarihi gergedan yolu ormanlarda

Gelerek

Biraz yıkan biraz uyu biraz kok
Kırk lokma bir damla
Kan
Kırk damla

Giderek

Hayır kalbim
Yorulmadım hayır hayır
Yıkıl daha

Çünkü hep seni düşünüyorum
Sesini etini iniltilerini

DAĞCILIKLARIM

Parçlanmaktan arınmış evcil olan
Yabana koşar bir aman
Kaçıp kuytulardan
Derisini sıvazlıyan yangınla yalaz
Ve döşüne varan bileklerini

Kent

dev dev bir kedi sokulmalığı
belirdikçe daha ağır fakat hareketli

Yarmaktan arındın evcil

(yani
sofrada
elimle birlikte ekmeğe uzanır eli) kurtağızı
gibi istekli
herbir yaprağında soluk soluğa
o ulu insan
insan
yaban çiçeklerini

Sonbahar günleri sağlık ve istekle
sikkeler çaktım uçurumlu gövdene
Güvendim
Demiri alıp ısırın boşluklarına

Yüz metre kayayı
Yedi vuruşta indim
Hep birlikte omuzum
demir halka ay
gibi
şekillenen bildiklerim
O buzul yada kar yataklarında
Dağla armızda
Yalnız ve yalnız
Dostluk vardı aramızda

Adem :

buzulun bıçakcısında öldürülmeden kelimeleri
peki ama nerede gururum
ne oldu ona demişti
Ak hafif saygı duyarak
Soyunarak dağ keçisi sargılarından

- ille dert mi ola alemde
- dağsözün dinledik iflah olduk

Cilo kar yalabı
Süphan halat aklı başında sağlam
Değişik gergin
Burulurken iklimin kar kırmaları
Her yükseklikte
Dağla yanyana durur bedenim

Cilo Cilo karağlarken
Buz kaymağı yanağın

Dağ ve hava blokuyla
ben
dağ hava ve ben üçümüzün
gözü yekdiğerinin zirvesinde
dağ insan zirvesine tırmanıyordu bende
hava yatay bir uçurumla karşılaşır hemen
en küçük bir korku kabarmışsa ciğerlerimde

Bu küçük urganın
Küçük derli toplu ve ejder ağızlarıyla
O uzak kişilik çığırlarıyla
Altta ormanlara
Aşıp ummana kavuşan ulamalarında
(büyük kent - insan - ilişkiler - kitaplık vesaire gibi)
Bir öz konuşma başlar
Şiir ve mahalliler üzerine

eksi bir eksi onbir
eksi bir eksi yirmibir

1

Şimdi uzak su kaplan kası aşındırır ısıltıyı
Bir ipek ince halı
Serilir metabolizması üzerine ve dürülüp içine
Aştan rençberliğe azamet eyleyen dervişlerin

Haydin kalkalım
Adaşım ve kanilişkim olan beyaz çiçekler
Kömüre başkaldıran kara açmamak için
Ve kadın vuruşundan başka
Yaklaşım bilmeyen böcekler

Şimdi uzak şu kadar
Durmadan olaha habire

2

1974 yazında
dünyada
toprağın hırçın çalkantılarından yadiğar
sarp üzerine sarp bir tepesinin önündeyiz
tüm hazırlıklarımızla

o kış başparmağım donmuştu
yeni yeni çözöldü donu

Şimdi ulanıp dolanıyoruz urganlara
Yükselirkenlerde
Solucanların toprak yemesi gibi durmadan
Etimden geçiyor dağın derisi

Biraz daha

Karlar başlıyor
 Ve ecdadım nasıl oralara tırmanmışsa
 Kanımda bir gürcü beygiri
 Tesbih gibi aklımı çekerek
 Götürüyor oralara
 ve sonra açlığın verdiği korkularla
 bir kaygı basıp giriyor içime
 Esenliğimi - dedim ki
 ben gidiyorum
 ardımdan postala

Bir tek an'dır dağcılık
 Sineğin camda
 kımıldamadan
 durduğu bir kaç saniyeyi hatırla

Ve ne uzun oldu duyargalarım
 Şimdi kayanının yapısındaki tuz
 granit
 fosfat
 alüminyum
 demir ve çarpıntı yataklarından
 Aşk ihtilacındaki bir delikanlı gibi geçiyorum

Sanki
 Duyargalarımın
 duyargalarının
 duyargayı ile
 duyuyor gibi

O yozgatlı çocuk
 ayak bileğini tuttu - Kırılmıştı

O gibi
 daha inceleri
 dağı fobilerden uzak
 teknik-sağlam halat-
 uçurumlardan bakabilme yeteneği
 düğümcülük sananlar
 dağcı bir kere hata yapar tasasıyla yatıp kalkarlar
 Düşerek
 Çarparak koldan ayaktan
 ve belden kırıldılar

Ya o niksarlı
 üzgündü
 buzul görmeye dayanamıyorum
 demiş
 ağlamıştı

Ya gaziantepli fazlı
krater gölündeki kar suyuna atmıştı kendini

ARZİHAL

Çiledinmi
Dünya tutar inilemen
Ne saltanatı dünya pahada
Ne kalbi altın mezarı şöhet
Yer şahit
Alevli hüzünlerdin mevla için

Ne altın yıllar verdin hep
Dirilsin diyordun ve yöneliyordu binlerle
Kapkara parlak ışıklı ve ısıtan göz
Kıvırcık utangaç ve uçurumlardan güvenlere götüren
Ve yalın
Henüz gelmiş gibi kınından
Ve altın yıllar verdiğin hep
Ve ağır ağır çeviriyordun
O dalgın ve ağır yüzünü devrin
Yuya yuya o güzel Elçiye

Ne altın yıllar verdiğin hep
Biriki bronz kişi konabilseydi önüne
Ve ne altın yıllar daha çiledin
Artık yalnız değil adımların
Şimdi daha iri doğuyor sabahları
Horantası bir hayli arttı güneşin

Kişinin güzelliği ağa ustalarına göre güzeldir

senin köylü olayım
o uzak iklimleri erişilmez beldeye
bakabilemezdik senin götürmen olmasa

şu küçücük kalbte
(yaman halimiz helal ettiremezsek)
nice hakkın yüklü.

STAD

hıncahınç bir stadda
duvarlar merdiverler kapı oyukları
demir rampalar
ve beton çölü toprak.

İnsan kene gibi yapışmış kentine
 . sahipsiz kentimizin yapı direklerine ve isteklerine
 Görünüşte
 beton yiyen beton salgılar
 nikel döküyor kundaktaki çocuklar
 . daha hızlı gidemez miyiz diye bağıyor ihtiyarlar
 . ölüm niçin bu kadar korkunçlaşıyor herşeyimiz var
 Ve tahtalar
 otomobil ve gemiler var
 Herşey ve herşey yer yuvarlağının
 Devrile devrile geldiği noktada

Hıncahınç stadda insanlar ellerini
 nereye atsalar belatları
 Ceplerinden yeleklerinin diplerinden
 Soluk aldıkça genleşen etlerinden
 İnsanlar başka başka insanlar ve insanlar ürüyordu
 Zahmetsiz ve maça ve haydi maça maça
 Bir yara kurdu sarsılmasıyla sarılıp
 birbirinin burunlarında ağızlarında
 Beyin cıklıklarında kaynaşıyorlarken
 . emanetler zincirinden haberim yoktu ey ay ışığı
 sen de mi canlandın ölü hücrelerin
 sessiz varlıkların duvarı
 Sezilmeden taşınan binlerce yük altında
 Ve ezilmiz görünüşlü
 Dinç ve saatlerinden emin
 Ve dünyayla dolularken
 bakın birden
 duvarlar yıkılmazdanken
 ve tümüyle bir sanem yakapaçası insan kapılmacılığı
 ünlüyorken
 kent mabetleri
 çevrelere çekiyorken
 ve yapılar. - kustuklarının ağızlarına döneceğinden
 emin
 beton sağır ve tahtalar yalnız çok derinde
 yaklaşanı gıcırdayorken

Otomobil ve gemiler nerdeyse
 Kendi ve insan kudreti ile gidiyorlarmış gibi
 koşuyorken

Ve insan yaradan yokmuş gibi hüzünsüz ve ağlamasız
 Habersizliğin kahramanı (1)
 Etin atılışlarını
 Bayıltan boşalışlar için kamçıliyorken ha
 kamçıliyorken
 Başıdolmuş koşumunu kulağın kanın
 Ve denetsiz kapanışını gözün parlatıyorken

İşaretleri geldi
Sessiz ve kımiltısız halek oldular:

Herşey
Ve herşeyi elin dokunabilirliğinin
Ve korkuyla tanınabilirliğinin
Ve gözün görebilirliğinin
Ve şeyi kulağın işitebilirliğinin
Ve tadabilirliğiyle dilin
Ve aktığı düzlükler ağzın
Sessiz kımiltısız boyun eğerek çekiliyordu
Taş emir alıyor eğiliyor boyun eğiyor
et emir alıyor bilmediğin seslerden boyun eğiyor
Ve 'zaman' onlarla birlikte tavrılan

Dünyanın döne devrile geldiği noktada
Hıncahınç bir stadda
Bitiverdi eşya
Ve dünya dostluğu

Geldikleri olmayan insan kalabalığı şimdi
Ortadaydı
O babanın elinden tutup getirdiği on yaşlarındaki
çocuk
Çağırdığını işitti ve gitti
Ve bütün buluğa ermemişler çağrıldılar
Onların gidişinden müthiş bir kaygı doğdu
kalanlar için
Kurt dalan hayvan kalabalığı gibi kabardı insan
kalabalığı
Ve ileri gidemediler yoktu
Geri gidemediler yoktu

Ne ev ne eve konan kadın
Ve ne anmadan açılıp hamdsiz kapanan sofrası
Ne iş ne masa
Ne artıkça azan ur gibi onurmaz gelir
Ne emek'e zulmeden banka patron işçi işsiz
Ne çarşı alışveriş ne haftanın günleri ne takvim ne
zaman
Ne loca ne aslan kulüb ikbali dünya
Ne televizyon
Ne fahişe kolaylaması
Ne iyilik hevesi ne aşk
Ne kadının istekle çağırılan uydusu
Ne erkeğin bağırımlarla varışı

Çoğu alabildiğine koşuyordu yönlere
Ve doğu yoktu ve batı yoktu
Ve güney ve kuzey yoktu

Belki varırız diyorlardı oysa
'nereden' 'nereye'de yoktu

(kadınlar hamile kadınlar asla
çocuklar için kavranır mutluluklar dolu
köşeler ağaçlar izinler)

Stadiler var mı yok mu bilemedikleri çoğalmayan
bitmeyen pürüzsüz
gölgesiz
ve beşerin tanımadığı bir idrakle
Apaçık ve kesin
Biliyorlardı
. bilmemek elde değil uyumadan asla
uyuyamadan
zira beyinlerinin içine bildiriyordu
etlerinin acıyı duyabileceği ve bu mutlaktı

evet sokakta
günübirlik bir anda

ağrıyı duyabilirdik ve kaçamazdık ondan
duyuyorlardı karşılarında içlerinde herşeylerinde
ve azap yaklaşıyordu onlara
ve hiçbirşey karşı durmuyordu bana
Şehvet ve erkeğin çekip unutturması
Şehvet ve kadının unutturması
Ne ölüm korkusu
Ne de 'inandık' demek o anda

servetölümuyku
alındı onlardan
ayrıcalıksız tümü
delirebilmeyi dilerdi kurtuluş bilirdi
alındı onlardan
Ve uyku
Alkol afyon onlar
Ot
Ve intihar alındı onlardan
Çünkü ölüm alındı onlardan
Yalnız idrak sonsuz beyaz ve net
Ve yalnız acı vardı ortada
Işık yılları boyunda

daha ilk basamağında acının
kızgın çöllerde
aç bılaç ölümkenden daha sert
O ılık serin şerbet tadındaki ilk basamağında acının
Herbiri
En yakınını bile vurmaya hazır
Birnebze uyku için

(Martı
Açık iri kanatlarını vurmada
uçurumun üzerinde
Rüzgara yatıp süzölerek
Tadı hoş bir gerçeği içmektedir

Bulut namütenahi
Kelebeksiz
Kentin üzerinde biriken sislerden
Evlerden birşeyler beklemekte

Sultan Ahmet
Ayasofya
Ortada Beyazıt Kulesi)

(1) açık sözler gelmişti
ve açık sözleri açıklayan sözler gelmişti
ve açık sözleri açıklayan sözleri açan sözler gelmişti
bilenler için
onlarsa sözleri değil
tahtaları bile
yıkılmazdan önce ağlayan
anlamayan olmuşlardı.

ÖZETLER

Hiçbir karası kalmadan aydınlanan kanla
Akar dağları çoşturur suları bir kanla
Çarpa çarpa yüreği ismini Allahın
Hızla bir dua kapısı araladı kılıçlar
Efendilerimizdeki kılıçlar
Ki herbiri
Akışında zikrin bir küçük tesbih tanesi olan
sıradağlara

Ordu götüren -
Hülyalara

Dua vuruyordu
Cenkci dua vuruyordu
Yanamaz oluyordu düşman ateşi

. ağlaman için önünü kestim
yıkılmasın diye işimi bıraktım beline sarıldım
sağ göğsünden vurulmuş gibiydi.

. acılar ey acılar
zırhımız kırdın etimiz lezzetine bulandı
fikirler bağlandığım.

Hayır sevgilim vermedin daha
Aç biilaç üstündeyim etinin

Bahar geçti de açmadı çiçek badem dalları
Bu kara toprak lafzı
Şek mi var sende ey mahcub kalbim
Ki kollanamazsın bir türlü korkularından ölümün

Bir ay tutulmasına bakakalırlığı yüreğe indirerek
Geceleri insan karanlığında uyandıran
Nabız hallaçlıyan çarpışlarından yoruldum

Kıvrımlarını toprağa yaymış
Bir beyne vardım
Gözüm yere dikilir

akraba açken uzanamasın elimiz ekmeğe
komşu tasalıysa tasalansız evimiz
iştahayla gülünmez bizde
azbiraz tebessüm edilir
dünya için sevinilse

SCHWAEBISCH - HALL 1972

şvebiş - hal'de
büyük bir park heralman kentinde
bulunduğu gibi
ve merdiven tiyatrosunda
bir adam yaratmak piyesi

olmaz dedi berdel
tek saf damarı avrupanın
gözlerimiz yaşıyor
yanağındaki kırmızılıktan akıp duruyor herşeyimiz

tırmanmaya başladı merdivenleri
haylbronlu kedi
şarışın -
ve kara açılımıyla kırbaçlar
uzun saçları -
ve bindiği atlar sıyrır kayaları
genç
ve durup direnecek sanki kasları
ve o bakışlar kaçıp saklanan
ve umulmadık anlarda karşılaşılan arzlar

aktörlük yaptığı için kendinden
nerkeste olduğundan daha emin

olmaz dedi berdel
şiiirlerimi oku derken
birden
necip fazıl göründü merdivenlerde
müt-
hiş-
ti.

bilin ki berbel
jan janin
sen de merikalı tom
ve seya
bütün ecdadınız barındı içimizdeki hoşgörüde

birgün
baktıkça değişen ve beni alabilen
enginliklerinde
bal görünömlü gamzelerinde
dudaklarının zümrütten gibi
billurluk yansıyan çekişlerinde coşarak ekstazla
. zira aklında değil
güzelliğınle anlıyordun.
işte bütün bunlarda
bütün dünyaya
üstad necip fazılı anlattım dedim ki

O görünüz görünmez
Daha ilk sesi ilk kelimeleri
İlk mimikleri ve yüzünde
İçiçe dönen binlerce daireyle
İnsanı alır gönül hücrelerine salar
kanını yapısını bozar
yepyeni bir terkipte atar meydanlara

çünkü çok gördüm
onun
yüzündeki ahenge ulaşacağım diye
temelinden sallanan yapıları

aklım mı köpürüyor ne vakti deniz
toprağa kene gibi yapışmış ağaçlar
köpek bastırıyor kanı
avrupa kadını ne kapılar ışmarlıyor
kapanıyor içindeki bütün çengeller
insan tarihi kadar eski bir hasretle
bakıyor-
ve alıyor

ÖZGÜRLÜĞE DOĞRU

Bırakıyor ardından belalara beni
Tedbirim öldü gövdemin binası geçti

Göğsümde ince gergin çelik bağcık
Tenimi bastıran içerilere

Bağırıyor leylaklarım ağlıyor ağlıyor duvarlar
Çatlıyacak gibi susuz düzgün ve biçimli sanatlar

Çocuk yığılıyor kalp kalp üstüne konuyor
Bir baba damarı vuruyor sökülen nabzın

Şimdi batar birkaç nesli azdıran bozgun
Simsiyah aklım ve beyaz bir nokta kalbim

Kader akışı alkışlanıyor her karım
Nazlı buluş git git kabarıyor dalgalar

Çare yok gür gür bağıracığım yoksa bu sefil
İsyan yüklü gemi zor kayalıklarında gönlün

Harp. Ezilen etin söğülen köpekliğim için değil
Güzel ölçülü zulmetmeden yeterince öldürüşüm

Harp geliyor bir güzel bilendin mi kardeşim
Binlerce cilt tutuyor kılıçların hançerin

I believe in you believe in we believe in
In la ilahe illallah la ilahe illallah

Şimdi kalk yüceldin guslet suyun götürmesiyle kuşan
Yüzün kolların ateş yakmaz başın ince ayakların

Dünya bir konak bir konuk ölümsüz hayat içre
Geçildikçe hor öpüldükçe soyunur şehvete

Şehvet ahır değil yeryüzü
Domuz ahır değil yer toprak

İki başımın arasında bulduğun toprak
Dörtköşe duvarlar siyah örtü ve göç sesleri

Kapanıyorum kabulet öyle buyur
Bin açılı örtüye daha sar beni

Bin yıl bin daha
Dursam kapıda

Sayırsız perdeden bir perdecik kalsın için
Başım yüzüm kızarır haddim olmaz aslında

Sakin ve gövdemin mızraklarını döken bir geliş
Vara gele ancak birkaç ağaç alıyor göğsüm

Sakin ve daha sakın mızraklarım dökülsün daha
Aniden çıkıp havlayan köpekte emanet bugün

Binbir helak ve kurtuluş ve Allah selamıyla girilen ovada
Bir dağ gibi diz çok kendine ırmak ol tut tut bırak yıldırımları

Sakin daha sakın kımıldı yok bakışında
Bırak toprak altında göl olsun gözlaşın

Bir çeşit isyandın gönül ağlaması ilacın
Destur. Nice uzlet makamından geçersin şimdi

Şimdi çağırıyor o güzel aşka beni yalvarıyor beni
Duruyorum ve çeşit çeşit ölüm omuzumun binileri

Bu ova cennet olmalı sayımızca bir cennet safı
Bu çukur ateş olmalı sayımızca bir cehennem safı

Ya bu yol.Ayağın sahibi gövdeden habersiz yürüdüğü
Gövdenin ayağa merbut ayağa dönük ayak kesildiği

Sen gönlünü yukarıya bil

Bir dağ nasıl söylerse öyle söyle
Bir dağ nasıl inilerse başla öyle

Ey zarif sen de ata yoluna meylettin
Korkarım binbir belaya dayanmaz sıkletin

KABUL

Eski şairliklerim gitti gözümden
Gayridir başka bir hal kuşanıyorum

Azık yoldaş olmaz haydi geç toklukları
Az'la doymak yapdeş insan zamanlarını

Davran bre çocuk nice kamçıdan geç
Var bak silken nice altın döker kanın

At al at bin at kuşan da ciğerin koş
Davran bre çocuk doyma ilk sulardan

Hehey gözüm hehey gözyaş odsuz kaldın
Nice hançer dürdün sabır balyaladın

Göğsümde bir küçücük derya buldum
Kabına sığmaz bir ceylan yoldaşım

Eteğini toplamış bir sevgili düştü kumsala
Ufacık kuru dudaklarında bir hasret sayhası

De zarif inle. Ta ki huzra vardın
Nice yıl isyan durdun gurbet kaldın

KAYIT

Korku salardı inceliğin acıman tevazun
Dünya ve insan çıkmazlarına yumuşak bakışın

Nur sarnıçları ballar koydun çöllere ruh eşiklerine
Senden kaynıyordu yine sana kapılıyor ırmakların

Yamalı ve tertemiz elbiselerim olunca
Her gece mutlak uyanıp adını anınca

Birgün elbette sofraya birlikte çökeriz
Sen değ gibi kurul ben zerre bir yer tutayım

Sura vardıkça gövdelendim soyundum aşk duasına
Atılıyorum sırlarına açılıyor hücrelerim

Menzili çoktan geçtim ün saldı kayboluşum
Kendi kuytumda çalkıyor şerbetini ağzım

KAPLANLIK

Bir duvarı sürüyor saçların bir hayvan parıltısı var gözlerinde
Binbir kement sardırıyor boynuma açık açık cinsini parlatışın

Bırak gamzelerin aksın odalarım
Kapı vuruşlarım eve zindan oluşlarım

Şimdi bir aşk sayhası salacağım havalara
Derler ki bu adam isyan basıyor damarlara

1958 EKİMİNDE

Sopalar taşlar avtüfekleri
Ve içi içine sıkışmış bir toplu tabanca

Belinden orta etinden
Cılız çelimsiz bir elden
Toprağa çekmekteydiler köyün bütün erkeğini

Sebebi iki kalabalığı birbirne tutuyor gözlerin
Gamzen için ne kanlar bağılıyor
Delikanlılar uyuyamıyorlar yataklarında

Bedenler
Toprak ve deniz ve kıyı ve dalga gibi
Birbirine çarpa çarpa

Düzgün kurşun girişleri hafif morarak etiğine
yutuşlar
Saçaklı kurşun çıkışları et ve kan parçalarıyla
kusuşlar
Delikler ezik çöküntüler
Yırtıklar alıp açılarak
Dantel perdeli camda kayan gölgen için
Ne kanlar akıttılar toprağa

Kalabalık bir kadının ortasında duruyor
Rüzgar yüzünün tabakalarını açıyor

Binbir renk ve işleme donanımlı başı
Ve.Gözyaşı çanağı şimdi kafatasları

Ağlayan erkekler. - dayıoğulları emmoğulları halaoğulları
Kurumuş çatlamış elmacık kemikleri
O ayazda o güneşte incecik hassas tenleri

Bu kez kırk yaşındaki gelinin kocası
Yatağını boşaltıp toz toprak içine devrilen

Ne gürültüyle ne haykırarak ne de kahkahayla
Ne son,solukta öç öğütleyerek
Ne de kadınım arkamdan gel diyerek
Ne yarı ne yaranı görerek gözü
Bir karnağrısına uğramış gibi
Kıvranıp büzülüp ölüm korkusunu giyip iğrençlenerek
Ölürken
Başucundaydılar yaralarından beter bir bağırtı
Koparan karısı.Erkekler hısımlar
Kalplerini daraltan can veriş ölümleri
İncecik gergin yırtabilir yürekleri

Bütün evrene
Eğilip yanaklarından baktılar gelinin

Şimdi çarpılır köyün ağzı
 Bir yabancı saçı taradı ev
 Şimdi köyde cami bile gurbet olur
 Ayrılıp iki yana hızlanmaya başladı mı şunlar:

evler toprak kapı köpekleri bile ağaçlar bahçe çitleri
 Yanan ateşin dumanı da
 İki yana geçip karşı karşıya hasımlanıyor
 Köpeğin yanında adam adamın yanında duvarlar pusu
 kayaları.Kayaların yanında bacı ana kasları baldırları
 çocuk şeyleri hınçlar ve beddualar
 çaylar
 Dereden gıcırtilarla insan boğar buz kristalli sular
 Buz gibi anlarda boğuşur hasımlar
 Yün yorganın sıcaklığı vurdukça düşte
 Şehvete serililir ya kan çıkarmaya
 Ve hergün havada bir asap bozukluğu ve olanlara
 Tabiatla bir uyma zorluğu kuşlar ötemez gibi

Uzun vadiler düzlükler aşarken büyümesi durur ağaçların
 Sesi insan öldürmeye giden kurşunların

Ve susunca
 Kama düşüşü bir zaman başlar
 Kalb ete ve ruha aynı anda açılır
 Cine ve meleğe
 Zulme ve hilme

Zaman ağlayan kadınların
 Zaman kendi pervasız korkularını yaşayamadan
 Ölümü en keskinile bile virajlarda bile izleyerek

Ve kana çobanlık eder çocuklar
 Seyirtirilir ki kopar düğmeleri uçuşur mintanları

Güzel başın
 Mermer akmalı yanyarın
 Güzel adalen

ellerin ne maharetler edindi
 asla maymun değildin
 topraktan geldin nice sırlardan geldin

- Kanındaki masallar destanlar masal harpleri
 Yoldaşın melekler
 Herbir yanın imparatorluk emanetleri iken
 Tüm bunlar öfkenin şimdi -

Ayağı altında çiğnedi kan hesabı sormayı
 Vurmaya gidiyor yine de o ve o
 Bakabilirliğe açılan ve gözlere bakan

Ağlayan dudakların
Gergin pürüzsüz güzel kana ve güzel şehvete çeke

BİR SAHİL YOKLAMASI

Bir kaç balıkçı belirdi
Başları kollarının üzerine eğilmiş
Dinler gibi oltalarıyla balık dilini

Martı kendiyle halkalanır:
haydi ana
sen karadan
ben kumsaldan

Sen bulgur çuvalından peynir ceresinden
nice yufka ekmeği küleekten
kış yemişini şireyi tahta sandıktan
aç misafir sofralarını nişe kokularıyla
Çamaşırı bakır leğenlerde dengele
taş mutfaklarda
arınırken odun ateşiyle ısınan sağlam sularda

Ben
birden
kıyıya çekilmiş sığ sularda
taşlarda çırpınan kofana

Bir kaç balıkçı daha belirdi
Gözleri ellerinin üzerinde siperlenmiş
Nöbetini bekler gibi kaderin

İKİNCİ AYNA

Korkup kaçarken çıktı benden
Bir çeşit hayvan nereye dönsem o

Kış olmadı duymadım hiç bir kar
Tendeki papatyaların tutunduğunu

Komşuda bir çocuk daha ağlıyor
Gözyaşı akışı neden var bilseydim

Ve dost yok karşımda daha da çevrildin
Küçülüp yürümek isterim karıncalarla

Bir çeşit sevdam var
Bir çeşit yalnızım kapıda

Yaradana giden yoldadır her ruh
Çocuklar gibi sevmese de kalpler

. şapka bisiklet beyaz sarı
. kırbaçlanan gülüş zalim ağzı

Bir gıybete kapanıyor akıllar
Bizde ruh gencini ihtiyar ederler

Aşabilsem boğulmalarını ömrümün
Bir çocuk havliyle geçsem sevgisiz ıssızları

Yüzün çepesine koştur beni
İsyen eşğim toprak kayıyor içim

SEMPATİ

Kuşlar uçarlar uçarlar
İnsanlar vardı sanır

Toprak dünyası döner oysa döner de
Gagalarının önüne getirir yuvalarını onların

Kuyular sularını yükseltir
Çöllerden sızıp gelen geyik ağızlarına

Her nasip için ayrı ayrı
Rahmet şekillenir

GÜNEŞ İNİP SUYA DOKUN

Birara neydi o bulutlar
Somurtkan dudakları yere sarkan

Arkasında deniz alev alan adam
Çehrem sarsılıyor bakmaktan

Güneş inip suya dokun
Nehre yaslanıp başaşağı koşan bir yaşlı ağaç ol

AYNA

Ve gözüm eşyamda değil
Yorulduğum maddemden
Ta ki dünya bitti
Köşk kurdum sakın oldum

Dehlizsiz ve tabakasız
Kör bir hayvan gibi
Rızkına etiyle yanaşan
Karanlık birevDir gövdem

Güneşte asla karanlık yoktur dediler
Ve onlar yoluna cihet ettim vatan tuttum

Büyük yeni bir hayat bildim
Yeni yeni bildim yoksa ölüyordu bir şey
Bir insan binası yıkılıyordu durmadan

MENZİLLER

Sözün ve yolun başçeşmesi ruhumun
Canım içre sevinç verir sözlerin

Baktığın dağların düşüncesi bile ağlatır beni
Hür olurum buyruklarını bir bir donansam sultanım.

Aşkın bin gözlü devasa bir baş imiş
Yur herbirini uykulardan sohbetin

Dinlen ey Zarif bilatedbir çok söz açtın
Bu kırık akılla ne cürettir yaptığın

MUNTAZAM

Seni kamçılardan çıkardım
Tevbelerle başladı rahmet vuruşları
İnsan ağlar oldun yürekli göğüsler kurdun
Sesimi işkencelerden alırdın
Elimin altına dökerdin etlerini

Hızlı varışlara bile hazırım daha
Dayanırdı yelken bezleri saf saf insan enginlikleri
Bir geçmiş zaman kalkanı indi
Çınar ağaçlarından sahil sularına

Kalbim kalkıp indi gemilerden
Çok tarandım başka saçlar tarandım sokaklarda
Kabris kamburu çıkardı yıllar
Ve bir tek çıban çıkaran yoktu sancılarla

Habire vuran rüzgar
Kabirlerde su yollarında
Dehlizlerde
İç çekmeler
Sızlanmalar fısıltılar
Ne zora çekiyor zaman ki bildiler farkettim
Götürüp
Kelimeleri başka bir semte attılar beni

Üzgün melal içre ve aşık
Yürüdüğüm deniz sahillerindeyim
Yakın sabahlarda öğlelerde ve daha
Üç parıltısında günün
Devlerimi güreştirmek işim
üstüm başım heykel kırıkları

KANAT KAPARKEN

Kalıcı keser hammaddesi insan sahrası
Keser düzeltir ve yoluna verir
Upuzun yakıcı dili eski enli kelimelerin
İncelip ağırlaşarak çelik
İnce uçlarına doğru
Akıl almaz hızlanışlarla
Arka arkaya varışlarla
Yanağını yere koyup ağılıyan insanın kalbine yayılır

Karşı koyanı batırır basar geçer
Ne sağlam bırakır ne gelecek bırakır

Keser kılıç ağaç dalında asılıyken bile
Kabzadan alır rüzgarını
At biner gibi oturur et kemik içine

Kalbimiz iki parmağın arasında olana
Yöneldik kapısına
Safkan
Mahcub ve müştak

Kan Ve Toprak İçinde Yatırma Bizi

BABA

Yaklaşan seherle sözlüsün. Bir zamanlar
Dağ Taş ve toz toprak karlı yollar
Ve buzullar arasında çağlayan sular da
Aracıydın ekmeğine sevgili eşlerinin ve çocuklarının

Evet barışlasın bütün zamanlar
Dar sessizliğe bu dağlar

Bir yamaç kaymasını omuzlarsın yıllarla
Biz ne gülücükler biliriz senden
Ne rahmetler açıldı senden bize

HAZİRAN

/ Kim ölüyor hayvanların
Kızışarak daraldığı zamanda
Bir pazu marazında yıkılmadı o kollar
Güç istifi kanın
Saklanmış kadınlıkların
Ve kız kaleleri
Ehli hicablarca saklı
Muhasaralanmış önlerine perdeler akmış
Atmacalar
Gezgin kuşlar
Yeni çığlıklar yepyeni
Hücum sesleri
Hangisi
Daha önde belirsiz buyruk mu ermi
Dayanamayıp çöken duvarlardan
Gerilip yırtılan kaslardan en çok çocuk
davetleri
O av etleri rahleler sandukalar
Karanlıkla katılan nöbetçi baskıncı silüetleri

Ve açın güller bir sabah daha açın
 Bakın Tanrı konuğu insanlar bütün türleriyle
 Şu bizim yeryüzünde
 Toprakta gel! gel! nöbetleri

/ DÜNYADAN GİTTİ BİR AKÇESİ BULUNMADI

BÖYLE TECRİT ÜZRE GİTTİ /

Ki ne ne zaman bulandı sularda :çoğalan
 Yıkan yüzler azgın yüzler

Seni ehli kaplan bir adın kırbaç bir adın kaplan
 Nam vermek için doğruldun
 Anından öpsünler için bir vuruşta yıkıldın

Suyu biz böyle geçeriz
 Bizi afet sanırlar

NACAR

Bir kaç beyit şiir..dedem bırakmış
 Bir derviş nacarmış
 Çelik bileli uçlar yontu kalemleri
 Gibi dizlerinin üstünde elleri
 Edebli
 Hudutsuz bir noktanını içinde kalp sesleri

Dedem nacardı evet nacardı
 Rahleler genç damlar açardı
 Kapılarına buğday başakları
 İnce ince nefesle zikir demetleriyle dam
 direklerine
 İşlerdi ebe sağdıç kirve ahiretlik adları

Sarıklar dizili rüyalar memleket işi
 Kendi içlerine bakar mahalleli
 Koşarken anne eteklerinde gülerken
 Bolluk ve genişlik derinlik denizine kapılanır
 çocuk

Saklanmazız zulümlere
 Erkekçe
 Tayfası biziz tarlamızın.
 At ettik emeklerimizi komşu köyün derdine

Vurgun dursun sehpalar
İdamlar kalsın

Rahmetinden baygınım hastayım bakışlarına
Et tırpanları başlamış bir uzun ara
Genç kalplerde hasret çırası
Ağıt ağıta kervansaray harabeleri
Eski su yolları
Kışlalar
İçleri buz sarkar eski kitapsaraylar
Sandıklarda toz toprağa belenmiş dedemin
Soluk soluga rutubet içer kitapları

Bulutlardan geçerek dağ uçlarından sevgilerden
Yükselir cesetler
Şişi ve morluklar içinde kocaman ölüm delikleriyle
Bulutlardan
Geçerek dağ uçlarından
Sevgilerden

Deprem dalga kabartıyor
Dalga
Katleden elimi elimle dinlendiriyor

Bir taş yağmuru gibi geliyor
İşte şimdi geliyor

Abdulhamitten başlalayalım: çok ince derin bir
devdi
Saklanmaya ey çocuk o duvarlar dokunduğun
duvarlar
Nice bezirgan saldı saadet yolları
Benimle
Şu suyun yaylasına yüksel
İşte içindeyiz devin
Elimizde ölçüler

Şimdi darda sıkıntılı uzaklıklarda
Başlar sorular dikkatle üzerimize eğilmiş çiçekli
dallar
Ey evin neş'esi ey vin soylu gelini sor haydi

Başka bir kalbe başlıyor denizin çocukları
Kumsalda yemiş kabukları
Açıkca belli ayak izleri empozeler
Tesbih gibi gidip dönsün de deniz
Canlı sırtında olalım okyanusun

Şimdi varıyoruz
Bizim eller aydınlığı peydahlıyor oraya
Bataklık tabımız alev alıyor yüzyılların birikintisinden

O'raya
Anamız babamız
Döşenmişiz yollarına

SEVEMEDİK MÜZELERİ

Saray illerine yürüdüm her hana asılmış resmim
Kapılarda biliniyorum adım ünleniyor çinilerde
Kadınlar geçiyor omuzlarında gözyaşı bezleriyle
Görünen ne !duvar yüzlerinde kemer taşlarda
İnen çıkan vinçler kayan ışıklar künkler
Toprağı bombalayan bent suları rüzgarlı yeleler
Derviş ayakların altında boy boy padişah bebeler
Güreş tutan vezirler ve bunlar körükeller
Ve incecik perçemler sanki çekme gözler
Meğer bir şehzade kılıç dönemeçlerinden geçiyor

Fenerler ki yakılıyor boşalıyor akşamı şehrin
Odalar dolusu çocuklar okşanmak için bekliyor
Son yağları bitiriyor fitiller
Yaşlı saray eşyaları yalnızlıktan eskiyor
Koşumlu iri atlar sert kaslar o eski soluklar
Nefes nefese kışnemeler yatak odalarına dalıyor
Ağır atlar örtülere
Çarpıyor çarpıyor

Saray içinde. Hayret içinde
Kristaller. Mahzene sızmış fısıltılarda
Eski hayatlar yaşıyor hala ve kapalı
Dudak ısırılmış gibi iç odalara bakan kapılar

Soruyoruz kiraz dudaklı kızlar durdurup kır hayvanlarını
Hangisi sahte bu geçen dakikalardan
Hangisi hakl

Müzelerden yoruldun ama
Sen nakışlara dokun deli çehreli çocuk
Az bir yolun kalır nakkaşlara
Bir şehzade başı kesilir ve atılır
Dipdiri sürgünler verir saray gövdesi atlılara
Daluçları cönklere tenler Dicleye ve çöllere
Kutsal beyitlere bir menzil yol kılar

Sen sevgileri göğüsle ve ne olur anla.

GÜL SUYU

Hızla yol alan dünyanın sıcakıdır başımda
Geriye kalan hayattır yoran

Aklınla yapayalnız başbaşa
Nice alevli geceler geçtin

Toprağı yaymış ev sermiş üstüne. Nerde o bayrak arayan
Kurt kancaları ancak bir odadan ötekine sarka

Kadınlar ki çocuğu gezgin gibi dolanır
Aydınlık bir mağarada kalınır akşamları

Hızla sular aktı üzerimizden
Ayaktayız ama ya bu kurşun damlaları

Küçücük bir kurt oydu can evimizi
Taş gibi ağırlaştık gözümüze indirdik tenteleri

Dedeler neneler yaşlı denizlerde
Gittiler güneşin şavkına , soyunup sahile yorgun dertleri
De hazırlanalım kahramanlık gün doğmadan kalkmakta
Bu çocuklarla yolumuz ilelebet Allahla yürekleri

Ey Zarif yine başını örtüden çıkardın
Çok bal döktün yine yaktın gemileri

KORKU VE YAKARIŞ

Yüklenip geliyor gökyüzü evimizden yeryüzümüze
Dilimize onur veren kelime

Güzel ticaret ettik
Çölü okuyabiliyoruz deveyi çözebiliyoruz

/ Delicesine yalnızlıktan yana reyi
 Eller berrak ve dolu
 Arındı soyu kurudu kinlerin sanki
 Vuruyordu son bahtsız atılışında
 Köpeklere yaslanarak bir avluda
 Ve ayaklarının altında
 Her kiminse doğranmış saç örgüleri /

Ve şimdi adam ey çocuk
 Eline bir dudak inziva al göster onlara
 Belgele sevişebildiğini aklın
 Kuşların o hızlı oluş adına
 Çalılardan uçurduğu baharla
 Uzaktan kur düşleri ve başla binmeye
 Gemiler gibi gelen günlere

Ve özenle seçilen söylenen kulaklara
 Yeni yeni hecelediğin tattığın
 / İyice düşün ilk kez kim duyuyordu ayetleri /
 Hatta o ısılı ve tamam edilmiş kelimeler yardımıyla

Nerdesin ne suçun var anlarsın
 Gibi dostettiğin paha gerçek paha
 Bilinir ki yolluyor yiyeceklerini senin katına

Sen çil çektirilen
 Verdikçe alan kelime
 Susuzluktan kalma bir sarhoş ağzın
 Salt ona adımların
 Yalpa yok elatışında boyuna sürdüğün o
 Ve hadi artık. Konuş
 Nasıl buldun yolunu
 Ki akıyor her gece ruhun bütün gücü
 Bir firdönüyü saklıyor eşyalar
 Sen ıssız tekbaşına ve mağrur
 Batıyorken yatağında

Nasıl da ateş sıcak içova nabzı
 Zamanlar indirir kaldırır limanları
 Sanki bir kuş ağzı bir kadın ağzı
 Su başlarında sel yollarında hayatın
 Kuğu kanatları beyaz soluk alışları

/ Derken rahimlere kapandın
 Dirilik harflerle çalkalandı
 Boşaldı boş çanaklarına kavganın /

Kaynak yeniden yumulu parmaklarını açıyor
 Biziz şimdi görünen artık salındayız aşkın
 Yüz yüze koyulduğumuz sır vakti: Olgun ve hazır

Yine uyandım
Sabah
Yine büyük

İsmimle ancak
Aynı sarnıçta düş ve gerçek
Alıp veren sakınan etim
Soluduğum bakış
Can levham duvarlarım senin

Bana giysi verdin
Öyle biliyorum giyinmeyi
Beni doyurdun
Böyle biliyorum doymayı
Ve sayıyorum kimse yok
Öyle böyle bir doğa
Yalnız beni götürüyor kıyamete
Görüyorum ki farkediyor
Gülümserken korkuyorum

Elime açılıyor yüzün
Duyuyorum buzlar gibi

Sensin bana
Sanki kendimden bana
içimden tüten

Sensin doğduğum sabahları
Işıklarına uzandığım başları
Dünyaya bırakan

Sensin güden
Kanımın düşüncesini

Sen ince şavk toplam zaman saf hayat
Tek diri

Sensin yüzen geceye
Yeryüzü

Sen ayrılmadın hiç
Evimizden

Uyudum yine
Gece
Yine geniş

ŞAKKUL - ARZ

Bin desi derinlikte delik bir kalp
 Uzanır ağız
 Siyasal bir avuç hava ister

Benimle fazla yakınlık kurdun
 Çiçeğim
 Köklerim ateş saplarım zehir
 Yağmur sularıyla izler edinmiş tenin
 Benimle çok hayal kurdun artık yaklaş
 İpil ipil miyop bakışın bir kanakışı
 Bu su sarnıcından başla
 Sana verildi emanetim ateşim zehrim
 Benimle çok put kır çiçeğim

Edisyonkritik
 Bir ses
 Bin desi derinlik yer dolması ağırlık
 Havagazından uzanır ağzın
 Siyasal bir ton özgürlük ister

Arz gittikçe benim ve onun
 Karşılıklı
 Bileyli
 Havada
 Palalarımız
 Hamlesi yaman ilkin bir defne dalı

Detant
 Hadi ordan - ardından
 Sam füzeleri

Hilesi hayatı olmuş gördüm ki
 Anam babam kemirilmiş
 Çorbama kireç ekilmiş

Hamlem zarif
 Vuruşum hayat
 Hilem tay
 Kaçıp dönüşüm şiir

Arz gitgide benim
 Muharremde temeli atılır göveyliğimin

YÜZLERİN İNCE LİFİNDE KORKU

İlk teksif harbin kazdığı çukurlara
 Adım başında göğsü parçalanmış gözleri hâlâ canlı bir ceset
 Enerji geliyor elektrik kaynıyor sulardan

Toprak insan
Karmaşık soru bir çabuk cevap

Kimbilir nasıl çikilotalarını yarıda bırakacaklar
İki ucundan da elleri ısırmış
Bütün kan rezervleri boşalmış damarlar
Yalnız kalmış

Şimdi koşacak meydanları kim
Asırlardır söylenen bir isyan susacak nasıl
Kendini ara bul getir şiddetle kucaklaşalım
Dudağımın altına koy adını
Uluslararası çınlayalım çölden ormandan
Uçurum başlarından kumsallardan
Adımıza hazırlanmış bir mesaj olmalı
Ağzını aç ağzını kapa
Gözünü aç
Toprağa bak
Bir de insana

Hayat enerjilerinin sokağımızda koştuğu bir mahalledeyiz
Evimizden el etek çekilmiş
Durmuş insan çok akıllanmışsa eşya
Deniz bu sancıyla kabuk bağlayacak çalkalanarak

Halkın yaşamak marşını dinle
Kafiyeleri dünyanın o son ilerleme kitabı
Alınlarında ise saçlarına yakın bir iz
Cemaatin ayakları biçiminde
Ondört asır önce gergeflenmiş
Halılar kilimler renginde hasır mühürler

Nasıl kullanırlar yüzlerinin ince liflerini böcekler
Sanki bunlar
Toprağın başında duran insanlar
Binlerce ayıyı birarada görmüşler

Dehşet an meselesi
Tuzağa ramak kalmış
Ahret kıl payı

Şimdi yüzlerin ince lifleri kımıldıyor
İşte bir memnunluk tümseği
Sonra bunun süreği ve zaman geldi
Korkulu bir mutluluk tırmanıyor
İklimleri

ANLAŞILMASI GÜÇ BİR İNSANLIK

Başlarlar uykuda uyanmaya karşı dağlara bakmaya
 Şehir canlarına okumuş alınlarına bir kara vurmuş
 Daha çocukturlar ve anlarlar havanın yumuşamadığını
 Babaların bayramlarda evin arka odalarına kapanıp

İlkin camları açıp
 Bir dilim ekmeğe baktığını
 Daha da anlarlar
 Ailecek gecelere doğru tırmandıklarını zamanı
 Sanki gün geçtikçe düşünceleri kocamanlaşmaktan
 Anne yine birdenbire şiş ve sağa sola yalpalayarak koşmaktadır

Nasıl başlarlar anlamaya:
 Acaba kalkınca pencereye yaslanan çocuk
 Hareketi içine kapılır ırmakların

Bu elini sımsıkı tutan babandır
 Hayata tümsekleri sarsmadan geçmesini tenbihler
 Çocuk bu yumuşak sesin üzerine boylu boyunca uzanır
 Hafifçe kısılmış sesi
 Dikkatli ve kaçırmamaya çalışmaktadır

Fakat yıllar çoktan uzaklaştı
 Boş tarlaların susuz ağızları göründü
 Ve şehir
 Yeniden arabalar insanlar
 Kornalar büyük ve kalın
 Su torbasının içindeki canı ürkütüyor
 Baba dalgın ama geçişleri anlıyor
 Ve denebilir ki
 Orada çarpıntıların arasında
 Açıp ellerini ışıklı sabahlara
 Yemek saati ne de
 Başının üzerine uçaklar asılı
 Bir Afgan köyü saati

Biliyorum hakkımız yok kalplerine
 Öyle uzaktık hiç ağlamamış seslerinden

SEVİNÇ ÇAĞINA DOĞRU

Mezarışerif bir Afgan şehridir el atılmaz
 Bir nur çadırı oturur ve aklın
 Eli yorgundur civarlarında
 Rus gözü kapanır açılmaz
 Silhlar geceden paslanır

Mezarışerif mezarışerif
 Sesimizi bağışlarsan atlar senin olur

Genç adamların ağızları dua kovanı
 Ve uzak kardeşlerin toztoprak yırtık ve sarhoş
 Bir önceki günlerden mezeler artmış sofralarda durur
 Elbiselerin beyaz gömleğin
 Mor ayakkabıların
 Biraz mahmurluğun katran ısılarından geçirilerek
 bedene bağlandığını düğmelerin kuşakların
 belkayışlarının bağcıkların yakaların
 Hınçla çeşitli hınçlarla çekiştirildiği
 Ve evet kalkılıp bakıldığı zaman
 Camilerin yıkık bir merdiven gibi ayaklara takıldığı
 O uzak karşelerin toztoprak yıkık ve sarhoş
 Çünkü bunlar sevdiğin bir canlanmış
 Beklediğin bir ilkbahar sancağı değil...

Mezarışerif bir Afgan şehridir
 Düşman herşeye dokunur ona dokunamaz
 Türbenin yanından geçiyoruz elimiz eğik
 Bir an kırık bir bakış fazla bakılmaz gerçeğine
 Durup dokunuyoruz çinilerine. Hissimiz acı

Hicret insanlarıyla bir odada oturduk
 Kardeşim Rasim ağlamayalım dedi
 Çünkü onlar daha kavi
 İşte heyecan dolu bir farsça
 Anlamı uçaklar bombalar farkedilmez ağaçlar kuşlar
 Mücahit kaya toprak sarınmış
 Şimdi Rus başını zırhlısından çıkaracak
 Yürekli bir farsça tam alnından vuracak

Bir özbek biliğimizden kavırıyor
 - Mezarışerif kendine kafir ynştırmaz
 Bize görünmez ama orda
 Rus bakar her şeyi asker görür

ZAHMET VAKTİ

Yaşamak bir sokak lambası gibi
 Bir gece evden atılmış bir çocuk sanki
 Tek bir damla tek bir ses gibi
 Aklıma düşüyor

Artık delirir koşar şimşeklerim
 Yaşamak bu nadir ve gevşek
 Hayır bugün hiçbir kimseyi alkışlamıyorum
 Ve onların dikilip içi yumurta çürüğü kokan
 kristal fanuslarına bakadurdukları gibi bakıp durmuyorum

Ve bazı bey alıkların dediği gibi
Sadece yürek arılığını arı bulmuyorum

Düşünün
Tohumlar ekilir
Yağmurlar başlar
O zaman filizler bir karış boyu yükselmiştir
Köylü davalarını alır götürür sürer üstüne
Başak dediğimiz rahmet ondan sonra fışkırır
Esas ondan sonra gövdelenir

Görmezik / gördürler
Davarın yedim doydu sandığı
Bir dalgınlık

- çünkü benden bir kahramanlık kalacak
çünkü besmeleyle başladı
çünkü desturla tuttuk ne tuttuksa
çünkü imanla çok şeylere çağrıldık gözümüz
dağlarda kaldı eşya geride kaldı
dünya arkada bırakıldı

bir diş gibi ayrıldık çenemizden
dil çağı kapandı göz bağı koptu
bir tövbe sancağı açıldı bir zevk süreci değil
çünkü bütün o zamanlar toptan kullanılmış oldu

içinde zalimlerin asılma sahneleri
içinde kan akıtanların kanlarının seli
içinde mahzun edenlerin gözyaşı nehirleri
çünkü tövbe edildi izin verildi besmeleyle başlandı

sevgilinin elinde dertler hoş
bilene/çamur çamur olarak
tekme tekme olarak
ongündür ve kırık gündür daha
aç acına ayakta aç durmak olarak kaydedildi
sevgilinin elinden bağış ve kefarete olarak
bilindi
kabul edildi
razı olundu
ağlanmadı
peki ekmek istenmedi mi istendi tapınmaya
bedensel güç olarak

yalvarılmadı HİÇKİM
SE
YE

ağlanmadı
razı olundu kabul edildi öpüp başa kondu
ve çünkü tövbe edildi
bir tövbe sancağı açıldı bir zevk süreci devrildi

bir isyan kazanı devrilmedi
 itiraz isyan akmadı
 bir tövbe sancağı açıldı
 çünkü bütün zamanlar toptan kullanıldı
 içinde zalimlerin asılma sahneleri
 içinde kan akıtanların kanlarının seli
 içinde mahzun edenlerin gözyaşı nehirleri
 çünkü tövbe edildi tövbe edildi

ağıt güzel vakitlerindedir
 estağfirullaaaaallah ve işte böyle uzatarak
 kalbim aç
 etim yanık
 dünya diz çöktüğüm yer kadardır, dizimin yanınıda bir diz
 dizimin yanınıda bir diz sağdan bir iki üç
 dört beş altı yedi soldan bir iki üç
 dört beş altı yedi
 bir sana bir sana... avucunu aç avucunu kapa
 dilini tut aklını kravatın gibi çözat
 şimdi bir damla gözyaşı bir iri yakut

İSTEYEREK..

Karşı dağdan meleyen canım
 Günler nasıl homurdanıyor başımızda
 Elini uzatıp baktın mı yas var komşular ülkesinde
 Bülbül neden kenetlenmiş sorman oldu mu hiç
 İskeleti havlar mı bir insanın.gördüm
 Karşı dağdan meleyen canım

Evin görünmeyen elleri
 Yağmur yanaklarında gözyaşı taneleri
 Ard arda gidenler can pareleri erkek kardeşleri
 Evde kızlar kimsenin görmediği kızlar
 Ateş gibi üylfetleri
 Dağlamış serin taşları bakraçları

Anaları bilinmez bir köşede
 Bir nağra gibi. Hayatın başında
 Tozut koyun yünlerini hallaçla zamanı hallaçla
 Bir kapalı ağzın var.sanki susar çağın ünlü marşlarını

Yüklükten bana bir yorgan çıkardılar
 Üstü mavi papatyalar
 Bir dehlizden geçirip zirveye döşek attılar
 Taradılar uykumun saatlerce uzun saçlarını

Şimdi sırtım sağlam
 Karşımda hamle yatakları. Bir elimde kılınç bir

elimde zafer duaları

BAŞIM EĞİK DİLİM KAPALI GÖZLER KANÇANAĞI ANLAMINDA

Asrımızın zarif düşünceli gençlerinden biri
Kederli elini
Temiz alnına koyarken fikretmek için
Çocukların susması
Kuşların ve kedilerin uzaklaşması
Haritaların üzerine bezlerin atılması
Lambaların kısılması
Kadınların bir vakit konuşmadan
Yaşaması gerekebilir
Ve açılır görüntümüz sahnemiz
Her gün bir miktar kros boksit asit
Ve arenamız
Dokuzyüz milyon müslüman rüyalarını
hatırlamadan uyanabilir

Baş efendimiz
Görüntümüz
Sahnemiz
Perdemiz

Eğer dualanmasaydı sesimiz
Eğer yaradandan o güzel ağız
Açık ve seçik
Dilemseydi demeseydi

"Allah
Sesinizi
Mağrıbtan Maşrıka Kadar Duyursun"
Düşünmezdim üzerinde
Binmezdim deli deli koşan küheylan

Bildim Sensin Sen Sen
Diri Diri Şahım
Diri Şahım Diri Diri
Dirilt Alemi Alemi Alemi Alemi

Çünkü dokuzyüz milyon müslüman rüyalarını
hatırlamadan uyanmıştır
Bunların üzerine ezan
Ucu sancılar vuran
Bir kırbaç olmalıydı
Her duyan
Bağrını açmalıydı, akan kanı da sevdayı da
yorumlamaya almalıydı

Hayır dokuzyüz
Milyon müslüman
Tarihin hülyalarından vazgeçmiş olabilir AMA
BEN

Elim dizlerime Vur Kalk
Müslümanlar uyanın Eller Dizlere Vur Kalk
Yumruklar dizlere vur vur
AMA BEN Ama ben Ama ben

Korku gerek tenlere etim kalbur
Deşer bakışın kıyar da kıyar

Korku gerek reca gerek
Yanlış anlaşılmiş olabilir
Sesini duyuyorum kendimin / kelimeler kendinden
emin değil

Yanlış anlaşılmişda olabilir
Aklım başımda mı! Değil

Ve sesimi duyuyorum
Kaburgalarımın gelip artık kavuşamadıkları iniltiden
- Kulun korktuk şerrinden
Ağzımız yerlerde kaldı gerçek dilimizden akmadı
Kuldan korkarken gel zaman git zaman
Bir hayat ki haşa korkmadan yaradandan
Ama elbet ruhumun vazgeçilmez akışı baş
çarptığım kayalıklar
Irmaklarımın altından akan ırmak
Sandal safaları marmara toprakları
Ama söyle olmuşsa yüzüme karşı söyle neyi inkar ettim
Dilediğim en güzel hayat
Çöplerin içinde rüya aradım
Düştümse eğer sana bakarken düştüm

Sen dinç zaman
İşte kuluçkan
Bereketle taşan yağ küpleri gibi
Parmaklardan akan çeşme gibi

İşte sinem kalabalık ve kendine zinde
Kullardan pervasız nesillerden biri

Aha Şeyhefendim aha yüreğim
Göz kapanır akıl susar susar akıl
İtersen haydi haydi haydi
Yeryüzünün bütün gümbürtülerini çağır

Çehrenden o azgın maskeyi dök
O evleri kedere boğ
Nasıl olsa her kucaklandığın dalgada
Bir gemi kadavrası gibi ikiyüz yıl parçalandın

Mahşerinde uyanacaksın
Ağzının

Korkuyorum o nedenle
Başım eğik
Dilim kapalı

YILDIZLAR ÜSTLERİNDE

Orda şehitler Afgan
Derler ki gel iman amağanıyla boyan

Kan sancağı
Cennet sedirlerinin basamağı

Yanlarında savaş atlarının cezbesi
Herbiri islam ocaklarının gözbebeği

Fidan gibi
Demir yapılı çocuklar şehit fideliği

Serinliği koşuyor nehirlerinin cennet
Bildikleri yalnız emret!emret!

Bir dalga ki
okyanus yavrusu

bir dalga
bedir'den besli

mübarek kalblerinde
fatma ve meral isimleri

bir uçlarından yaktılar mı
kağıt gibi tanklar

elbet şehitler
kırmızı ışıklar çelik ışıklar

bu renkler bu renkler
kaslar kayalar çalınmış gibi

dil uçlarında ünlü ruhlar
analar dualar dualar

Bir gül açtı şöyle bir gül çatı: besmele
baskın emri rehber'in emrinde

bu kalkış gece akınına
yatsı geliyor aralarına

menekşe soluklarıyla
önlerinde diz kırıyor gece

yıldızlar üstlerinde
bakışlar kırışırlar dikkat içinde

+ bir omuzun delinmiş
heryana hala dağlar düşüyor

gözkapakların gittikçe ağır
damarlarında sanki bir fil kalabalığı

yanan sıcak ve buğulu ateşleriyle
alıyor gövdeni içine

başında bir mücahit dost nöbette
sanki dünya sanki kainat tehlikede

Orda şehitler Afgan
aşk adı cennet sedirlerinin basamağı

ANLATILMIŞ GÜNLER

Bulutların yeryüzüne doğru saçaklandığı vakitler
Sürüleri doyurmuş
Köylere emin bir gece yaymış
Serin ve ılık evlerin seccadelerinde
Yatsılarıyla neholmuş
Helal kadınlarıyla yukarılara bakıp akan
Huzurlu gürbüz ve yetişkin adamlar gibi
Adamlar gibi duruyorlar silahlarının başlarında

Meşekkate
Adeta ısrarla
Yılmadan
Sabretmektedirler

Biliyoruz
Gördüğümüz resimlerini
Aylardır birlikte yattıkları giysileri
Çok aşılıyorlar

Boyları bosları
Yaşları başları
bakışları renk renk
geniş

adımları iri
solukları sıcak yelpazeler gibi

gözüm görmüş gibi onları
kardeşim gibi gelir haberleri

hele saldırdılar mı
bakılsın gerek
topuklarıyla devirdikleri tank kütleleri

Ne yaman gönülleri
Çöl toprağı gibi yayılı kavruk esrarlı
Yanaklarına
Değer güneş

Ve bastıkları dağ şuradaysa
Ötekinde kıskançlık nöbeti

Hiçkimseden öğrenemzdin
Daha keskin ve böyle emin
Ateş altında
Azık getiren kızkardeşinden
Buhara kelimesini

Bir ok işaretidir Buhara
Varılırken ve varılınca
Gösteren
Daha ikibin kilometre ilerisini

Ve buhara ki
Pirlerin
Asırlar önceki kader sürücülerin
İşte bu günleri anlatıp
Kollarına girip avuttukları şehir

AFGANİSTAN ÇAĞILTISI

Bütün azalarını harbe çağır
Sofran açılsın elin şehit ballarından alsın

Saraylar damlar yeniden kurulsun
Ağaçlar içinden akan nehre
Dalçık günde bin kere ve gecelerde
Omuzbaşlarını denetleyen defterlerden yalnız
sağdaki kalsın

Kalem yazsın yazsın
Küheylan bir aşık ol
Öyle yalvar ki ellerim zahmet balyalasın
Kaslar şehit dalgaları ve haykıran kan

Başlasın vuslat gününü toprağa
Başlasın hatırlatmaya denize kumsalını

Şimdi üzgünüz arkadaş
Yolumuza çıkmayın üzgünüz..

Hava çok hoş denizin tuttuğu yerler derin
- Konuş şimdi zaman hiç geriledi mi
Hava çok hoş kuşların tuttuğu yerler berrak
- Konuş şimdi daveti duydun mu
Bir gece uyandın ki ellerin başaklarda
- Konuş şimdi açık ağzına o gül yaprağı konan
şehidi gördün mü
Çoktan hayretle dondu kaldı bağlar ovalar
- Konuş şimdi bekliyor mu yalın ayak çocukları
ağacında buğday
Hava çok hoş insanın tuttuğu yerler azar azar
Kalbin zengin davetleriyle oynar
Çocuklar o anda çok yakında bakarsın bir aşk sayhasında
Yaslanırlar güzel anaların kollarına
Hava çok hoş başın tuttuğu idrak yanımızda

Adamlarımız yiğit
Kadınlarımız hamarat
Çocuklarımız dolu bilinç harmanı
Köpeklerse sayılı

Elimizde cahiliye dönemi sonrası bir pala
(Kavmiyetçilik etme dedik ucu kırılır)

Kırıldı da
Şimdi severiz türkmeni peştunu
Onarılmış gerilmiş bileylenmiş ve doğramaktan

Isın gökyüzü ısın
Çocukları kavrulmuş kadınları yeniden hamarat
yeniden gebe

Bunlar gübre insan değil
Gömlekler çelik zırh
Öyle bir çalgı çaldılar ki
Seslerin çağırıp koyunlara bile
Koyduğu zehirli gaz rüyaları

Analari şaşkın çocukların
Üç beş yaştakıların
Yüzleri harp yarası
Harp yanığı
Ama öpülmekte okşanmakta yanakları

Hangisi hagsine mübadil
 (Dünya bu olamazdı)
 Hangisi özne hangisi edilmiş gelinmiş bilinmemiş
 Gamzem oyuyor düşüncemi
 Kime eşitim nasıl nerdeyim
 Gamlanmaktayım

Hayır bir tereddüttü geçti
 Fusun bu karadağmağdeni
 İsyan muannit
 Mösyö sevinçli mister memnun ağa yarı tok köylü
 sarı yaprak

Millet üzgün

Hani dengeler kuracaktık
 batının kızıl ulusları bindokuzyüz seksen kölelik
 yapmak istemiyorum

bu kahveniz
 yıldızlarınız şapkanız
 buyrun unutmuş olmalısınız dehanız şerefınız
 buyrun cep feneriniz
 Buyrun boynumuzdaki halkaya tutunun
 Ve semirin

Hani dengeler kuracaktık
 Hani çağdaş uygarlıklardan tutunacaktık
 Hayır batının ulusları kızılarla karışık
 Bin dokuz yüz seksen bay batıya buna şuna
 cennetlik yapmak istemiyorum
 Çevir tarihi çevir
 BindörtüyüzBİR

Bu kafa ne zaman köreldi
 Çalınanlar siren besteleri
 İmdatlarla düşün
 Bu anne asla merhamet dışında
 Gözleri nemli olmamış

Hayır batının ulusları yıl bindokuz yüz seksen değil
 Bindörtüyüz bir
 Fakat beşyüz yetmiş dokuz yıl geçmiş değil
 Ne bir karışıklık var
 Ne bir dev rüya görmüş
 Değil

Kıraç bir yamacı bir ekspres kıymıklıyor gibi
 Tünellere ses asılmış değil
 Elbette bunlar değil
 Yazmaktan çektiğim yalnızlık da değil
 Bahsi kapatalım ve yatalım içinde değil
 Hiç bir şey değil hiç biri değil

Anlatabildik mi arkadaş. Acaba
Körebe bitti duvarı kaldır at

Haydi zemini düzledik alt yapısını kurduk savaşın
Dikil yanıma
Ellerimizde birer çakıl taşı
Onlarla dikilelim karşı karşıya
Yüzlerimizin kefen örtülerini yırtalım baştan başa
Görürsün berrak içi
Derisi yüzülmüş kan gibi yüzlerimizin
Bu harp başka

Kim diyorsa ki batılılarla başımız bir taşta
Celatlarla aynı kaptan yiyiyoruz
Aynı kirli hava
Aynı kafa ayağımızın bodrumunda
Hayır arkadaş bu hesap bambaşka
Ne son aylardayız ne bu son gün
Sanki dünya bir tek kaldırıp vuracağım gürze
gebe
Gözleri yumuşak yüzü yorgun bileği sert toprak
Sanma ki harp derdinden geçtim
Düşünme ki dökceğim kanlar hunhar
Derimin altında ne belalar baygın
Bir devlet taşıyorum başımda
Bu ev bana dayanmaz
Çöker kızılar kuduran inleri dünyanın

Arkadaş
Şimdi yalnız savaş

UYARILAN ŞAİR

Bakımlı parkların görgülü ağaçları
eli yüzü düzgün kibar dalları
Sarı yaprakları günışığını sarınmış bırakmamış
Banklardan her birinde gündüzden kalma bir koku
Bir kedi miyavlar yalnızlık hakkında
elinde bir belgeyle geçer
Yakın denizde bir derinlik kokusu
ve kımıldayan bir ölüm duygusu
Ve deniz
Onun sularda olmayan bir sesle
mendireğin iri kayalarına yalvarışı
Işıklarını takınmış zillerini kapamış son ada vapuru
Haydi ay da sulara kaysın denize yaysın gümüş dantelasını
Bir şair olarak geç karşılarına
Bir de sevgili yavrula kalbinin minicik seslerinden

Yavaş yavaş buğulan
Hafif bir de sarhoşluk özlemiyle kendini
Parktan anladığın dostluğa ver

Bir miktar da elbette ağlamak istersin
Saçın kararmış yakından neşeli insanlar geçmiştir
Haydi toprağa çok de ağla
Ve bir
Başının üstüne uykular çağıran adam

Kendi yamanevinden habersiz dam özleyen adam
Bu şehrin gecesinde bulduğun safiyet şeytandan
Deniz ve vapurlar ay ve ağaçlar ne de kedi
Ne de elin ayakların duyduklarına gerçek
Yerlerinden değil

Şimdi geç bunları geç parkları geç
Hepimizin yırtılır gibi olan ağzına bak

Yazdıkların şiir değilse kalsın
Cennetse sevdan çık dışarı
Solgun ışıklar
Sessiz ağaçlar parklarla
O cümbüş gecesini de tak peşine
Yazdığın şiir değilse bırak bunları kalsın...

ANA OĞUL

Dinç bakan bir çocuk
Ana baba acınma yatak yorgan toprak
Ve ezgilerden elini çekmiş
Şimdi gördüğün resim net
İşte siyah karanlık cife
Ve işte ciğerlerinin üstünden kalksın diye
Parmaklarını kaburgalarına takmış
Bir savaşçı nefes

Dağ ona söyledi arzum şudur
- Gömleğimde uyu
Yanağını tenime koy

Bir savaşçı uyuyor
Biri baskın
Biri şehitlik işinde

Toprak söyledi: Doldum
Tenimde dur! FAKAT

+

Ana bir yangın yeri

Dehşet içinde saçı dağınık
Oysa sevin
Acın kutlu
Kocan oğulların şehit
İşte getiriyorlar onu da

anladın
yaşamakta olan son oğlun

İsli dağların yamacında
Beşon evlik bir köyün kıraç tarlasında
Toprağı bellerken durup
Ağırlaşmış yüzünü
Bakışını
Çok uzaklardaki atlılara çevirdi ana

Geceleriyse
Toprak damın çölünde
Bir aşağı bir yukarı
Dolanırken
Başını değer gibi alçalıp
Teselli gibi geçer bulutlar

Der ayrılığın adı yaman
Oldu kapı komşu malım
Dost bağım

Dizimdeki dermansızlık
Bu yaşın alameti değil

Baka baka kardeşim oldu yıldızlar
Ellerim ışıklı saçlarına değdi yıldızlar

SAVAŞTIĞIMIZ GÜNLER KENDİMİZLE

Başın çok yükseklerde eğil selvi boylu
Eğil bir kez nasıl bir şeysin göreyim

Nasıl liman çocukları zalim
Nağra atarlar gecenin koynuna

Daha başkaları da var
Tabiatlarını mayalarını açıklayan

Ya sen selvi boylum nesisin
Ya ben neyiyim körlüğün

Eğil hakkımızla
Birlikte bağralım içine esirliğin

Ben hırsız olayım kendi malıma ha!
Ben yakalanayım eşkiyama

Gardiyanların değışti başka no'oooldu
Haydi soyun bir kez daha kırbaçlan kendi dallarına

Dağ özlemin sarı bir kanarya oldu
Ötüşsüz uçtu uçamadı kondu konamadı

Akıl ve hikmet emzirirdi mağara
Yarasa doldu. Yüz çarpılır göz kayar

Güneşin tozu yağmuru ateşleri taşları
Gelse gelse elimin vurşma özlemini alsa

Selvi boylu eğil ikiye katlan
Bak şairin yarım şiirin köle kaldı

SAVAŞ HENÜZ BURADA ŞURAMDA

Nerdeyse gece olacak hesap başlayacak
Dertler sancak açacak uykuları basacak

Yine ağır kaldın ve dersin ki adelet olsun
Çıplan bütün katiller boynuna kalsın

Kara kemerleri altında genç kızlar
alınmış neleri varsa ellerinde
Ölüm bir kurtuluş çizgisi
bir sarınmak zihinlerinde

Gökkuşağı altında genç erkekler sanki geç
girmişler hedefe

Akılları bıçak çekiyor
Bir duruyor kanlanmış ağlamış gözü
Diğerinin kalbi üzerinde

Savaşın filizlenen kamaları yavaş savaşça
ellerinde

Savaşan diller kesik kesik konuşuyor ağızlarında

Varıp mola verdikleri bir gerçeklik
Mangal gibi dolu ve ortada
Ceviz ağacı gibi geniş yelpazeli
Gövdesi oyum oyum

Dibinde hastalandıran ağır bir gölge
Az ötede güneşin

Gözalan ışığında
Yılların saçlı zifiri kara
Pırıl pırıl asırlık yılanı

Artık zamandır yanından geçip varacakları
menbaina
O çoktan kabaran insan öfkesinin

Bu kadar yorgun olmamıştılar kapında Tanrım
Lime lime ve üstüste cesetleri

+

Gündüz tanklar geliyor
kızıl
teleskoplarında kısık hayvan gözleri
ellerinde mermiler
hedef toprak dam basit evler

+

Bak şairin yarım kalmasın

isyan etmedi
kabul etmedi
biliyordu yürüyen tam kaldı ölürkün de diri

Eğil selvi boylu kulağına
Bir akıl bir sır vereyim:
Parmak masanın üstüneyken de kırılır
Gafletle ölürsün yazık değil mi

Lütfen yarın sabah
Parmaklar
Tetiğe
Avcılar olalım insanlık ağlamasın

Yer bizi dinlermiş
Kıpır kıpır taze

Duydum ki denmiş ortaya çık
Adını açık söyle

İşte adım
Ünüm gizli kalsın
İşte kılıcım
Ünü siyahlarca beyazlarca ünlensin

Defterini dür meşreplerin
Dursun söylevi kesilsin söylevi mumya ağızların
Başlasın marşın

Açılsın kapansın göyneklerin
Döşün zarefet ini
Geceleyin gündüzleyin

Artık yataklar rahat değil
Yünler yongalı pamuklar katran
Sarındıklarımız
Biri toprak olsun diğeri de gök olsun

BAZI ÖZLEMLER

Dağlara vardık
Herbirimizin elinde gözleri ılık saçan birer deve
Düşündük ayaklara düşmüş kıymetlerini iade ettik
Sandık
Dervişlerin

Modern salonlar koltuk takımları büfeler
Baş köşede sadece bakılan bir şamdan gümüş bir sürmedenlik
Düşündük ayaklara düşmüş kıymetlerini iade ettik
Sandık
Anne çehizlerinin

Sevgililer kapadı toprağını
Çocuklar ne kadar hırçın
Alışverişten dönüyorlar geceleri
Babalar gözlerini dikmiş sanki kutsuyorlar şişeleri

Hepsi bir tek haftada değişebilir:
Dağa gerçek bir gezi
Ellerde yekpare bir deve sakın tabii renkte gözleri
Dervişlik kılık kıyafetten ayrılalı beri
Kim bilirse ki alıp verilen soluklar yalnız değil
Herşey bir tek haftada

Başla deyince başlayabilir
Evler eşyaları atıp insanları çağırabilir
Bir bakarsın ki kadınlar gizlice hafifçe sürmeli gözleri

Sevgililer yayar topraklarını
Delikanlılarda
Boynlara kadar kızartan damarların
Açılır ilmikleri

Bir vakit diye anlatılır o zaman
Dağ ve şehir diye bölünmüştü insan
O dar buran gavur giysiler
İçlerinde kopralar göğüsleri sıkılıp duran

Ayaklar cepler kafanın içi, elin edip tuttuğu bir mezbele
 Bir tek kalp temizce ve sinmiş
 Taşırdı kamburu taşırdı kamburu

Bir vakit gelse de acıyla / Hatırlansa zorbela /
 Anlatılsa

HAMA: SIMSICAK

Hac yolunda bir merhale
 Kalbin ve cesedin azık yeri

Tekkeler zaviyeler medreseler ve ulema
 Yemiş yüklü ağaçların kolları kökleri

Saf ve seven bir göz gibi bakan şehir
 Şimdi tüller arkasına geçmiş gibi

Bülbül yolar dudağını
 Bakınca kara aklın batağına

Yetmişbin şehit
 Sayısınca billur kase

Öyle bir sarsan ses
 Gür gümrah dalmış Hak'la yarenliğe

İçinden akan nehir
 İki yakayı çatan nehir

Ak durmadan ak
 Yetmişbin kola ayrıl beş kıt'a ak

Sarıklar kan oldu
 Ak sakal kan oldu

Demek bitmedi kerbela
 Hama kerbelası dehrin

Nasıl kuru dudakları devlet olduysa Hüseyin
 Şehit ağzını değdir üstüne ölü kalbimin

Bülbüller anıp susar sesini
 Nice tevhit çekti dillerin

..ve üstüm başım perişan benim
 Elim hayret kısa kamalarım kayıp

De şehit nefesini değdir üstüne ciğerimin

DARALAN VAKİTLER

Yanakları saçları gözleri yanmış
Zehirli gaz bombaları
Yılan gibi sokmuş yalamış gövdelerini
Ağızları, küçücük dilleri yanmış
Bütün Beyrut sapsarı kalmış
Sanki ağlamak imkansız
Başları
Paletlerle ezilmiş babaları
Yahudi doğramış annelerini
Binlerce çocuk topların betonların altında

Beyrutun gözyaşları şimdi
Kudüsün yanbaşında
Müslümanlarsa uzakta
Sanki başka
Gelinmez bir dünyada

Acın bir vadi
Zehirli çiçekler bir ova gibi karşımda

Gözüm baksın sadece
Ayrıntıları
Kıvrılıp kırılmış bilekleri
Kemikten yakılmış etleri
Kuma serilmiş cesetleri

Büyük ajansların yaydığı resimleri
Bir seyirci gibi görsün dursun
Bir kadın gibi ağlasın..

Beyrut yengeç kiskacında
Çoğu müslüman kafir yanında
Yaslanmış yastıklara sonunu beklerler filmin

Sen filistin hokkaları doldur kanla
Şairler eğer ahın varken
Uzanırlarsa tomurcuklara güllere
Herbiri kanlı bir ateş gibi korku
Bir azar bir şamar olsun

Filistin sen işine bak kar toprağını
Yoğur gazabını yaradanın..

Bu ateş bulutu hangi kavmin üzerinde
 Çam ormanlarının salınışında
 Kuşların cıvıldaışında
 Otların serin tenlerinde
 Eğer varsa bakıp görmeye
 Şeffaf perdenin az ötesini
 Bir ateş bulutu var en bildik yerde
 En emin yerde

Ve bak asıl ölen yaylalar villalar tok karınlar
 Hissiz dudaklar gayretsiz kalpler
 Asla değil kavruk çölde yatan kadavralar

Farzet körsün olabilir
 Elele tut
 Taş al ve at
 Kafiri bulur

Hani ceylanların
 Hani cihat marşın

Bir yumruk harbinden nasıl kaçtın
 En arka safta bile kalmadın
 Cengi attın dünyaya daldın
 Tezeğe konan sinekler gibi

Dönüyor burgaç
 Dünya üstten yanlardan daralıyor
 Ovalardan
 Dar geçitlere sürülen sığırlar gibi
 Bir gün ister istemez
 Karşısında olacaksın kaçtıklarının

Dua et
 O gün henüz mahşer olmasın

? SORU İŞARETLERİNDEN BİRİ

Zulumdur dinlenen başlarsa eğilmiş
 Gömleğin üstüne kadar çıkmış kalpteki kara leke

Dikilsen dağların ötesini tutar elin
 Bir iki tank çer çöp gözüne olmuş perde

Petrol ya da banker sellerinde boğuluyorsun
 Külçe külçe dolar ya da sefalet secden olacak yerde

O eski kadim iklim kimbilir nerde sürer
 Perişan birkaç evde kimbilir veliler dilinde

Oturup konuşalım şunu .Bulsun kelimem kelimeni
Eğer uyku daha aziz esirlik daha ehven değilse

Bir deli akıl çırpınıyor aramızda
Rızık korkusu can korkusu baş mesele

Çıplan dünyadan çıplan ve gövdenden
O büyülü çiçekleri yol arın bir kere

Başını eğmiş zalimleri dinlersin
Dersin'lokmam ellerinde'

Filistin bir sınav kağıdı
Her mü'min kulun önünde

De gerçeği yaz :Hakikat şehitliğe koşmaktır
De isyan çağır yolun açılır cennet köşelerine

BEYAZ CAMLAR

Beni bu sabah iri anla
Taşıp

Deli deli dağlardan inerek
Şehirlerin düzüne otumuş bir sel gibi
Yekpare bir suyum ben
Kocaman sev

Şikayetim gözlerimden kim
Ayetlerden ayırdın

Kimi vakit geldim sana
Ama hüznüm döndü
Baktım ki işgal gözlerin

Bilirem aydınlık için
Karanlık da gerekli

Bazan var'ı
Anlarsın yok ile
Sevgilim
Vazgeçilmez malzemem aletim
İhtiyar cam bakıcısı
Söyle nerde kaybuldu
Bizimi onların ayırırken tuttuğun yarğı

Bilmedin bile nasıl gelindi
Birkaç yüz sene yollar

Tırnak kadar plaka
Programın yazıldığı

Ucunda bir kılıç
Sonra bir kılıç ucunda bir plaka

Tırnak kadar büyüklüğü o kadar ince
Proglanmış Ve Bunlar Gibi
Terzide murdar kafa biçildi
Silindir bir şapka
için yontulup
Traşlandı

Şimdi inSanSan aklını bileklerinde erit
Gerdir yüreğinin kırığını

Fakat beni bu sabah yakın anla
Bakarsın kapkara ve kızıl hançereler arasında
Sesim yeleleri parlar bir at
Paslı dilini çarpan

Sen ki şimdi hele
Duayı erteledin
Akşamı aradañıkardınsa bile

Çocuğuna bakmadın
Un-ufak yapayalnız karın
Önünde bütün varlığın bir diz'inin

Terziden sen de sen de
murdar bir baş edindin
camlar daha da kıvrak
Kalb hor..

ARALIK GÜNLERİ İÇİN BİR AŞK DENEMESİ

Aşk bu
Kanatları yıldırımlanmış katı boğalar
Ateşin saydam gövdesini kırarak
Yatarak hayat dolu sarnıçların karnına
Sıkı sıkıya kapalı sivri ve kıvrak gaga

Delip geçecek dalıp yeryüzünü
Bak istersen avuçlarıma
Küçük parmağın hizasında o derin havzada
Göğüs göğüse iken ikimize
İki ayrı kadeh gibi doldurulmuş yudum kat'i
Sesin

sırrım
Gözüm palaspandiras çehremde

Aşk bu
Çölün sarı sofrasında atlılar
Hepsinde
Gererken parçalanan elimde
Çelik yay parçaları
Ağzlarımız kum rüzgarlarıyla yanık
Yiyip içmezik acıkmazık

: Başkanları
Uyutmasın vahalar diye
Koynuna doldurmuş yılanları:

/ Çocuk
Bir tane. Dayamış yanağını cama
Karşı evin balkonuna bakıyor
Orada bir çocuk
Tutunmuş demirlere../

İki kadeh arasında ufak kara nehrim
Beni senden bölen. Suyu yakut de ki kafur
Çölün arı çehrenin gamsız ölümün uzakça olduğu
bir demde

Diz çökeyim söyle
Tahtın nerede
Bende kaynayan sende kaynak
Tıpatıp iki kristal küre

Aramızda ceylanımsı bir sıçrama
Çalkalanır sonsuzca. Şöyle irice
Bir kelime bul ok atsın döş kemiğime

Öfkemi iyi belesin öfken

Aşk duraksar ve yara alır
Uçak çelik rengi göğü sesiyle sokunca
Alçalarak yemyeşil ekinlerin arasına
Kuru ekmek yiyen üzgün köylüleri bombalamaya

İlkin küçük bir göl kan dolu ağzı
/ hava nasıl da yeşil /
Su mu yoksa o katı ışık mı yanakların taşıdığı
Nilüferler istekler koca bir dev

Aşk bu çiğnenmiş kırbaçlanmış alta alınmış
Tanıyıp tutunacak bir insan arayan
Gördükçe çelik kazanlarının iç kaynamasını
Kolaforriadaki silah fabrikalarını

/ Doların eğemenliği halkın refahı:
Depolar boşalmalı /

Aşk aşk bir şehir harabesi daha kazandın
Kurşun kanatları gergin
Fosforlu mermiler yine taze
Yıldırımlanmış boğalar
Havanın katı gövdesini kırarak
Yararak hayat dolu sevdanın karnını
Pilot ağzı zehirli bir dil
Kenetlenmiş çeneler arsından
Gözler ovaya başını çıkaran insanları

Haydi aşk aşk
De ki dağları delirim senin için
Yıldızlar yakarışlar açık kartlar
Ve haydi hoşçakal

Kilimin üstünde
Bir ampul
Bir kırbaç bir ayakkabı

Aşkım adına konuşuyorum
İşte insanlar kötülükler
Öpüşen iki parça yapışkan

Ayaklar
Tarlalarını bulmuşlar debelenmişler
Ayaklar Boynunda
Boğazlanmaya gönüllü yatanların

Kaliforniada bir çiftlik
Gök mavi ve sakın
Çocuklar gürbüz ve zengin

Ne istedin
Işık içinde akan ses neydin
Bir kadıncık bir soru dolabı
Bir cevap sağnağı
Bileklere Kan basıncı
Dayanır bak böyle
Kurşunlardan diri kalkmaya dil bağı

Bir mide bulantısı beynimde demiştin
İşte kılcal damarlardan sızan kan
Kafa tasının içindeki haşatlık. Boş ver
Haydi gel takatım var sevdana
Cürmüm kadar

Dikkat
Bu şiir bir umut yelkeni şişirecek:

Çöl sofrasında atlılar bilinçler
 Bastıkça nağrayı
 Diz kırar kan bezirganı ve gürbüz zengin çocukları

KIRK YAŞLARINDAKİ BİR ADAMIN KONUSU

Karşılaşılabildikse
 Ağzını kullan ve lütfen sor:
 - Nasılsın
 Cevap veriyorum
 - Bulanık

Yıllar
 Gerçekler
 Birini söyle

Kimden sorsak sevginin saklambaçlarını
 Bir böcek bakışı yassı
 Göğsümüzün gergefinde

Yıllar yirmi yıl açmış arayı

Mantiğı öldüreceksin
 Bir sabah
 Bir ferman kaleme alarak:
 tarihi yıkmalıydık
 ırkları ve suçları yakmalıydık
 Kalbi alışverişten almalıydık
 kırk yaşlarındaki bir adamın konusuna bakmalıydık

Anlatsana bir serçe daha:
 Önce bir mektup:satırların arasına yatmışssın bir
 bomba gibi

Dehşet bir ses tonu çıkarıyor aklım
 serçem bu
 Avuçlarımda tanelerini arıyor merteliğin

Bir sesle bir sevinç
 Biricik bu diye bağıriyorum biricik
 Tellerin içinden toparlayan yakamı

Ekim onüç bir yanılma bir salı
 saat onotuz: ses
 yorgun
 ciddi
 beklemeden kulenin altından işleyen oyukları
 kirişleri baltalamakta kirişleri

"devam etmeyecek" .. çıt

Sükut <!--[if !vml]--> <!--[endif]--> —————→ kocaman

Postacı sen kaç katlısın
elinde bir balina kanadı
İliklerime dokunuyorsun

Postacı sen kaldırımı geçme
Ne kadar beklersen o kadar şişecek kemiklerim
Şapkanı çıkar at
Alnında bir şelale
Bir hitit mezarı girintisi
İşte ilk kendini öldürme çiçeği miligram otuzbeş toplam
Yetmiş - yüzbeş.. tamam.. çıt

Aşksa posta aradan çekilebilir
"bir olur alalım"
Devlet dairelirinden bir cümle
Postacı bekle önüme geçme
Akıllı kalalım

İlki senden ardından kelimeler
Ve bir serçe
Kaldırıp başlarımızı
Bir hazan yaprağı uçuşuna

Yeniden başlayabilir
Bir çokları komşular vatandaşlar ırkdaşlar falan
Gong sesleri çanlar teneke gıcırtiları yırtılan çelikler

Bir kartal gagası. Daha
Bir mızrak boyu daha
Postacı çekil
Bu eller birleşti bir kere
Tellerde kulaklar durma gel

Seni kocaman ağzın için tutuyorum
Doğruyu ezberler yineler
Elmacık kemiklerinde kızarmış bir volkancık çağı
İçimde bir çalkantı alıyorum
Ondört ekim bir yanılma daha bir salı
Saat sabah:
ses

cıvıltı
Al sana bir acı
kenarları yırtık ve çok ağrıtmaları
Sayfa üç
sayfa başlıyor daha ilk kahvaltısında mütarekenin
Çiçek serçeyi ağırılıyordu yapraklarında

Arkamdan
O bir erkekle
Kartallara uzandı
Dedirtebilir misin

Bir genç döşüme bir ad işledi
Mor kırmızı ve pembe küçük
Çiçek motifleriyle
Bazı fotoğrafları karartıyor içim
Işıklar bir adele parlatıyor kuzgun

Bir kaç yılda değil

Bir kaç gün içinde
Binbir çarpıp çekilişin

Şimdi evet şimdiyse hayır
Sus
Çıt
Heyhat

Aralık başları
Kaloriferler kükürt çağı
Dünya iki can kuşu

Soru: Ne kadar
- Vapurlar kadar cevabı

Fokur fokur kaynıyor damarda
Koyu bir nalan
Akşamları bir doyurucu bir çorba aynı sahanda aynı
dudak mühürleri

simsiyah ağır uzun üzerine
Dalga dalga hür
Akan saçlar kuş cenneti söğüt bahçesi

Ve nihayet şu köşe düşü
Yuvarlak üzerinde ağır örtüler
Kırmızı elmacıklar açık deniz fenerleri
Porselen ince zarif
Hayır bu yemek saati değil
Bir kuşlar kafilesi akıyor buluşma saatleri

ASLA RÜCU

Ağlıyorsun ha insan oğlu
Daha ısınmadı silah

Namluları sabahlıyor bir gece istekden bir şey
avlıyorsun

Gözün yorumu çabuk alımı hızlı
Kulak tadlarla dinliyor gaflet ağızları

Namluları aralanıyor bir sabah rüyandan bir şey
salıyorsun

Yitti yolun hakkı
Her kadın çıplak kürkleri cam her biri beylik
istasyonu

Namluları isyan bir ecel ateşe kayıyorsun

Gıybetleniyor düşünmek dostluk
Soru var içi çelişkisiz ucu dosdoğru adaletli

Namluları kırabilirsen bir ezan arın

Gülüyorsun
Gününü tamam
Namluları kırabilirsen bir ezan arın

Vaktaki bir dem gönlüm
O'nun için mahzun:

Namlular çöker bir takvim. İstek izinli mübarek

Göz yerde sanki kent ıssız
Kulak uzlet

Namlu düşer ol vakit rüyalar gelir kalbe

Kazandın
Her kadın yok. Hepsi komşu sırdaş bazıları

Namlu sarsak. Elin şerbet kasesi

Yeryüzü yıldızlarıyla sema bakış dolu derin
Hikmet buluş her dem yeni

Namlu haslar beyninde sevgi ağzı

HAMA 1982

O sabah ezan sesi gelmedi camimizden
Korktum bütün inslar,bütün insanlık adına

KAYBOLAN ŞİİR / HAYRETLERİMİZ

İlim diye bağlansa boynun
Secdeye gecikir alnın

Konuşsan dilin uzar
Yalan olur gıybet yürür

Elde asa giydi çarık
De hangi günah beldesinde

Alnını yere koydunsa bile
Acep yakın mısın gaflet misin

Say boynunu vuruyorlar
Zebaniler bir takım

Bir zaman böyle geçti
Geldin sona , tıkanı nefes borun

Bu son güneş bu ilk adım
İkisi de malın hangisi kararın

Bil tefekkür koruna düşsen
Ödün kopmaz zalimden ,dersin Allah daim

Elin şakaklarında yangın
öyle fikret çatlasın başın

Doğrul! belin iki kat yüzün solgun
Sarılık değilsin mağlup mu oldun

Toprak yer seni ,etini kemiğini
İman ancak, sığmaz ağzına çevirmez dili

Sözde şehvet dilde şehvet
Hani sükut tevazu uzlet

Sen konuş şeytan mütebessim
Nerde korku karar basiret

Her sözün zarara
Emri maruf nehyi münker bir de Allahı anmak müstesna

Her haykıranın takıldın ardına
Eğildin her rüzgarda

İster misin makakam rütbe ölümden sonra
Allahı hakim bil diğerlerin mahkumun-aleyh

Gitti haznedar
Hazine kaldı (biz gibin) sarhoşlara

BAŞAKLARDA

Gece yanımızda bağrımızda
Bir tomurcuk ıslığı hayat şakrak. Söyle
Bu geç vakit kim tırmalayan kapısını
Gece yanımızda bağrımızda

Kolumda bir ışık gibisin
Yürüyoruz şehre atlılar gibi

Çiçek açan şehre bakıyoruz
Aşk ki bizim berrak gökdelenimizdir
Sargıları açıldı bileklerim zinde
Gözlerim tek tek geçiyor iklimleri
Şanlar içinde

Yabancılar yağıyor sabahları
Netlikle bulduğum sen misin
İçimde akar
O yeraltı suları sen misin

Bu araçlar biraz
Yana kaymalı

Gerçek esvaplar sahi delikanlılar
Mimikler dalışlar birden kavrayışlar
Dokunulmaz ısılarıyla gövden deniz ve martılar

Bir için
Akıyor iki yanında söğütdallarının kavisleriyle
Sevinçlerin
Bir silindir geçiyor üstümüzden
Esneklikle yumşa dayan ağırlıklara

Bakalit unufak oldu
Öfke kırıldı
Serçe öldü

Yalvarıyorum biraz daha
O zift ve zülûf çağında

Gerildi ev
Yorgunluklar ve neş'e

Duvarlar mukavves
 Çatı bir eğri kaburga kemiği daha yükleniyor
 İşte iki mavi bilye

Elimde aşkın ülkesine yol kağıdım
 Bin asırlık başım
 Kuzgun saçlarım

Benim için
 Aynı yalvarışlarla uzanıyor musun hala
 Senin He'n benim Hey'im

KİMBİLİR SEN

Sis çöküyor
 ırmak kör bir akış mı şimdi vadide
 Ya silahım
 Kanlı bir kurt başı koynumda
 yonga dolu yatağım
 Silahım
 Kimbilir sen soyunurken sıcak fısıltılar geceye

Sisler çöküyor
 mescid ve minare say fabrika bacaları
 Ya gömleğim
 Üç zaman hızımın rüzgarıya dolu
 Gömleğim
 Kimbilir sen delinip al kanımı emersin tenine

Gökten bir taş düşüyor
 hallacı gibi yüreğimin
 Ya bileğim
 Sızım sızım sızılarla arar serin çelikler
 Bileğim
 Kimbilir sen
 bir ceset gibi iradesizdin dostun elinde

Gökten bir ah geçiyor
 mescid ve minare

Yar erliğim
 Bir zaman
 umut ve korkuyla genç yıllarımın çenelerinde
 Erliğim
 Kimbilir sen
 nasıl keşfettin buğularla neyi
 kadın diye

Sabır sabır içinde sürtünen ateş çıkaran bulut
 kar rüzgarı tipi
 heva heves yağmuru gibi
 hani uysal hani durgun
 sazlıklar
 yüzümün yastığı alınır her gece
 Ya elmasım
 yoruldun evde bunaldın yıkandın
 süslendin oturdun kıpırdadın
 Elmasım
 Kimbilir sen
 camlarda başın belki geçerim yolum düşer
 yeryüzüne

FİL YÜREĞİ GİBİ BİR YÜREK

Bir sesti öyle
 Kısıvrak bir zaman urgan gibi boynuna dolalı

Belleten
 Heheyleyen
 Höreleyen

Üstadım kırk ağzınız
 Fil yüreği gibi bir yüreğiniz olmalı

Belleten
 Eşeleyen külleri
 İşte bir küçükköz
 İşte bir nine parmağı

Bir sesti öyle
 Bir çırpıda hem kırı ve ok
 Gögsünü yaymadınsa yay önüne

Üstadım birelif kılıcınız olmalı
 İnce uzun bir merhametle
 Bir gürzünüz olmalı dolgun bir kaf
 Yedi devi arka arkaya yollamalı

Zırhsız ve kalkansız
 Bir kılıç ve gürz
 Kırak toprak
 Obasız bir çöl
 O ses ıssız dolaşan bir sesti öyle

Bir sesti öyle
 Bastı apansız kalabalık evler dolusu uykuları
 Taki vakit saat

Saanki güz
İklim sapsarı

Anılar
Ne çok dostun var
Hatırladık Kaldırımlar'ı
Tek dostumuzdu
Hani çocuktuk ve sevdalı

Bir gün baktık bir sesti öyle
Hapishanede
Zırhsız ve kalkansız
Kılıç dizlerinin üzerinde
Gürz yerde

Baktık
Bir nazar
Besinliyor üçünü de

Bir damar denize açılan
Salan küçük çaylara derelere
Büyük ırmaklara da suları

BİR FİLMDEN TEK KARE

Bal akıyor kayalar
Sarp yalçın bir bal
Yakınında ne ayı pençesi ne insan eli

Komşu bir şelale
Komşu kuvvetler
Bazı iradeler
Geceyi katlayıp balyaladılar

Boynu vurulacakmış gibi
Korkuyla büzülüyor uykusunda diktatör

Sıcak o afrika
Saf yüreği yolunarak yaratıldı masaya
Eldivenli beyaz bir el
Rulet gibi döndürüyor onu
Birbirine çevrilebilir bir dabe olarak
Ortada
Karanın yanında vahşi hayvanları da
İri demir parmaklıklı yumruğun zamiri olarak
kafes odalarda siyahın yanında
Eldivenli ve beyaz
Döndürüyor afrikayı
- Buradan daha iyi görünüyor majeste

- Tank you
Geçiyor kraliçe
Bırakıyor uzun eteklerini geceye

Şimdi bir eksersiz daha
Baştan alalım yeni bir çabayla
Bal
Kaya
Üzerine hala pazarlık yapılmamış
Simsiyah kaşlar ve beyaz gözaklarında
Kırmızı kılcal damarlar
Vahşi hayvanlar kafesinde
Parmaklıkları tutuyor
Batıda bir ada devletinde
Gemi-vinç-kara Gemi-vinç-kara

HASRET FANTAZİSİ

Hemşeri miyiz benden saklama
Aşına saçların
Hele başını arkaya atışın
Sanki yakın komşu doğuştan sürmeli gözlerin
İliklerime kadar ürperiyorum karşında
Aynı kentin hamurundan değilsek
Söyle hangi bağ
Nerdeki dostluk dolamış kaslarını boynumuza

Çoğu zaman
Kabzasında
İkimizin birden kavrama izleri
Olan
Uzun ve enli bir kılıç geliyor yanıma

Yoksa
Göksümü kaldırarak
Gökyüzünü doğru açtığım bağır
Darbe üstüne darbe yiyor
Kafa büyüklüğünde taşlarla

Doğru söyle hemşerimiyiz
Aynı kentin hamurundan değilsek
Nasıl kalkıyor haykırışımızdan aynı kuşaklar
Bir gürühse yüzüstü kapaklanıyor

Bir gürbüz vakit suç ve günah dolu
Kaçak
Deli dolu

Kıstırıyoruz onu bir tenhada
 Bir sen anlıyorsun bunu bir ben
 Zaten ortada bir sen varsın bir ben

Elmacık kemiklerini arıyorum buluyorum
 Çıkık
 Yüzlerini
 Pembe ve gergin
 Ellerini
 Gizli ve sıcak
 Göğüslerini
 Çöldeki sıcak

Doğru söyle çabuk söyle hemşerimiyiz
 Boşuna mı bu kadar telaşlanışım
 Yoluna baş kuydu şahsım
 Mırıldandığım dava yonttuğum heykel
 Vurduğum gülbank
 Bir hasret bu yağma bu soylu kıyım

ALTI ÜSTÜ İNSANLIĞIN

Hayvana bak
 İnsan ait bir grafiği gagalıyor
 Hayvan hayvan olmaya ama
 İnsana ait bir lakırdıyla
 Dolanıyor

Yeryüzü bir İstanbul daha açarsa
 Katsı mahsusayla söylüyorum
 Kesik bir katır başı gibi
 Ölü ağzından çıkarır çatal dilini
 Haliç

Oysa aynı Haliç
 Aldulhakim hazretlerinin
 Ayağı altında nazarı önünde
 Tahtı saadetinde
 Berrak bir suydu

)alıp götürdüler
 sarığını yere atıp tekmelediler
 Haliç
 o berrak su
 zehir kustu

)sancılanıp ölen
 üzüntüden
 kapımızı her bırakıp giden

bir rahmet kucağı
bir siklet bir yük

Yalıp götürdüler
neden tekrar başa dönüyorum bu mısrada
Ha?!!
Çünkü şiir yetmedi
kalemi atıp ayağa kalkıyorum
bağırıyorum:

Öğürtülü karınlarına çarçakıl doldurun
Domuz başlarına çuvaldız sokun
Öyle bir hayal çatlatın
Böyle bir hayal çatın

Öyle bir gerçek
Böyle bir gerçek
Gözümün önünde resmi
Bir akrabası gösterdi
Bak dedi
Ne yaptılar
İlim ve hikmet dolu veliyi..

resim:
Ölümünden bir vakit önce
Sorgular
Gece Gündüz Gece
Ne ekmek ne su

Ne ibrik
Ne bir taharet köşeciği
Kolları bağlı
Gözleriyle abdest alıyordu
Zihniyle kılıyordu namazlarını

resim:
Mintanının baş düğmesi kopmuş
Aman Allahım başı açık
Karışık saçları alnı kaşları
Kocaman ve dolu bakışların üstüne sarkmış
Seksenaltı yıllık ömrün üstüne

Ve yine de sabah güzel olack ha!
Koltuğun hemen altında
Saten geceliğin yırtmacı
Kan revan bir öpüş
Hırslı
Paralı

Az sonra saat dört kırkiki
Pi - Em

Kancık bir dörtnal sesi
Kaçıyorlar yine vurup

Haydi ahbap
Tekke miskinler tekkesi
Sen sız ve bekle
Bir gözün hafifçe aralık
Bilinç uyanık çünkü kan gölünde bu kayık

sız ve bekle
Elinde bir gürz bir takke
Tekke Takke. Ha Hay!

Ve güzel sabah olacak
)geçişleri anlıyor musun
Körpe beden körpe para
Hayvana bak gözün onda
Kafatasının içi insana ait bir beyin

Ayaklarında iskarpin
Nal içi
Gördün mü vur ha vur ha

Ve sabah güzel oldu
Şöyle yan gelmiş yatıyordu
Semiriyordu
Bir iğne ucuyla dokunsalar ağlıyordu
Havlıyordu
Acıya hiç dayanamıyordu

Şöyle bakıyoruz
Eğilip
Şöyle bakıyoruz
Silkinip
Şöyle bakıyoruz şöyle

Gözyaşı yassak
Gaflet idam
Acele el keser
Gevezelik dil

Şöyle bakıyoruz
Şöyle bakıyoruz şöyle
Şöyle bakıyoruz
Şöyle bakıyoruz şöyle

)Aktör gibi oynayın bu satırları
Halayını çekin halayını
Sporunuz bol olsun
Ballı börek ağzınıza lokma olsun

Merak etme sen
 Şiştikçe şişiyor
 Şiştikçe inceliyor derileri

VE TEK KARE BİR FİLM

Tabiata çıkıyorum
 Göğsüm bir müzikle
 Vuruyor ritmini
 Dinliyorum hüznünü sendeki güzelliğin

Başımda fırtına bir taç
 Unutulmuş padişahlıklar

İpiri gözleriyle uyanıyor
 Şu gündüzden kalan mesele
 Bir hatip bir kuruntu
 Rutubet ve ukalalıklarla dolu bir debdebe
 Başını koyduğun yastık
 Bir yılan sürünerek geçmiş gece
 Hadi bir sonuç yaz bir teselli uzat
 Göğüs ağrılarına çırpınışlara
 Korkulara
 Ve bir çingirak gibi öten zamana

Kolye gibi taşıyorum boynumda
 Varlığını onun
 Bir ceylan tutuyor ağzında
 Kuşlara takılıp gidiyor aklım
 Hergün kaçıyorum
 Yoksa gülüşün

Gelip siyasetten kozmatikten sözedişin
 Bakıyorum aleve dönüşüyor bir çırpıda

Dost
 Bu eli sıkı tut
 Çarşıda evimizden uzakta
 Bir pazu güreşi varsa kaybolmayalım

Gececektir daha daha
 Günler
 Bilmeden kavramak nasıl

Zirvesine göz koyduğum dağlara bak
 Koşup takıldığım çitlere bak

BÖYLE OL BÖYLE SÖYLE

Doğuyor çocuklar
Türkiyede
Cezairde
Kenyada
Eskimolar ülkesinde

Dünya ne uzun
Ne kısa

Milyarlarca milyarlarca çocuk
Geldi yeryüzüne
Her birinde bir çift göz
Baktılar yer-gök aleme

Şimdi gözler
Eğleşir eşyada
İki kere milyarlarca gözle
Baktılar nehirlerle
Yanyana akıp
Karışmayan
Tuzlu suyu tatlı suya
Kuşlara
Dağlarda dolanan kartala

Şurada bir savaş var kan akıyor
Şurada. İki kere müslüman kan

Ve milyarlarca çocuk
Tarih boyunca
Büyüyüp
Avuçladı dünyayı

Giderken
Bıraktılar hep

Doğuyor çocuklar
Çinde
Afganistanda
Türkiyede
Şimşek sabahta yıldız gecede
Doğumlara artık ebeler
Anneler de karışmıyor

Ya bu sonbahar
Dünyanın mevcudu ne
Nereye gitti
Doğup doğup boy atan nağra atanlar

Ne sesleri kaldı
Ne cisimleri

Ah çocuklar çocuklar
İçiniz kararmasın sakın
Açıp
Okuyunca bu şiiri

Şimdi biraz
Baksın dikkatle bana gözleriniz

Öğrenelim şu duayı
Yol boyunca
Beşikten başlayıp
Mezarlara kadar

Önce besmele
En güzel kelime

Allahım
Yol boyunca
Bırakma elimi
Düşerim sonra

Allahım
Niçin halkettinse beni
Kalbime söyle iyice
Engellerden arınsın yolum

Allahım
O güzeller güzeli
Hangi iyilik diledi senden
Dilerim ben de öylelerini

Allahım
Peygamber efendimiz
Hangi şerlerden sığındıysa sana
Upuzak tut benden de onları

Allahım
Yol boyunca
Tarih boyunca
Başboş bırakma bizi

SATIR

Bir şair olmak istedim
İslam hartasında

Baltalarını
Ortak arşıllara götürüp pazarlayan

Şu gonca
Daha dün yepyeni değil miydi
Nasıl eskimiş ağız
Ya şu köpüklü dualar
Eyvahımı nasıl unuttum
Bunca imdat)(bir tek sonbahar

Bir oyun bulmalı
Yepyeni kelimeler

Haydi mesafeleri topla
Yak ateşi orta yere
Ve gece boyu bir tek uzun şiirli cümle

Derken telefonun
Gözyaşların

Yoldan gelip geçenler
Çocuk sesli kaldırım
Seselenip ağlaman
Bir salkım üzüm dudakların

Bir seninle
Bir kaç basit anı
Kalabalıkta küçük adımların içinde
Söylentiler içimizle dolu

Şöyle olmuş:
Ben sen demişim
Sense sen

BU İZLENİM ASIRLIK

Kim bilebilir
Evler nerelerden geçer hangi düzlükler
Ay dogarken kararır

Gezdin arşı pazar
Şurada bir dolunay
Seç al

Bir sıra gümüş bilezik
Küçük küçük halkalar

Genç bir kız durdu şavkında
Hülya dolu bakışlar

Ve bir çocuk bir kaç ihtiyar
Bir çeşme tasından
Aynı teselliden paylaştılar
Ömür doyumlarla ballanmış yine
Toprakla çevrilmiş ayaklar

Bir kamyon geçiyor
Ah ve inleme dolu
Işıldıyor bir an
Şehre bakan bir köylü ağzı
Altın kaplama bir diş ve ölesiye
Şaşkın ve çok derin suskunluğu

Kim bilebilir
Hangi rüzgara eğildi
Kıvrımını çoktan almış bu yaman ezgi

Dolandın büyük camilerin avlusunu
Ağaçlar gözden kaçırıyor türbeleri
Başını eğmiş saklanır gibi
Mezar taşları

ACILARIMA DA KARDEŞ OLUR MUSUN

Sıcak ilişkiler adına davet alıyorum
Biraz kan ve ilik hızlandırıcı olarak

Kardeşim dedim
Acılarıma da kardeş olur musun

Baltasını havaya kaldırdı
Yükselemezdi daha
Söyledim
- Haydi acılar haydi az daha

Dedim kardeşim
Omuz başlarımdaki şu yara
Ormanların serin gölgesindeki papatya değil
Arif bir bilinçle yürürken oldu
Yüce buyrukla

<!--[if !vml]--> <!--[endif]-->

Aaah
 Bu kadınlar kirletmiş
 Başları kara geceler içinde yolunarak
 Zindanlar nasıl dayanıyor katran duvarlar

Gebe karınların zonkuna

Kardeşim dedim
 Sıcak ilişkilir
 İşte çağrıyla çatlayan damar
 Gövde sinir urganları kaçı olarak

Bir göz yaşı gibi
 Sarktı dolandı kalpağrısına leylaklar

FOTOĞRAF

Manzaraya bakın
 Üç sincap ağzılarında birer ceviz
 Kıpırtılı bir şaşkınlıkla titretiyorlar tabiatı

Yanımda
 Geniş ve adaleli ayakları
 Dik gövdesi
 Ve okşa diye elimin altına uzattığı başıyla
 Bir pars / leopar

Şimdi de bakın bana
 Sağlam çehrem
 Şöyle yandan tepeden cepheden bir kere daha
 Nasıl sessiz
 Ak ve sert
 Mermeri bir dikkat
 Kıvamında bir insan soyu olmalıyım

Geçiyor dünya
 Yorgun eşya
 Sincap sıcıyor ağacına
 Ceviz yuvarlanıyor
 Pars sağına doğru
 Kaskatı
 Şöyle biraz kayıyor

Manzaraya bakın
Zaman
Bir esintiyle dalgalandı yine

Fotağraf
Bir sincap ve benden kurulu
Bir diyaframa aralanıyor
Bir saniye
Hayır daha az
Şelale iniyor ve kalkıyor

NERDE BİR SEVDA KELİMESİ

Şu gördüğünüz masaya bir aşk şiiri yazmak için
oturmuştum sevgili insanlar muhterem konuklarım
Pazenle kaplama parmaklar
Elele tutup denizlerin üstüne basarak
Dalgaları mahcupluk duvarlarını aşarak
Bir aşk şiiri biçimlemek için başlamıştım.
Deyin ki resitalim
Çekiştiriyor bıyıklarımı yakalarımı
Konfeksiyoncu kızlar
Nasıl bilebilirler kimim nasıl tanırlar içimi
Kertenkele gibi duruyorum bir an altında tunç
bir güneşin
Papatyalar tenler
Ve zülfe dair bir anı sunacaktım
Ama urgan çıktı sevgili insanlar
bir de kör testere

İşkenceden olacak
Kaçamadığım içim
İşkenceci

Van gölü bir bozkır gibi batıyor önümde
Sor: Peki bu gemi
Ağır suları açarak
Hayır ilkin bir aşk şiiri için yokladım bordalarını
Titreşimleri sade ve körpe kımkırık uskurları

Şu var ki yine de bazen çarpık ağzı olacaktım
Piyasaya anlaşılmaz bir kelime tutarak.
Yine anlamadılar şaşkınlım
Perişan mı perişan
Vuracaktım kanat
O taş senin bu taş benim
Mezarlık topraklarına yüz sürecektir feryat
atacaktım
Aşkını işte böyle algılıyorum

O sabah bulutlar var yapma çiçekler gibi
 Görüş uzaklığı onbinlerce metre
 Elim dokunuyor her görüntünün tenine kalbine
 Bu bir köşk bu da eli çıralı adam
 Betonda bir gülümseme
 Şair bir kelime daha uzatıyor
 Saplanmıyor yine şaşkınım

Bunu duymayacaktım onu görmeyecektim
 Başım harran ovasına gömülü
 Bir rüyam vardı baktım ağlıyor orda
 Dizleri kırık medrese kalıntıları
 Sessiz ve baygın onbinlerce
 Ateş gibi çölde serçeler gibi kavrulmuş açık
 ağızları
 İşte ne kadar sen desem
 Bunları kavırıyorum aşkın diye

SÜREKLİ DRAMATİK

Başımın hemen üstü tufan
 Maddede bir başka madde

Kara haberler var size
 Nehirler lanet akıtıyor denizlere

Şeytan
 Şişen ve fısıldayan dudaklar

Katl
 Burulan kol oyulan göz ve çene

Şeytan
 Şişen ve fısıldayan dudaklar

Masum gözler
 Sonuna kadar açık tarifsiz bir dikkatle

Şeytan
 Şişen ve fısıldayan dudaklar

Baş bir lezzet açtı
 Direnirken kalp eller içinde

Şeytan
 Şişen ve fısıldayan dudaklar

Ne görür ne düşünür zaman
 Kımıldayamadan
 Akan sulardır kaskatı bir kaya üstünde

Şeytan
 Şişen ve fısıldayan dudaklar

Atıldı hançer havaya
 Tutuldu gergin zar ovaya

Şeytan
 Şişen ve fısıldayan dudaklar

Hışmın hep uzakta kaydı
 Şarap ve kadın inkar üstüne

Şeytan
 Şişen ve fısıldayan dudaklar

Hayvan günahsız bir iz yürüdü ama insan
 Ya yitti derya içinde ya gitti cife içine

Şeytan
 Şişen ve fısıldayan dudaklar

Ya fakirlik zenginlik tuzak
 Ya yokluk varlık evlat bile

Şeytan
 Şişen ve fısıldayan dudaklar

Ne hayırlı? Bu! Hayır değil-
 Ne güzel? O! Yoo değilŞeytan
 Şişen ve fısıldayan dudaklar

sonunda
 rusvalıkla gelmişik kapına

İÇERDEKİ AYRILIKLAR

Çölde anne
 Kumlar akıyor üstüne

Çocuk
Sularda başı

Baba
Sur duvarlarıyla çevrili ağzı

Üç yer üç zaman
Üstüste kaydı
Üç ince madeni levha
Sımsıkı ve yüzyüze

Fakat kaderler karışmadan kaldı

Muhterem kocam - Sevgili karım
Babacığım - Güzey Yavrum
Sevgili annem-Güzel yavrum

Fakat kaderler ayrı kaldı

Baba nerden bugün
Ana hangi kum çanağında
Çocuk şöyle der:
- Babacığım Baba

Sobalara toprak atılacaktır
Bacalara çarçaput tıklılacaktır
Aralanankapıdan
Uykuda dudağı kanamış bir çocuk bakacaktır

MAVİ GÖK ORDA MI

Bakıyorsunuz kuşlar
Hazır
Sokak lambaları yanık unutulmuş
Bir kadıköy vapuru hınca hınç insan
Çok geçmeyecek
Martılar beyhude turlar atacak
Kıyılar lağım konserve kutuları
Mısır koçanları

Sevgi aranabilir yine
Korkusuzca say koskoca kederlerini
Bir kuyu bulunabilir

Aklımdan çıkmıyorsun
Sen hala dizüstü
Bunca anıyı besleyerek
Sokaklarda avaz avaz konuşarak kendi kendinle

Mektupları öpebilirsin kırmızı dudaklarınla
Görür gibi olarak açıp baktığımı
Bense şöyle diyorum:
Buradan bir acı kanamış boyuna

Kuşlar hazır
Öncü havalanmak üzre
Şehri gelen bir mevsime bırakıyorlar
O vapur hala hınca hınç
Kimbilir herbiri hangi dünyaya sağlar
Çok geçmez aradan

Kadınlar kapı önlerinde
Ellerinde meşalelerle
Aydınlatırlar gelip geçen erkek suratları
Yorgun bir sarıyla ben de
Gececeğim önlerinden

Aklımdan çıkmıyorsun dedim
Başka türlüünü yorgunum anlatmaya
Telefonlar yan hücrede çalışıyor
Bende kurşuni bir dere
Ağaçlar hayvanlar bile kaygılı
Onu bir mersedesten indirdi kalçasına kadar
açılarak

Yapayaşlı bir rum kadın
Herşeyde yanıp sönen bir kıyamet algısı
Haydi koşayım diyorum belki dağılır
Koşuyorum
Sancağımda kendi rüzgarımla ölgün kıpırtılar
Hayır daha sevgili daha sevimli değil
Ne başka bir gün ne başka bir zaman

Çok geçmeyecek aradan
Şöyle diyeceğim:
Bulutlar açmadı
Mavi gök orda mı

BÜYÜK SU

Batıyla doğu arasında
Bir ekmek hattında
Elinde bir çift yün çorap
Gördüm onu bir avrupalı gibi geçiyordum oralardan

Elinde bir çift yün çorap
Anlatamadım galiba o çadırlar onundu

Gördüm onu elinde bir çift yün çorap
Sanki tutuyordu obanın kaderini aklını
Elinde bir çift yün çorap gördüm onu
Binlerce yıllık dikkatlerin ördüğü
Hürlüğün

Ve kadınları
Uçlarını kaldırıp sokmuşlar kuşaklarına
Kendi gölgelerinin

Ve çocukları
İradelerini çözsün diye
Dolayıp bırakmışlar babalarının ayakları altına

O
Elinde bir çift yün çorapla
Binlerce yıllık bir örgünün sabahı
Tam gün doğarken atların alınlarına

Oba baş çadırının varlığını duyarak arkasında
Bakıyor diğer çadırlara
Bir kuzuya bir karıncaya
Herkes biliyor ki orda

Her an başlayabilir yaşamaya
Hayat..

Rüzgarda
Kat kat etekleri savrularak
Kadınlar
Karşı yamaç
Of laz otlar

Böyle bir fotoğraf
Görünüşte
Bir ruhunun dosyası kayıtlı değil
Elinde kırbaç ve sopa
Onu uzaktan geçer sanırsın

Yıllar ve çocuklar
Canlarını vererek
Koyunlar ve sığırlar
Sütlerin ve yapağlarını
Koyarak ortaya
Gelişen düşünce:

Elinde bir çift yün çorap
Daha o sabah bitti. "Al Buyur" dendi
Elini uzatırken
Dedeleri gibi baktı ona

Çiçek ve binbir çeşit ot kokuyor
 Dağ kokuyor sabah
 Bu oba
 Sanki doğu-batı ekmek hattına kayıtlı değil
 Bilmezliğin güvenli çobanı güdüyor becerileri
 Kadın kokuyor oba çadırlarının içi
 Saf bal kokuyor

Nurdüz yaylabaşındayız
 Kahramanlık buraya kadar
 Alabilecek hiç bir şey yok burda
 Para sayarak

Şimdi bir kaş kalınlığı in
 İşte aydın'ın köşk'ünün başçayır köyü
 Say bakalım videolu kahvahaneleri
 Sofular mollalar yatsıya gitsin hele
 Tezgahın altından porno meyd in'Amerika
 Meyd'in fransa almanya

Çiğ kabarığı dudak
 Aşkından kendini alevlere bıraktığı gibi
 Serin bir metal parçası arıyor
 Bir humma bakınıyor
 Nurdüzde
 Elinde bir çift yün çorapla duruyor
 Bir kaç saniye-başlarken güne

Hiç bir şey bozulmamış sağlıklı bir insan saflığıyla
 Elinde kalabilir
 Sanki doğu-batı oraya atlayabilir

VAKİT SARI TUNÇ KARA DEMİR

İnsanın delikanlılığı üzerine konuşalım
 Parmağıyla bir zincir sallayarak geçiyor önümüzden

Bu bir müzik
 De ki balyozlanan kaburgalar

İşkence odaları hayır diyorum ki
Kulağımızı dayadık mı kumluklarına
Kadırga kırıkları deniz dibi fısıltıları

Elbette bu suçları
Bu suçları
Bakın nasıl utanıyorlar
İnsanlık bizde kalsın fakat Allah
Onları sorguya çekecek

Bir zebani düşünemeyiz daha
Dünyaya ait beş duyumuzla

Ateşi bilemeyiz daha
Dünyaya ait beş duyumuzla

Bir adımını bir iskele gibi şöyle uzat
Bir hesap yapıp durduğun belli

Ara bakalım çölleri
Boynunu kütürdetip gezinen bir kutup ayısı ol
Eşle bakalım geleceklerin çulunu patirtisini

Şöyle bağıracaksın
Kala ölüm meleğinin vurmasına bir vakit
- Bana bir kaldıraç bulun
Gücüm orta yerde görmenin tam sırası

Derken
Oğlunu görmen bir baba gördüm
Açılıp duruyor gibi kafatası
Elleri gidip kapanıyordu başına

Saçları inceliyor savruluyor tel tel
Rüzgar mı var mezar mı uğulduyor
Pek sesli bangır bangır selviler
Güneş ögle vakti sarı tunç kara demir

İşte geçti gitti bitti
Göçmen kuşlar gibi zaferler naralar
Gök bir zaman oldu boşaldı
Sırtın eğik başın kambur
Birbirine birşey soran bakışların
Parkta ateş parkında
Arasında apaçık açılan defkerlerin

Hayat bunu ilaveten yanımıza koydu
Bu bilgi sağlam
Ne vakit bilmem
Çıkar kurt başı korkunun

Çıkar havlı başı recanın
Üstümüze diker bakışını

KİMİL

Çiçektozu üstümüz başımız
Bak sen geldin

Deniz kıyısına kurmuşlar mescit
Yunuslara sırtlarını dayamışlar

Defneler dallarını açıyorlar
Serin gölgelerde çınlıyor nefesimiz

İmam saflara bakıyor ışık vererek şehla
Alınlarda secde mühürleri kible hoşluğu

Kuşum güvercin,kuşum uyan bekle
Uzun etekler hatır soracak süpürerek kır otlarını

Bir yaprak daha çevirdiler
Bir halka daha genişledi avluda çınar ve minare

Seven kollar açılıyor sarılıyor açılıyor
Peşpeşe tavşan yavruları su samurları

Oturup bir nefes daha derinlediler
Tesbihlerin yolunu birbirine ilediler

ILIK KOCAMAN BAKIŞLAR

Verimsiz bezgin
Geçti günler
Uçtu çekip karnından kopardığım tüyler

Şen miyim martıları koluma takarak
Bir güç denemesiyle pazularım
Kahverengi-kendi kendine canlı-kabararak

Birara bütün kuvvetlerim elimde
Öyle ki dalgalar gibiyim
Bir okyanus kalbinde
Çevirdim hem üç kere numaranı
Birileri bir cumartesi
Müthiş morarıp genişlediğini bildirdiler
Şaka mı bu hayır şırrak bir şok
Üzülüyorum korkmuyorum ağlamıyorum

Sadece
 "Melenkoliniz uğradı" diyor pansiyoncu kadın
 "Haber vereyim dedim yoktunuz dünden beri
 bekliyor odanızda"

Elimle
 Kendi elimi tutuyorum
 Yan yana gidiyormuşum gibi kendimle

Ah yine bir aldatmaca durma koş
 Bu ses
 Telefonun olabilir
 Yineliyorum kendimi
 Önüne itiyorum hayalinin ölü seslerin

146 31 çift sıfırdan 18 çalışıyor
 Kaldırıyorum ahizeyi
 Mazara şu
 Beton kalıplarının içine akıyorsun harçla

Gelebilir miyim mümkün mü
 Vıdı vıdı çenebaz sokaklar
 Düşman baltalar vitrinler yola doğru küstah
 Gelir miyim dersin
 Yaban çehrelerin tırpanlarını göze alarak

Koca kent bir sancı dayanamayıp kalabalığa
 İlk eczaneye dalacağım
 Hani şöyle birden sessizlik yumuşak
 Minik hafif eller cam tezgahta
 Sürünge

Em
 Aspirin

- Bana bir aspirin
 - Kutu tablet?
 - Farketmez
 Isırmasın da timsah gibi

İlik kocaman bakışlar
 Şaşırmak isteyerek

Biri saklasın beni
 Eskilerin yüzaklarından

Bir incelik gösterin
 İncinmesin yüreğim

Hala içerdeyim dikkatle bakıyor eczacı kadın
 - Otuz liranız yok muydu

Olabilirdi sancıyla susuyor bakışım
 Biri bağırarak konuşuyur
 Biri giriyor
 Veya öyle bir sükut

Başka?
 Hava sıcak nemli ağır
 Ağustos temmuz

Kuru havaları arıyorum
 Bir de isteğim var
 Dışlerim onaltı yaşındaki gibi olabilir mi bir gecede

Bakışlar boşuna
 Kırmızı dudak izleri mektuplar boyunca
 Bir yalan

Ansızın uyanıyorum her gece
 Biliyorum bahçede dolanıyorlar
 Solukları kapı önünde

Beni istiyorlar
 Onlarla yemek yiyorum düşümde

Kendimi yalnız bildiğim her gece
 Yalvarışım ağlayışım
 Cenkleşiyorum kendimle

Medet
 İmdat

Bir ses kaydına
 Upuzun iniltiler bekliyorum
 Danışman olarak gırdapları
 Yeryüzünden arta kalan bütün deprem kırıntılarını

BİLİYORUM ÇOK GEÇ OLDU

Ayakbileklerimden bir de tutup sözüm ona
 Ellerimle de duyarak basıyorum toprağa
 Deli deprenişlerin köpüğüüm yoksa
 Ne hah yerleşip oturdum
 Ne bir ayak yeri eşeledim
 Ne bir dam aradım başımda

Perişan toztoprak içinde eşyam
 Yanlardan
 Arkadan otların arasından
 Vahşi bir hayvan fırlıyor hatıramın sırtına

Yerim ve yurdum belli değil
Yeni atamdım aşkın tıpanlarına
Neyin memuruyum ben nerdeyim

Artıyor çizgi çizgi
Fahrenayt ellidokuz atmışbir

Eyvah hüznün bu
Eyvah hüznün yine
Çatıda alnımın

Hüznüm ağam oldu eyvah
Bir şey yap silkip at

Çare ne - herneyse
Titrek elime zor
Çalkalanıyorsa bir yerde
Ölüyorsa bir yerde
Bağlantılarım tam otomatik
Arzı mıyım ben
Tırnak arlarına kıymık giren ellerin

Hadi düşün beni
İçim otursun aklım
Durulsun diye

Ankara gölü gören bir dağ
Sisler ve katran
Ruhum
Bir iki yaşımda
Aynı boyda çam ağaçları

İki titrek ışık'ız
Güneş altında iki insan gövdesi
Bir gün yağmurlar
Açlıklar perişan saçlar dudaklar

Daima biraz fazlasıyla önünde
Dalgakıranların

Şunu da yaz bedeli olsun
Sabırla titreyerek öyle yalın
Ve kimsesiz olmadan oturacağız
Kıyısında ayrılığın

**KADER HEP ERKEN
ZAMAN HEP GEÇ**

İşte
 Bu çok yakıştı
 Yanakları boyar elmalı şeker ve şoklarıyla
 Bu son acı

Bülbülden kanaryadan geçtin
 Bile bile girdin - labirentin
 Bir sır yüklendin - dörtne
 Ak çocukluğun
 Ak gençliğinin toprakları

Zorluklar
 Daha çocuktun
 Elini uzatsan
 Dokunsan bozulmazdı hayaller

Büyüdün ki yalanlar gayyalar

İnsan
 Kader
 Yayını kurmuş telaşsız şaşmaz avcın

Seni aramadı
 Yerinden hiç kımıldamadı
 Sen koş orda burda
 Tasalı mutlu yalan
 İşte son dönemeç son anı

İşte
 Bak bu çok yaklaştı sana
 Elin mallar kanburlar arasında
 Sırtında dünya günlük gaileler
 Derken irkildin dikeldin derken
 Avcın bıraktı oku

Bir hayat daha
 Ezberler nasıl,kalbler aklandı mı altın tabakta
 Şimdiden bir bak
 Dilin takılmasın

İki yol ağzında
 İşte bakın
 İçimizden biri daha
 Elinde dünyadan bir çıkın

SNOPS

Hırsından ağlıyor sahilde kayalar
Bu ceset dünden beri
Sallanıp duruyor sularda

Sahilde kayalar
Lodos şiddet
Bir hatırlatmayla dövüyor karnını

Değil kumsallara
Güneş altında köpükler yaladıkça
Bir ince tabaka parlak ıslak

Nemli
Hayvansal çağrılarla ürpertici
Kumsalda değil

Şehrin
Kalabalık vapurları geliyor bu iskeleye
İşte şurada o kayalıklar

Korkunç martılar kirli siyah ve iskeleye
Kirli ve herşey var suda
Yıkılan bir dünyadan kopmuş

Şurada bir kalasparçası olacak
Dünden beri
Hantal

İşe yaramaz mı
Kopmuş mu can damrından
Unutulmuş mu

Atılmış değil olamaz da
Sırtüstü yatmış bir kadın göbeğinin üstünde oğlu
Hoplatıp oynatıyor

Hırsından ağlarken sahilde kayalar
Kuvvetli bir başağrısı gibi
Bir ceset bıraktı sahile dalgalar

BAHAR

Daha dün sesler
Hatta insan sesleri
Karın altındaki
Toprağın içindeki köklerde

Toprağın altındaki bitki kökleri

Ne sabırlı bir rüya
Çektikleri
Beklerken kesilirken çürürken

Toprağın dokunulabilir teninde bahar
Yani şöyle (Dönüş yapıyorum)
Biz görenedek
Çiçekler dağlara yamaçlara
Vuranadek
Bahar, derisi altında yaşamanın

Bir inek yayılıyor orda
Bitkilerin karanlığında

Bir sümbül
Yeri hazır
Gelecekte uzak bir iklimden kelimesi
Demir bakır
Tuz granit
Bütün madenler
Suyun büyük çeneli ağzında

- Çalkala

Bahar
O sabah
Hamile bir kurt gibi yürüyor dağlarda

Azığım koynumda
Uçuşan rüzgarda
Bir ipekli fular gibi boynumda
Bahar

Bahar
Celladımızsın sen benim
Yaydığın etlere bak

Yeraltında akıyor esintin
Sesini işitiyorum
Yüreğimden bir adın daha geçiyor
Derken
Serpilip ırmak olacak bir su kalkıyor
Kımıltısız kuru topraktan

Düşünüyorum

EVET

Evet hatırladım
Küçük basit şeyler

Yetiyor kederlenmeye
Ya mutluluğa

LOKOMOTİF

Gaflet

Padişah kılındın
Bir gövde mülkünde
Ömür ve devlet idin
Kara zünnar belinde

Bir yürüdün bin düştün
Gölge içinde yüzün
Kara leke o siyah
Neyin gölgesi düşün

Uyanış

Gece yarısı uyandın
Nerede düğüm, aradın
Yanıyor akıl ve alem
Vakit kapı vuruyor

Nefes alıyor veriyor eşya
Mekan hem, hem zaman kayıyor

Çatıyı çatmış biri
Ete can katmış biri

Derken
Yürek aklın koynuna giriyor

Kıdem

Kim baş eğik girdi
De eli boş döndü?

Düşüş

Kim başı dik girdi
Kibir ilinde yitti

Korku

Tevbe onuma, kalın boynuma
Tevbe bunuma, ince boynuma

Reca

Bohçam boş
Öteberim eksik
Aziğım kuru
Canım aç

Yüzüm sana çevrili
 Adımım sana
 Irmaklarına
 Bir lokma suyla geldin, su denmez
 Kabul ola affola

BÜYÜK HAYAT

I

Kuru dalı ağacın
 Artık çok yaşlı, beli solgun
 Ve yok tomurcuklanmak umudu

Böyle bakıyor çocuksuz geleceğine
 Taş dolu ve güneşle kavrulu kuyuya
 Dikmiş gözlerini yıllardır
 Bakmakta gibi bir çöllü

Oysa o seçilmişlerdendir
 Bir peygamberdir o
 Adı ibrahimdir
 Gür bir ağızdır o
 Bid şelale başıdır
 O kupkuru ve iklimsiz görünen
 Bir hayat çanağıdır

İbrahim
 Yıldızlara bakıyordu sayısız
 Gece

İbrahim aleyhisselam
 Irmak ağzı olundu
 Çoğalarak genişleyerek akmak
 İstiyordu ve işitildi

Günler geçiyor
 İki hanımı iki ayrı hayat kaynağı
 Birinden büyük akıyor
 Ötekinden en büyük

Derken
 Doğuyor o mührü taşıyan
 Çünkü istendi ve işitildi

Büyüdün
 Çocuk

Hangi çöle ilk adım
Anne
Götür

Hangi yöne çevrilecek yüzü
Anne bak

Kenan ilinden bu kervan
Develer arşı inmeye başlar
Yol süresi
Kırk kum gecesi

Tepeler
Tutmak ister gibi herbiri
Gelenleri

İşte tepeler içindeki vadi
Üç çıkışlı
Biri denize kuzeye ve güneye
İşte çocuk işte anne
Uçsuz bacaksız çöl
Hiç kimse yok içinde
Senle varılıyor o yere
Senle bitiyor her yön her mekan
Ayrılıp kaldınız kervan ıpıssız yürüdü kayboldu
Baktınız
Ancak bir melek anlatmasıyla anlaşılabilir
O acele

Yanıyor çölde çocuk , ah ecel
Koş anne
Yedi kez / Safadan Merveye
Ve bak çabuk çabuk ufuklara
Ne insan var ne cin ne de bir çizgi
Korkma korkma korkma
Gel
Tamam sesi duyuldu
Çocuk suyu buldu
Akan rızık öyle bol
Kervanlar dönebilir
İnsanlar toplanabilir
Ağaç açabilir

Baba gel zamanı
Boyutları ve yönleri
Ve yeri
Ezelden belli
Evi bil ve kur

Baba gününde gelecektir
Duvar yükselecektir

Ak taş doğu kanatta
Bembeyaz parıldayacaktır

Kavimler konuğun olsun
Taş taş üstüne konsun
Çadır yanına çadır konsun

Büyü ey belde
Canlan
Ve hüzürlan

Bir gün
Olgun bir incir gibi
Patlayacak ve balını dökceksin yeryüzüne

II

Tepeler arasına
Demet demet iniyor çehreler
Ap ak yüzler kavisli kaşlar
Kalın dudakları beşerin
Öpülen bir rüya katıyor içine

Adım adım doluyor vadi
Gözleri mercan develer
Yüzleri ipekliler
Atlas zenginlik genişlik
Biri diğerinden yumuşak
Biri ötekinde görevli

Tepeler içinde vadi
Vadi içinde Kabe
Sana geliyorlar
Böyle istendin Ve işitildin
Her kime seslendinse
Geliyor
Ve yüzyıllar ne çabuk
Eteklerine kara otlar takılarak
Günah kapıları arlanarak

Ak Taş benek benek kararıyor

Vadi insan doldu
Kimi elini alnına atarak
Deprendiren bir rüya görüyor
Çadırını yıkıyor o sabah

Kimi elinde Kabeden bir taş
Yaban illerde öpmek için
Kabeyi öpmek yerine

Kimi gözyaşını yolluyor önden
Kuzey güney gurbetlerine

Kâbe taşlarına şimdi
Doğuda batıda putlar
Değiyor
Hadî Hacca gidelim
İbrahimi hoş edelim dedikçe
İkisini birden tutan eller
Geldikçe Kabeye bunlarla geldiler

Put araya girdi
Ezada
Gerek Sevinçte mutlulukta

Vadi insanları artık
Öte dünya şüphesi
Yürekleri

Vadi insan dolu
Hani o su
Unutuldu

Kuyusuna taş üstüne taş atıldı
Beldeden kovulan eller
Cürhümiler
Kinlerini beleyip berkiterek

Hani o su
İsmailin topuğuyla bulduğu

Huzaa
Düş suyun ardına

Hayır kader
Kitlendi üstlerine
Sıyırdı palasını şeytan
Biri
Putu tapar Moaiblerden
Hübel'i getirip dikeyor Kâbeye

III

İbrahim soyundan Kureyş
Diğer bir kol Huzaa
Çekilip bırakılınca titreyen
Çeliği
Arap kılıçlarının

Kureyşten Kusayy
Huzaadan Huleylin kızı

Buluşuyor
Dağın ikiye ayırdığı ırmak

Kusayyın elinde Kâbe anahtarları
Vergileri o toplar
O bakar hacılara

Kusayy şöyle dedi
Artık çadırlardan çıkalım
Evler kuralım

Dar'un Nedve
En büyük evin
Kusayın

Kusayy öldü oğluna bırakarak şu kelimeleri
Sen açmadıkça Kabeye kimse girmesin
Kureyşin bayrağı senin elinde
Hacılar
Doymasın içmesine yemesine
Sen vermedikçe

Abdul Menaf oğulları Haşim ve dostları
Kadınları
Kâbe yanında
Bir tas güzel koku içinde parmakları
And içtiler birlik için
Sürerek ellerini kabe duvarlarına

Böylece görev ikiye bölündü
Abdul Menafta vergi
Abdud Dar'da Kâbe anahtarları

Haşim ne güzel
Nasıl titretici sesin
. Siz Allahın evinin yakınlarısınız
İşte hacılar geliyor
Onlar Allahın misafirleridir
Hiçbir misafir, onunkiler kadar
Cömertlik beklenmez

Haşim kurar yaz kervanını
Kışınki de onun

Yol Mekkedden Şama
Yol üzerinden Yesrip / Medine
Burada yahudiler
Ve birbirleriyle kardeş iki oymak
Evs ve Hazreç

Haşim ve Yesripen Selma
 Evlendiler
 Bir oğulları varken öldü Haşim
 Kardeşi Muttalip Mekkeye götürürken oğlu
 Görenler şöyle dediler
 Bu Abdulmuttalip / Muttalibin kölesi
 Hayır dedi Muttalip
 Ama adı Abdulmuttalip kaldı.

ATEŞLİ HASTALIKLAR

I

Bir ateşli hastalık
 Orak ucu gibi geçmiş karnına

Bilinmez rahmet saati
 Birden çıtçıt - çıtçıt - çıt
 İsyan davulunu o
 Asmış boynuna

Baktı ki bu ölümün ayak sesleri
 Darıldı mekan
 Can çekiliyor ayak uçlarından
 Tırnaklar soğuyor hücreler sahipsiz kalıyor
 Ve ömründe ilk kez
 Başlıyor duaya

Bilinmez ne zaman birden açılır kapı
 Korku ve recade cennet yanıkları
 Neredeyse ilk kez ömründe başlıyor duaya

Ama akı önden atıldı
 Gönlü bir türlü titreşmedi:

"Hiç yönelmedim Tanrıya" dedi"onca zaman"
 "Şimdi ölüm geldi
 Yalvarmak boşuna"

Ama ölmedi orak uca çekildi
 Ateş
 Serin dağ başlarının
 Ahu ceylanına benzedi
 Dünya güzelleşti şarap lezzet kazandı
 Rahmet saati devrini tamamladı
 İsyan davulu boyunda kaldı
 Ölüm sanki hiç yokmuş
 Olmayacakmışcasına uzağa durdu

Bir vade verilmiştir.
 Bu iki fırsat yaratılmıştır
 Bir kement atılmıştır
 Cehennem soylu
 Başını çevirdi gitti öteye

II

Bir ateşli hastalık
 Kan kırmızı yuvarlar
 Görüyorlar bizi bocalarken karanlıkla
 Görüyorlar dördüncü zaman
 Ve alemi melekut boyutunda

İzlenirken köşelerden
 Hangi gizliden sözedebilirler

Hangi ate kalmadı rezil olmadık
 Yoo ben ondan öndeyim
 Mahcubluğum
 Onun dehşetinden az değil

Ateş
 Bulamaçlı bir buğu gibi
 Sarıyor tenimi
 Bismillah
 Bir tertip antibiyotik
 Çay
 Şu aziz aspirin
 Hep çarelere tevessül olarak

Yarab şifa sendendir
 Etten ottan değil
 Eğer kavi kulların olaydık
 Yemeden doyar
 Görmek için göz aramaz bakmazdık
 Mikroplar
 Hastalıklar şifalar
 Emrimizde olurdu
 Yine de taktirini gözlerdik
 Onu yeğlerdik

Bir ateşli hastalık
 Eklem ağrıları ve baş
 Sanki yerinde değil
 Karyolanın yanında bir uçurum hissi
 Bahçede
 Sularla oynayan çocukların arasına karışmak

TATİL

Nehirler
Uzun uzun ağlayan söğütler
Birine bir kadın tutunmuş
Biri bir kaval üfürüyor
Sürü nerdeyse görünür

Akşamın zili olmalı
Bazı kulaklardan tam-tamlar
Karışır büyücü ağzı
El eli tutar gözyaşı boşanır

Daha başındayız iklimin
Kızıl saçların
Kor bakışın

Kulübeler yanıyor
Yaramz çocuklar, yaramz çocuklar
Balçık emiyor gövdeyi
Devrilmiş bir ağaç yanlarında
Toplanıyorlar, doğuya bakıyorlar
Masallarda bir delik olmalı

Çok geç

O akşam geç vakit
Sokak serserileri yolumu bekliyor
Adımlarım, çözülen kırıvatım
Yanımdan bir atlı kalkıyor
Hayır kan, kan sızıyor

İlkin bir köpekbalığı ağzı
Kıyasıya başbaşayız
Beraber olduğumuz günlerden biri
Haykırıyor

Derken biri daha
Çene açılıp kapanıyor
Paralayan diş bir baş kapıyor
Son bir söz daha
Bir yalvarış kırıntısı olmalı
Duyanı olmayan, Allahtan başka

Sana bu soruları uzatıyorum
Son nefes sorusu
Çil yavrusu gibi dağılıyor yakınların
Mezar sorusu
Çil yavrusu gibi dağılıyor yakınların
O sorular sorusu

Korkma zor değil
 Korkma korkma zor değil
 İyi bir alışkanlık edindiyse kalbin
 Kork ama umut et zor değil

O ÇOCUK

Bahçeden çocuk sesleri geliyor
 Hayatı dinliyorum
 İçim yoruluyor, ruh yoruluyor

Büyük gözlü çocuk
 İnsanın içine kadar bakıyor
 Sorar gibi
 - Nerede benim babam

Kendimi şöyle görürüm düşümde
 İki ata birden binmişim
 Biriyle kuzeye saldırıyorum
 Ötekiyle
 Alkan lalelerin
 Kıp kıp tutuştuğu sulara

Nerede babam
 Karşısında yapayalnızsın
 Duvar gibi dikilen
 Bu sorunun

Okşuyorsun başını
 Şehit çocuğunun

Bahçeden kuş sesleri geliyor
 Sabahı dinliyorum
 Bu sefer bezgin

Bir vakit
 Darağaçları kurdum
 Elimden fırlayıp gidiyor cellatlar
 Silah olarak
 Bir tek soru var elimde
 Nerede babam, nerede

KAVGA

Taş ve sopa
 İki köylü karşı karşıya

Kavak ağaçları şahit
Bir de ibibik kuşu

İncir yalnız
Badem yeşil kabuklu

Camdaki hayalinle
İki öfkeli boğa

Sevdalılar kapışıyor
Tabiatın ortasında

Irmak göz kırpmıyor akıyor
Çoban köpeği şöyle bir bakıyor

Yaman indi omzuna sopa
Güçlü çarptı taş başına

Hayalin akıyor kanda
Yüzün zonkluyor yarada
Taş ve sopa
İki köylü karşı karşıya

ZARİF, ÇOBAN

O güzeli bana verseler
Tombul kuzuların aşkına
Yaylalara atlas kilim serseler
Tombul kuzuların aşkına

Yayılsın topraklar, aşıklar gezecek
 Feryat, taşları sızlatıp inletecek
 Başa gülü sümbül örseler
 Tombul kuzuların aşkına

Ayrı kaldım ağlar inlerim
 Dağ kavi, iklim sarp, çarıklar delerim.
 Bağrım yosun tuttu bir görseler
 Tombul kuzuların aşkına

Kaval derler, dertli yoldaştır
 Bende iki, onda dokuz göz vardır
 Nice sersefil olduk bir bilseler
 Tombul kuzuların aşkına

Geçiyor bulut geçen ömürdür
 Gece mi, saç mı, hayır kömürdür
 Zarif çoban oldu görseler
 Tombul kuzuların aşkına

İSTANBUL

Bir tohumdan daha az değil
 Fatihin büyük güvercin kanatları

Meleklerin sık aralıklarla
 Dokunduğu toprak.

Güzel buyruklar
 Gürbüz havalar

Boğaziçi bir akımdır
 Bir akan sudur
 Nice dergahlar
 Dinler gibi nabzını
 Yeni doğan çocukların

Yamaçlarda mezarlıklar
 Sever gibi bazıları
 Açık havadan gömülmeyi

Çocuklar topkapıda
 Sedef kabzalı kılıçlar ellerinde
 Rahlelerde kur'an
 Tefsir
 Arapça
 Farsça
 Dikkatle önünü iliklemede
 Padişah ve şehzade

Açılıyor dev gibi bir kapı
 Dikiliyor dev gibi bir sütun
 Sütun başı sütun ayağı

Dibinde dilek şikayet sahipleri
 Birer gürz gibi sağ ellerinde
 İradeleri
 Bir ellerinde arzuhalleri

Oğullarım
 Dikkat edin
 Hak yemeyin

Oğullarım
 Mümkündür
 Topal bir karınca
 Mihnattedir

Oğullarım
 Mümkündür ki
 Bir baş kesilir avluda
 Akın, akan kanla

Cihangir
 Taş yokuşlar
 Eyup
 Sıla sıra Medine

Acı
 Bu tortu

Karartır camları
 Yorar küpleri
 En berrak sular bile

Ve kapanıyor saray kapısı

Saklanıyor
 Sarı sarı altınlar
 Kokup

Şimdi birden Eminönü kalabalığı
 Kimseyi tanıyamazsın
 Kıyafetinden
 Yüz çizgisinden

Katil efendi
 Hırsız baş köşede
 Haksız haklı

Şer belalı

Örtünmüş güneş
Çoktandır, yüzü nerde
Ya o ay
Kara bir zıbın biçmiş kendine

Bir düş
O buyruk
Şefaatt
Gülbüz hava
O güzelleri İstanbulun

Dönüyor demir teker

S

İşte doğa işte ben
Karşılıklı bir sabah sohbetindeyiz
İnce ağızlı kelebek sancağımda
Çekirge dikkatli
Serçekuş
Gagası avucumda

Tablomuz hazır
Aslanla kaplan yanyana durdular
Tam yol kavşağında
Yerlerini aldılar

Kaslarından yayılıyor bana
Eğilip almanın
Bulup koparmanın değeri

Tilki göz kırpmıyor
Mevlana'dan bir deyiş aktarıyor kartal
Şahin yarı yoldan dönüyor

Güvercin rahat bir nefes alıyor
 Alçalıyor
 Ve konuyor kanıma

Tablomuz resmimiz tamam
 Kimse eksik
 Kimse fazla değil
 Bir sensin beklenen

Bu sabah ta uzaklardan
 Duyuluyor dişiliğin
 Bir pars mısın sen!
 Defter arasında kurumuş toprak mı
 Bir ses
 Bir ne

Kolay değil
 Dağının ortasında
 Hayvanlarım tırtıllarımla
 Kalın gövdeli ağaçlar
 Birbirine girmiş sarmaşıklar
 Bu hürriyetler arasında
 Seni beklemek

Mavi çocuk mavi ışık
 Nerdesin
 Yine bir bakış mı kaldı aklında
 Yolunda azeri kamalar
 Yamyam halkalar
 Ah hayır zor değil beklerim daha

Doğa hazır
 Bir kum saati gibi akıyorsun bende
 Biliyorsun suçlu olan saçların
 Vadedilmiş bir küçük parmak bile değil

Güneş yerine aldı
 Gecedен kalmış bir yarım ay da burda
 Derken
 Bir telefon meleklerin
 Odaklandığı küreden
 Anlattım ona telefonda herşeyi
 "Ya o olmasaydı"
 Ya sevmek olmasaydı"
 Düştüm oyalandığım kayalıklardan

Tabiat sönüyor şimdi
 Kaplanlar
 Gerçek kimliğine dönüyor

Tilki ürkek
Aslan geyik avında

Şimdi korkularıyla
Başbaşayım
Kum saati
Devrilmeyecek bir daha

EFENDİM

I

Boynuma bir ip at
Kölen diye yollarda gezdir beni

II

Gözlerini süzüyorsun
Bir balık gibi akıyorsun kaldırımlarda

Bir daha yüreğini kaparsan bana
'Bu yaprağı parampaça yaparım'

Çiçekleri sarı yapraklar ve bir ocak ayı
Ağız ağıza sin ve cim harfleri

Ateş kararıyor, bu içimin alevleri
Acı çekiyorum elimden alınmışsın gibi

Bir mektup hikayemiz olacak
Baştan başa notalar bülbül ağızları

Dik kafalı bir baş görüyorlar
Başını eğmiş dalların yaprağında

Zayıf bir çocuk yüzü, gülümsüyor
Dikkatle bak, korku dolu bakışları

O boğulurken gülücükler
Saçılıyor

Ölüm bir kuş kaldırıyor mezarlıktan
Ak kanatları, hayat yok oluyor

Çıkıp geliyorsun
Kor gibisin, bir kar gibisin

Soruyorsun: Zarifoğlu bana dargın mısın
Yoksa uyardılar mı seni sevdamızdan

'Yaşamak' bir perde gibi kalkıyor aramızdan
Zamansız mekansız bir tünel başındayız şimdi

O mavi gözleri görmüş olmalıyım
Bir ikindi vakti kaskatı ellerimin altında

Uçuşlu saçlar bukleler
Üstünde uyuyan eller

Sevgim uzanıyor
Soluk soluğa uyandırıyor menekşeleri

Görüyorum kıpırdanışlarını
Uykunda gül açan yanaklarını

SULTAN

Seçkin
Bir kimse değilim
İsmimin baş harfleri acz tutuyor
Bağışlamamı dilerim

Sana zorsa bırak yanayım
Kolaysa esirgeme

Hayat bir boş rüyaymış
Geçen ibadetler özürlü
Eski günahlar dipdiri
Seçkin bir kimse değilim
İsmimin baş harflerinde kimliğim
Bağışlanmamı dilerim

Sana zorsa yanmaya razıyım
Kolaysa affı esirgeme

Hayat boş geçti
Geri kalan korkulu
Her adımım dolu olsa
İşe yaramaz katında
Biliyorum
Bağışlanmamı diliyorum

ANILAR DEFTERİNDEN GÜL YAPRAĞI

Anılar defterinden gül yaprağı
 Gibi unutuldum kurudum
 Başıma düşmüş sevda ağı
 Bir başıma tenhalarda kahroldum
 Sen kimbilir, rüzgarlı eteklerinle
 Kimbilir hangi iklimdesin, ben
 Sensiz bu sessizlikle
 Deli gibiyim sensiz
 Bu sessizlikle

Ayrılıkla başım belada
 Gözlerini çevir gözlerime
 Yoksa sensiz bu sessizlikle
 Deliler gibiyim
 Sensiz bu sessizlikle

.....(.)

Donuk
 Kar beyazı sanılabilir
 Üstünde kaydığimiz deniz
 Su masmavi ve köpükler
 Bembeyaz kırılıp dağılıyor sahile

Üsküdar Kabataş yolcu motorları
 Peşpeşe ne güzel
 Arılar gibi çalışıyor.

Ben de çalışmak
 İşleyen hayatın içine dönmek
 İstiyorum.

Donuk
 Sam yeli sanılabilir
 Nefesimiz

Ve vapur kalkıyor